

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ 59 • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1995 • ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΡΕΩΣ 14, ΤΚ. 15122

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
(ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ 1885)

Βραβείο Ακαδημίας

Αθηνών (1986)

Κυκλοφορεί ανάμεσα στους Μικροχωρίτες του εσωτερικού και του εξωτερικού, καθώς και στους φίλους του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας (Σημ.: Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα τους)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ ΧΡΟΝΟΣ 24ος ΤΟΜΟΣ 8ος
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 59
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1995
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ Δρχ. 1.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ \$ 50
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΠΔΔ Δρχ. 4.000
ISOS-SSN 1106-6156

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΑΘΑΝ. Ι. ΚΕΡΑΝΗΣ
ΑΡΕΩΣ 14 - ΜΑΡΟΥΣΙ - Τ.Κ. 151 22
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΔΗΜ. ΓΚΑΝΘΡΑΓΑΣ
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 7
ΤΗΛ. 5244309

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ευχαριστήριο της Αδελφότητας προς την κ. Γεραγά.....	1
Νεκρολογίες Σοφοκλή Φλέγγα.....	2-3
* Γιάννη Δερματά.....	4-5-6-7
* Γιώργου Δημόπουλου.....	8
Συνέλευση Αδελφότητας στο Μικρό Χωριό 14/8/95.....	9-10-11-12-13-14-15-16
Αποκαλυπτήρια Μνημείου Παναγιώτας Σταθοπούλου στο Μεγάλο Χωριό.....	17-18
Μικροχωρίτες Αγωνιστές του 1821.....	19-20-21
Οι ακραίοι φρουροί του χωριού μας.....	22-23-24
Απ' όσα θυμάμαι.....	25-26
Στην επέτειο της Απελευθέρωσης.....	27-28
Το Στρατιωτικό Ημερολόγιο.....	29-30
Γεώργιος Ν. Τσέντος 1859 - 1946.....	31
Βιογραφικό Γιώργου Τσέντου.....	32
100 χρόνια της Αδελφότητας Ευρυτάνων στην Κων/πολη.....	33-34-35
Ποιός θυμάται τα ξεφλουδίσματα.....	36
Πορτή 28ης Οκτωβρίου 1940 στην Αρχαιολογική Εταιρεία.....	37-38
Ιωάννης ο από Κυδωνίες.....	39
Από το χώρο της Ευρυτανίας και της Ρούμελης.....	41
Από τη Σκοπιά της Αδελφότητας.....	42-43-44
Κοινωνιολογικά θέματα.....	45-46
Επιστολές προς την Αδελφότητα.....	47
Κατάλογος Δωρεών 6/8/95 - 20/10/95.....	48-49
Συνδρομές που εισπράχθηκαν από 2/1/95 - 25/11/95.....	50-51-52
Δωρεές προς την Αδελφότητα εις μνήμην.....	53-54
Νοσταλγία Ξενητεμένου (ποίημα).....	55
Μνήμη Δοσιθέου Παναγιωτίδου Επισκόπου Λιτζάς Αγράφων.....	56-57
Κοινωνικά.....	58
Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Ενότητες των χωριών Ευρυτανίας).....	59
Τα έντυπα που λάβαμε.....	60
Εκείνοι που έφυγαν.....	61-62-63-64

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ
Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Αστυδάμαντος 17, ΑΘΗΝΑ

Αθήνα, 9 Σεπτεμβρίου 1995

Αξιότιμη κυρία Γεραγά,

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών η «Μεταμόρφωσις του Σωτήρος» πληροφορήθηκε από τον κ. Θανάση Κεράνη, Πρόεδρο της Αδελφότητας, τη νέα σας μεγάλη δωρεά προς την Αδελφότητα των δύο εκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών (2.500.000 δρχ.) και σας Ευχαριστεί θερμά.

Σας κάνει γνωστό ότι, η εκφρασθείσα επιθυμία σας, τα χρήματα της δωρεάς να διατεθούν για την επισκευή του Ιερού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος του Μικρού Χωριού, θα ικανοποιηθεί αμέσως, γιατί όπως μας πληροφόρησε ο αιδεσιμότατος ιερέας του Μικρού Χωριού κ. Νίκος Αζακάς, οι εργασίες για την επισκευή του Ναού θα αρχίσουν μέσα στο Σεπτέμβριο.

Επίσης σας πληροφορούμε ότι, για τον ίδιο σκοπό έχουν δοθεί και άλλες μικρότερες δωρεές μελών της Αδελφότητας και αρκετών Μικροχωριτών, οπότε το έργο θα γίνει οπωσδήποτε και σύντομα.

Σας ευχαριστούμε και πάλι θερμά για τις προηγούμενες σημαντικές δωρεές σας και για το μεγάλο ενδιαφέρον που δείχνετε για το χωριό μας, το ωραίο Μικρό Χωριό.

Σας ευχόμεθα υγεία και ότι άλλο επιθυμείτε

Με σεβασμό

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Θανάσης Κεράνης

Ο Γραμματέας

Γιάννης Αθανασόπουλος

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΦΛΕΓΓΑΣ 1911-1995

Ένας από τους Μεγάλους Ευεργέτες της Αδελφότητας των Μικροχωριτών, ένας αγαπητός και σεβαστός Μικροχωρίτης, ένας δραστήριος και πετυχημένος επιχειρηματίας που έφτασε στο ψηλότερο σκαλί της επιχειρηματικής δραστηριότητας της Πατρίδας μας, ο Σοφοκλής Φλέγγας πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα την 1η Σεπτεμβρίου 1995.

Τα παιδιά του, οι συγγενείς του, οι παλιοί και νεότεροι συνεργάτες του, οι συνάδελφοί του από το Σύνδεσμο Βιομηχάνων, σύσσωμο το προσωπικό της Καπνοβιομηχανίας Κεράνη, πολλοί Μικροχωρίτες από την Αθήνα και το Μικρό Χωριό και πολυάριθμοι φίλοι του απ' όλη την Ελλάδα τον αποχαιρέτησαν με συγκίνηση και θλίψη.

Ο Σοφοκλής Φλέγγας γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας. Είχε τέσσερις αδελφές και ένα αδελφό. Ο πατέρας του Σπύρος είχε μεταναστεύσει στην Αμερική και γύρισε από κει με αρκετά χρήματα. Έτσι η πολυμελής οικογένεια του ζούσε με κάποια άνεση - Βέβαια, όλοι μικροί και μεγάλοι δούλευαν, στις δουλειές του χωριού, στον κήπο, στα χωράφια, ζώα κλπ.

Ο Σοφοκλής τελειώνοντας το Δημοτικό Σχολείο στο Μικρό Χωριό συνέχισε το Γυμνάσιο στο Καρπενήσι και νωρίς μπήκε στο Μεγάλο Σχολείο της ζωής.

Στον Πειραιά δούλεψε στην καπνοβιομηχανία του Φούκα. Εκεί δούλενε και ο Μικροχωρίτης Γιώργος Κεράνης, ο μετέπειτα ιδρυτής της ομώνυμου καπνοβιομηχανίας. Ο Γιώργος Κεράνης με άμεσους βοηθούς το Σοφοκλή Φλέγγα και Νίκο Κεράνη και με ολιγάριθμους Μικροχωρίτες ήταν οι πρώτοι εργαζόμενοι της νεοϊδρυθείσας καπνοβιομηχανίας «Γ. Α. Κεράνης.»

Ο Σοφοκλής Φλέγγας ειδικεύτηκε στις αγορές καπνών και ήταν ο καλύτερος στο είδος του. Έκανε πολλούς φίλους καπνοπαραγωγούς με το ευπροσήγορο χαρακτήρα του και κατόρθωνε πάντα να πετυχαίνει την καλύτερη αγορά καπνών.

Όταν έληγε η περίοδος των αγορών, δούλευε στην παραγωγή και σύντομα έγινε διευθυντής παραγωγής.

Μετά το θάνατο του Γιώργου Κεράνη έγινε διευθυντής του εργοστασίου, αγόρασε νέα μηχανήματα, έκανε επέκταση στο παλιό εργοστάσιο, έβγαλε νέα τσιγάρα που για πρώτη φορά κυκλοφορούσαν στην ελληνική αγορά και γρήγορα διπλασίασε και τριπλασίασε την παραγωγή και τις πωλήσεις.

Υπήρξε μεθοδικός, με φαντασία και διορατικότητα και τολμηρός στις αποφάσεις του. Το μεγαλύτερο όμως προσόν του, ήταν ο τρόπος συμπεριφοράς του στο προσωπικό, που τον έκανε αγαπητό σ' όλους τους εργαζομένους του.

Η άμεση καθημερινή επαφή που είχε με όλους, το ενδιαφέρον που έδειχνε για τα προβλήματά τους, τα γενικά και τα ατομικά θεμελιώνει την αγάπη, το σεβασμό και την εμπιστοσύνη στο προσωπικό του.

Τον ένιωθαν δικό τους άνθρωπο και καταλάβαιναν ότι σε κάθε δύσκολη περίπτωση που θα αντιμετώπιζαν, θα τους βοηθούσε. Αυτό είχε σαν συνέπεια τη μεγαλύτερη απόδοση των εργαζομένων. Ήταν γι' αυτούς ο πρώτος εργαζόμενος στην εταιρεία, αφού κάθε πρωί πήγαινε από τους πρώτους στο εργοστάσιο και έφευγε τελευταίος. Ήταν ο παππούς για όλους, όπως με οικειότητα, στοργή και αγάπη τον αποκαλούσαν τώρα τελευταία.

Εμείς, οι Μικροχωρίτες θα τον θυμόμαστε με ευγνωμοσύνη για το ενδιαφέρον που έδειχνε για το Μικρό Χωριό, το οποίο εκδηλωνόταν με γεναιόδωρη υλική και ηθική βοήθεια, σ' όλες τις δύσκολες στιγμές που πέρασε αυτό και οι Μικροχωρίτες. Και αυτές οι δύσκολες στιγμές ήταν αρκετές, με κορυφαία τη βιβλική καταστροφή του 1963, με την κατολίπωση.

Πάντα βοηθούσε όπου υπήρχε ανάγκη και πάντα στήριζε την Αδελφότητα στην επίτευξη των σκοπών της.

Αντιπροσωπεύοντας την Αδελφότητα και νομίζω και όλους τους Μικροχωρίτες, εκφράζω τη θλίψη μας που χάσαμε ένα ξεχωριστό Μικροχωρίτη, ένα Ευεργέτη της Αδελφότητάς μας, ένα επίλεκτο μέλος του Επιχειρηματικού κόσμου και της Ελληνικής Κοινωνίας.

Εμείς δε, οι παλιότεροι εργαζόμενοι στην εταιρεία, που είχαμε την τύχη να συνεργαστούμε μαζί του, θα τον θυμόμαστε με συγκίνηση και αγάπη, πάντα Λεβέντη, με όλη τη σημασία που περικλείει αυτή η ελληνική λέξη, γιατί σ' όλη του τη ζωή στάθηκε ένας ΑΕΒΕΝΤΗΣ.

Θανάσης Ι. Κεράνης

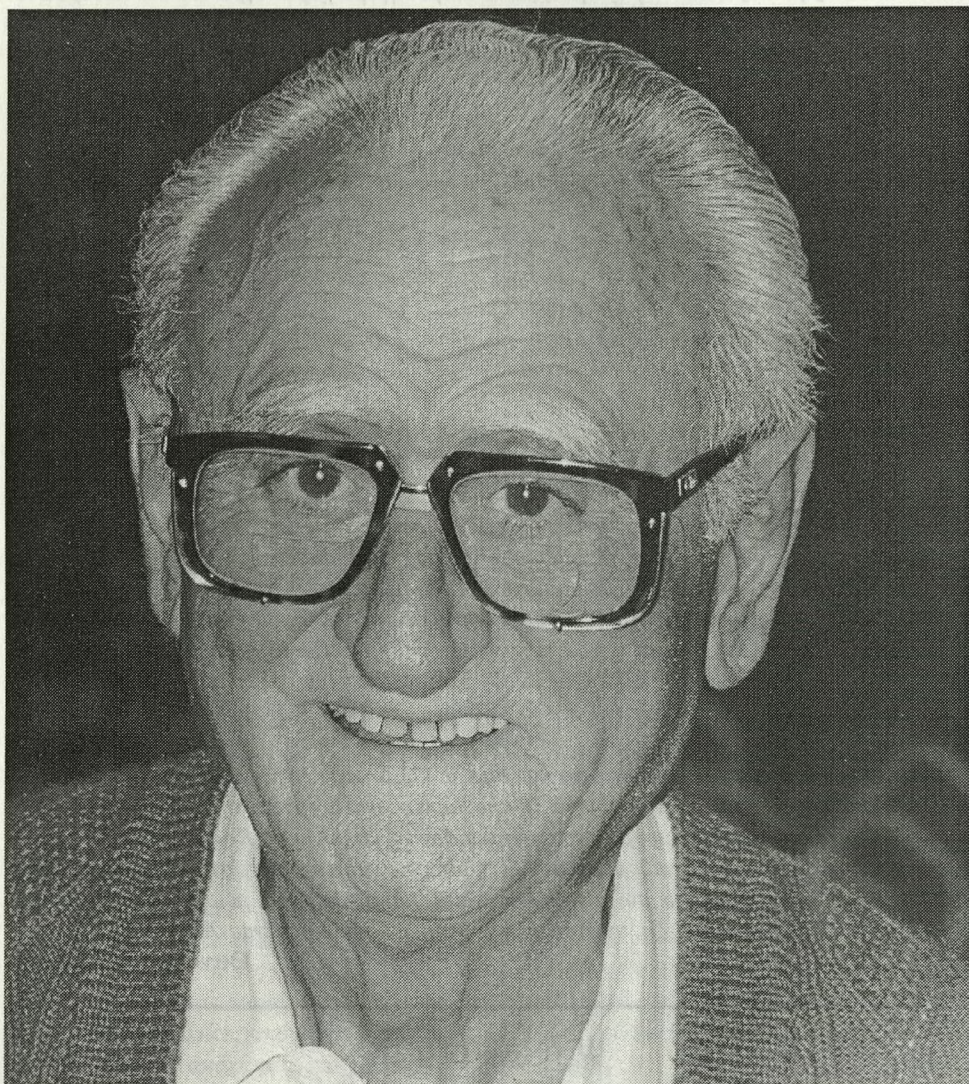
Ψ ή φ ι σ μ α

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών η «Μεταμόρφωσης του Σωτήρος» με την αναγγελία του θανάτου του Σοφοκλή Φλέγγα επιτίμου Προέδρου και Μεγάλου Ευεργέτη της Αδελφότητας Μικροχωριτών συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση και απεφάσισε τα εξής:

1. Να εκφράσει τη λύπη του και τη συμπάθειά του στην οικογένειά του.
2. Να παρακολουθήσουν τα μέλη του την κηδεία του.
3. Να τελέσουν επιμνημόσυνη δέηση στην εκκλησία της γενέτειράς του.
4. Να διαθέσουν το ποσόν των δωρών εις μνήμη του, για την επισκευή του Ιερού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος του Μικρού Χωριού.
5. Να διαθέσουν 30.000 δρχ. στη Σχολική Εφορία του Δημοτικού Σχολείου Μικρού Χωριού και 20.000 για την επισκευή του Ιερού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

Αθήνα 1 Σεπτεμβρίου 1995
Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΔΕΡΜΑΤΑΣ (1924-1995)

Ο επιφανής Μικροχωρίτης, ο διακεκριμένος γιατρός Ιωάννης Δ. ερματάς εντελώς αναπάντεχα πέθανε σε ηλικία 72 ετών από ισχυρό μετεγχειρητικό εγκεφαλικό επεισόδιο στις 24 Αυγούστου και την άλλη μέρα κηδεύτηκε από το Μητροπολιτικό ναό της Θεσσαλονίκης. Αν και πολλές κόσμος έλειπε σε διακοπές, η εκκλησία ήταν κατάμεστη από κόσμο. Ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης, βουλευτές, συγγενείς και πολυπληθείς φίλοι και συνεργάτες. Ακόμη πολλοί που είχαν γιατρευτεί απ' αυτόν ευγνώμονα προσήλθαν να προσκυνήσουν και να αφήσουν λίγα λουλούδια στη σορό του εκλιπόντος ιατρού και να του πουν το ύστατο χαιρε. Τον εκλιπόντα αποχαιρέτησαν κατά σειρά εκπρόσωπος του ιατρικού κόσμου της πόλεως, εκ μέρους των συγγενών και των Μικροχωριτών ο πρώην Πρόεδρος της Αδελφότητας Μένιος Κουτσούκης και εκπρόσωπος των Ρουμελιωτών Βορείου Ελλάδος.

Δημοσιεύουμε το κατευόδιο στον αείμνηστο Γιάννη Δερματά από τον κ. Μένιο Κουτσούκη:
Πολυαγαπημέ μας Γιάννη

Δεν βρίσκουμε λόγια αυτή τη στιγμή να εκφράσουμε την οδύνη, τον πόνο και το παράπονο της ψυχής μας για τον ξαφνικό και αναπάντεχο χαμό σου.

Όταν νομίζουμε ότι συνειδητοποιούμε το θάνατό σου, κανείς μας δεν θέλει να το πιστέψει.

- Πώς να πιστέψουμε ότι εσύ, που ως τώρα έσωζες ζωές, υπέκυψες ο ίδιος στη μοίρα των άλλων ανθρώπων;

- Πώς να πιστέψουμε, πως εσύ που έτρεχες για ιατρική συμπαράσταση και φροντίδα στον κάθε υποφέροντα κείτσαι τώρα ακίνητος και ανήμπορος;

- Πώς να πιστέψουμε εμείς οι οικείοί σου, οι συγγενείς σου, οι άπειροι φίλοι σου και συνεργάτες σου πως δεν θα ξαναδούμε το εγκάρδιο χαμόγελό σου, δεν θα ξαναβιώσουμε την υπέροχη στοργή και αγάπη σου που απλόχερα σκόρπαγες γύρω σου;

Οι όποιες αναξοότητες της ζωής, δεν σου στέρησαν το χιούμορ που διάνθιζε κάθε συζήτηση που ήταν πάντοτε ευχάριστη μαζί σου, δεν σου λιγότεψαν τα φιλανθρωπικά αισθήματά που έδειχνες όχι μόνο στους ασθενείς σου αλλά και σε κάθε συνάνθρωπο γύρω σου.

Αξέχαστε Γιάννη,

Διέπρεψες στην ιατρική επιστήμη που την έκανες πλουσιότερη, όχι μόνο με τις πρωτότυπες έρευνες και μεθόδους σου που ήταν καρπός μακροχρονίων σπουδών στην Ελλάδα και το εξωτερικό, στις οποίες πάντα άριστευες, αλλά την εμπλούτισες και με την ανθρωπιά που σε διέκρινε.

Ήσουν γνωστός για πάμπολα χαρίσματά σου όχι μόνο σε κάθε γωνιά της Θεσσαλονίκης, αλλά και της Μακεδονίας και Θράκης καθώς και σε πολλά άλλα μέρη της χώρας.

Ακόμη η γενέτειρά σου Ευρυτανία και ιδιαίτερα το γενέθλιο Μικρό Χωριό της Ευρυτανίας έχουν απτά δείγματα των υπέροχων αισθημάτων και της καλοσύνης σου. Όλοι οι Μικροχωρίτες που θρηγούν σήμερα για το θάνατό σου πάντα ένιωθαν υπερήφανοι που ένα τέκνο του Μικρού Χωριού αναδείχθηκε σε μεγάλο επιστήμονα και υπέροχο άνθρωπο.

Η Αδελφότης Μικροχωριτών την οποία έχω το θλιβερό προνόμιο να εκπροσωπώ σ' αυτό το οδυνηρό κατευσόδιο έχει πολλές φορές ευεργετηθεί με τις ποικίλες δωρεές σου και προπαντός με το αδιάπτωτο ενδιαφέρον σου.

Ήσουν το αληθινό καμάρι της.

Πολυαγαπημένη μας Γιάννη,

Τα φτωχά αυτά λόγια που βγαίνουν σπαραχτικά μέσα από τα φυλλοκάρδια μας είναι τα ελάχιστα λόγια ευγνωμοσύνης για όλα όσα μας προσέφερες και μας δίδαξες σε μας τους συγγενείς και τους φίλους σου, λόγια άφατης οδύνης που φεύγεις τόσο ξαφνικά από κοντά μας. Όμως το έργο σου το επιστημονικό και το ανθρώπινο και οι αξίες που εσύ υπηρέτησες έμπρακτα να είσαι σίγουρος θα μείνουν εδώ ως παρακαταθήκη για όλους μας και καύχημα της πολυαγαπημένης σου γυναίκας και των άξιων παιδιών σου αλλά και για όλους εμάς που δεν θα σε βγάλουμε ποτέ απ' την καρδιά μας. Θα σε θυμόμαστε πάντα. Καλό του ταξίδι αγαπημένη μας Γιάννη.

ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΟΡ. ΕΛΛΑΔΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΡΜΑΤΑΣ

Ο Γιάννης Δερματάς αναπάντεχα έφυγε από κοντά μας και η απουσία του αφήνει ένα δυσαναπλήρωτο κενό στην Ουρολογική Οικογένεια.

Ο Γιάννης Δερματάς γεννήθηκε το 1924 στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας, ήταν περήφανος για τον τόπο καταγωγής του και πάντα αναφερόταν σ' αυτόν με αγάπη.

Πολύ νωρίς βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη που έγινε η νέα του πατρίδα. Η κατοχή του βρήκε φοιτητή Ιατρικής και όπως ήταν ανήσυχος και αγωνιστής ενεπλάκη στην αντίσταση. Για τις ιδέες του και τους αγώνες του αυτούς κατόπιν υπέστη διωγμούς και εξορίες.

Το 1953 φεύγει για τη Γαλλία και ειδικεύεται στην Ουρολογία κοντά στο διεθνούς φήμης για την εποχή του COUVELLER. Επιστρέφοντας το 1957 ασκεί την ειδικότητά του στη Θεσσαλονίκη δίδοντας νέα πνοή στην Ουρολογία του Βορειοελλαδικού χώρου.

Ο Γιάννης Δερματάς διέπρεψε σαν Ουρολόγος Χειρουργός καταξιώθηκε και απέσπασε την εκτίμησή της κοινωνίας της Θεσσαλονίκης και γενικότερα του ελλαδικού χώρου στη δε μακρόχρονη ιατρική του θητεία πρόσφερε την πολύτιμη ιατρική του βοήθεια σε αμέτρητους ασθενείς.

Το 1965 ο Γιάννης Δερματάς αναλαμβάνει τη διεύθυνση της Ουρολογικής Κλινικής του Αγίου Δημητρίου από όπου απολύεται από το 1967 από τη Χούντα.

Τα χρόνια αυτά μαζί με άλλους συναδέλφους πραγματοποιούν ένα όνειρό τους και ιδρύουν μια πρότυπη Κλινική τη Γενική Κλινική.

Το 1975 επανέρχεται στη θέση του Δ/ντού της Ουρολογικής Κλινικής του Αγίου Δημητρίου και εκπαιδεύει σημαντικό αριθμό Ουρολόγων και η πορεία του αυτή υπήρξε καθοριστική για την Ουρολογία του βορειοελλαδικού χώρου.

Το 1986 με την εφαρμογή του ΕΣΥ παραμένει στην ιδιωτική ιατρική την οποία υπηρέτησε μέχρι σήμερα.

Οι κοινωνικές ευαισθησίες, τα οράματά του για ένα κόσμο ειρηνικό και δίκαιο αποτελούσαν μόνιμο προβληματισμό του.

Ο Γιάννης Δερματάς υπήρξε ένας από τους πιο αγαπητούς συναδέλφους. Πάντα μειλίχιος μετριοφρων καταδεκτικός γελαστός είχε να πει μια καλή κουβέντα για όλους.

Η Ελληνική Ουρολογική Εταιρεία και η Ουρολογική Εταιρεία Βόρειας Ελλάδας εύχονται στην οικογένειά του κουράγιο και δύναμη.

Ιατρός: Κ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος Ουρολογικής Εταιρείας

Βορείου Ελλάδας

Επικήδειος Ιατρού Ιωάννου Δερματά από τον Πρόεδρο της Ένωσης Ρουμελιωτών Βορείου Ελλάδος Γεώργιο Μπάδα την 25/8/1995

Αγαπημένε μου Συμπατριώτη,

βαθεία θλίψη και πόνο απέραντο δοκιμάζουν σήμερα η οικογένειά σου, οι συγγενείς σου, οι συμπατριώτες σου, οι φίλοι σου, αλλά και ο επιστημονικός κόσμος της Μακεδονικής γης, που τόσο αγάπησες ώστε να αφήσεις την τελευταία σου πνοή πάνω σ' αυτή... Προβλέπουμε σήμερα στη σωρό σου αγαπημένε μου συμπατριώτη και τα μάτια μας γεμίζουν δάκρυα, σφίγγεται η ψυχή μας από τη θλίψη που μας αφήνει ο πρόωρος, όσο και αδόκητος θάνατός σου. Η είδηση του οποίου έπεσε σαν κεραυνός στα σπίτια των φίλων σου, στη Γενική Κλινική, στο Ιατρικό Σύλλογο, στην Ένωση Ρουμειωτών Βορείου Ελλάδος, στην ευρύτερη Κοινωνία της Συμπρωτεύουσας και στους πολυπληθείς ενεργηθέντας από την άσκηση του λεπτού όσο και ιερού λειτουργήματός σου, πρώην ασθενείς σου.

Γιατρέ μας, είναι συνηθισμένο από τα πανάρχαια χρόνια να εγκωμιάζουμε τους νεκρούς και να μιλάμε μόνο για τις αρετές τους. Μα και να θέλαμε ακόμη να παραβάλουμε τον ανθρώπινο αυτό κανόνα, δεν θα βρισκαμε ούτε ψεγάδι σε σέ. Απλός, αγνός, σεμνός, γεμάτος αγάπη, ανθρωπιά και καλοσύνη, κατανόηση και ενδιαφέρον για τον πάσχοντα συνάνθρωπο, με το υπέροχο ήθος σου, τον ευγενικό σου χαρακτήρα, την επαγγελματική σου κατάρτιση τη μόρφωσή σου και την πνευματική σου καλλιέργεια, συγκέντρωνες γύρω σου την αγάπη και

Ψήφισμα

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών η «Μεταμόρφωσις του Σωτήρος» με την αναγγελία του θανάτου του Γιάννη Δερματά Μεγάλου Ευεργέτη της Αδελφότητας Μικροχωριτών συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση και απεφάσισε τα εξής:

1. Να εκφράσει τη λύπη του και τη συμπάθειά του στην οικογένειά του.
2. Να τελέσει επιμνημόσυνη δέηση στην εκκλησία της γενέτειράς του.
3. Να διαθέσει εις μνήμη του 50.000 δρχ. για Πνευματική Γωνιά του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας.

Αθήνα 24/8/1995

Το Διοικητικό Συμβούλιο

εκτίμηση όλων.

Τα σπάνια προσόντα σου θα μείνουν βαθιά χαραγμένα στη μνήμη μας και θα αποτελούν για όλους μας, ένα ωραίο πρότυπο.

Η καλή σου φήμη ας είναι παρηγοριά για τους δικούς σου την αφοσιωμένη σου σύζυγο και τα λατρευτά σου παιδιά και τις αγαπημένες σου αδελφές, που στην ανάμνησή σου ας ατενίζουν προς τον ύψιστο, με την ελπίδα ότι το Πανάγιο χέρι σου, θα αναπληρώσει το μεγάλο κενό που αφήνεις και θα οδηγεί πάντοτε στο δρόμο της αρετής και προσφοράς, που πρώτος εσύ ακολούθησες με την πίστη ότι μονάδα ο Θεός ξέρει τι θα χρειαστεί και μόνο αυτός θα μπορέσει να γιατρέψει τις πολεμένες ψυχές τους.

Αγαπημένε μας Γιατρέ

Η ζείδωρο αύρα του Βελονχίου, τα νάματα του Καρπενησιώτη και το μεγαλείο της ψυχής των πολεμένων ανθρώπων της γενέτειράς σου σε γαλούχισαν και σου ενέπνευσαν από την παιδική ηλικία ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον υπέροχο κόσμο της Ιατρικής.

Όμως αρκετά ενωρίς και εντελώς ανύποπτα, έφηνες ξαφνικά από τη ζωή και τον κόσμο αυτό και τράβηξες για τις άγνωστες περιοχές της αιωνιότητας, αφήνοντας ατέλειωτο το μεγάλο και θεάρεστο έργο της κοινωνικής προσφοράς, που ανέλαβες και ανικανοποίητο το πάθος και το όρομά σου για τον τόπο σου. Βάδιζε αγαπημένε Γιατρέ, το δρόμο σου για την αιώνια ειρήνη.

Ας είναι μακαρία η πορεία σου προς τον Πανάγαθο και ελαφρό το χόμα της Μακεδονικής γης που σε λίγο θα σε σκεπάσει.

Η Ένωση Ρομειωτών Βορείου Ελλάδος, της οποίας ήσουν μέλος σου απευθύνει δι' εμού του προέδρου της, το ύστατο χαιρέ και αντι στεφάνου καταθέτει το ποσό των (20.000 δραχμών) στη μνήμη σου, υπέρ του Ιερού Ναού Μεταμοφώσεως του Σωτήρος της γενετειράς σου Παλαιού Μικρού Χωριού - Ευρυτανίας.

Αιωνία σου η μνήμη, αγαπημένε μας Γιατρέ και Συμπατριώτη.

Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΟΥ ΠΕΥΚΟΥ

«Γιάννη, γιατί έκοψες τον πεύκο;
γιατί; γιατί;»
«Αγέρας θάναι», λέει ο Γιάννης
και περπατεί.

Ανάβει η πέτρα, το λιβάδι
βγάνει φωτιά'
να 'βρισκε ο Γιάννης μια βρυσούλα
μια ρεματιά!

Μες στο λιοπύρι μες στον κάμπο
να ένα δεντρί.
Ξαπλώθη ο Γιάννης από κάτω
δροσιά να βρει.

Το δένδρο παίνει τα κλαδιά του
και περπατεί!
«Δε θ' ανασάνω» λέει ο Γιάννης,
«γιατί; γιατί;»

«Γιάννη, που κίνησες να φτάσεις;»
«Στα δύο χωριά»
«Κι ακόμα βρίσκεσαι δω κάτω;
Πολύ μακριά!»

«Να μια βρυσούλα, πίες νεράκι
να δροσιστείς».
Σκύβει να πιει νερό στη βρύση,
στερεύει ευτύς.

«Γιάννη, γιατί έσφαξες το δέντρο,
το σπλαχνικό,
πουριχενεν ίσκιο στο κοπάδι
και στο βοσκό;»

«Τη χάρη σου ερημοκλήσακι,
την προσκυνώ'
βοήθα να φτάσω», λέει ο Γιάννης,
«και να σταθώ»...

Πέφτει σα δέντρο απ' το πελέκι...
βογγάει βαριά.
Μακριά του στάθηκε το δάσος
πολύ μακριά.

Εκεί τριγύρω ούτε χορτάρι,
φωνή καμιά.
Στ' αγκάθια πέθανε στον κάμπο
στην ερημιά...

Ζαχ. Παπαντωνίου

Γιώργος Δημόπουλος

Ο Γιώργος Δημόπουλος γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας το 1907. Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο του Χωριού και συνέχισε στο Γυμνάσιο Καρπενησίου. Απόφοιτος του Γυμνασίου γράφτηκε στην Ανωτάτη Σχολή Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών από την οποία πήρε το πτυχίο του. Διορίστηκε στην Αγροτική Τράπεζα και εργάστηκε στα υποκαταστήματά της σε αρκετά μέρη στην Ελλάδα με επιτυχία.

Όμως κάθε καλοκαίρι επισκεπτόταν το Μικρό Χωριό και περνούσε την άδεια του με την οικογένειά του.

Το Μικρό Χωριό ήταν η μεγάλη του αγάπη. Ενδιαφερόταν για τα προβλήματα του χωριού και για την εξέλιξή του. Είναι από τα πρώτα μέλη της Αδελφότητας των Μικροχωριτών. Όταν εγκατεστάθη στην Αθήνα συμμετείχε στη Διοίκηση της Αδελφότητας εκλεγόμενος συνεχώς από τις Γενικές Συνελεύσεις. Η συμμετοχή του αυτή ήταν διαρκής και ασταμάτητη μέχρι σήμερα.

Η συμβολή του στην πραγματοποίηση των σκοπών της Αδελφότητάς μας ήταν πολύτιμη. Εργάστηκε με συνέπεια μοναδική σ' όλα τα αξιώματα του Διοικητικού Συμβουλίου, Γραμματέας, Ταμίας και Πρόεδρος. Η Αδελφότητα για την τριακονταετή επιτυχία και αδιάκοπη δραστηριότητά του τον ανεκήρυξε Επίτιμο Πρόεδρο.

Ήταν άνθρωπος ευγενής, απλός, καλωσυνάτος, σπουδαίος οικογενειάρχης, καλός Χριστιανός και ακούραστος μελετητής της Αγίας Γραφής.

Για όλους εμάς που τον γνωρίσαμε και εργαστήκαμε μαζί του στην Αδελφότητα θα μας μείνει αξέχαστος.

Το κενό που αφήνει ο θάνατός του είναι δυσαναπλήρωτο, αφού θα μας λείψει η τριακονταετής πείρα του.

Στην αποσιωπημένη του σύζυγο Μαρία και στον αγαπημένο του γιού Κώστα εκφράζω τη λύπη και τη συμπάθειά μου καθώς επίσης τη λύπη και τη συμπάθεια όλων των μελών της Αδελφότητας και όλων των Μικροχωριτών.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που σε λίγο θα τον σκεπάσει.

Ψήφισμα

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών η «Μεταμόρφωσις του Σωτήρος» με την αναγγελία του θανάτου του Γιώργου Δημόπουλου Επίτιμου Προέδρου της Αδελφότητας Μικροχωριτών συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση και απεφάσισε τα εξής:

1. Να παρακολουθήσουν τα μέλη του, την κηδεία του.
2. Να εκφράσουν τη λύπη τους και την συμπάθειά του στην οικογένειά του.
3. Να κατατεθεί στεφάνι εις τη σορό του.
4. Να τελέσουν επιμνημόσυνη δέηση στην εκκλησία της γενέτειράς του.
5. Να διαθέσουν 30.000 δρχ. στη Πνευματική Γωνιά του Μικρού Χωριού και 20.000 δρχ. στο Δημοτικό Σχολείο του Μικρού Χωριού.

Αθήνα 15 Νοεμβρίου 1995

Η άτυπη καλοκαιρινή συνέλευση Μικροχωριτών στις 14 Αυγούστου 1995 στην «Πνευματική Γωνιά»

Με την αθρόα συμμετοχή πολλών μελών της Αδελφότητας και κατοίκων του χωριού, πραγματοποιήθηκε στις 14 Αυγούστου 1995 σε αίθουσα της Πνευματικής Γωνιάς, ανοικτή Συνέλευση για να συζητηθούν όλα τα τρέχοντα θέματα. Η απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Αδελφότητας στις 7 Μαΐου, να πραγματοποιήσει το καλοκαίρι στο χωριό μια ανοικτή συζήτηση, συνάντηση μεγάλη ανταπόκριση ανάμεσα στους Μικροχωρίτες, οι οποίοι κατέκλυσαν τους χώρους της Πνευματικής Γωνιάς.

Το λόγο έλαβε κατ' αρχήν ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Αθανάσιος Κεράνης ο οποίος αφού ευχαρίστησε τους παρευρισκόμενους για τη συμμετοχή τους, πρότεινε τον κ. Αριστοτέλη Θάνο για να διευθύνει τη συζήτηση. Η πρότασή του έγινε δεκτή από τη Συνέλευση.

Ο κ. Θάνος έδωσε το λόγο στον Πρόεδρο της Αδελφότητας για να αναπτύξει τα θέματα που απασχολούν το χωριό.

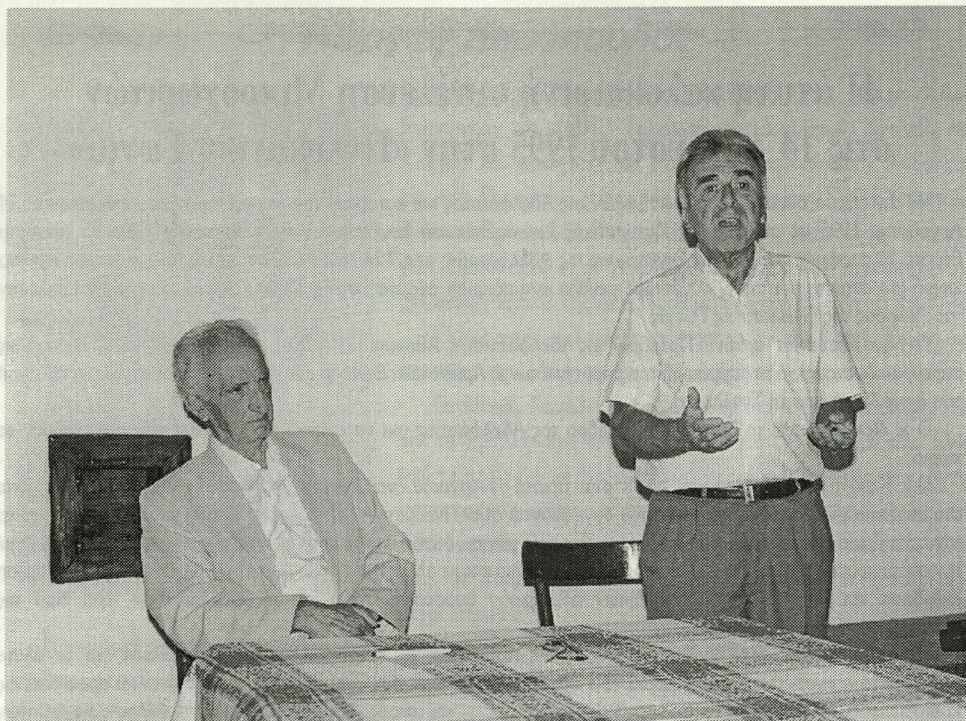
Ο κ. Κεράνης αναφέρθηκε κατ' αρχήν στην άριστη συνεργασία ανάμεσα στην Αδελφότητα και την Κοινότητα και στη συνέχεια μίλησε για τις εργασίες που συνεχίζονται στην Πνευματική Γωνιά με την ελπίδα να επαναλειτουργήσει την καινούργια χρονιά. Το δεύτερο θέμα για το οποίο μίλησε, ήταν η προστασία του καμπαναριού από την υγρασία με την απομάκρυνση του αυλακιού που περνάει στα θεμέλια και με άλλες εργασίες, και το τρίτο θέμα η ανάγκη για άμεση επέμβαση και αποκατάσταση των ζημιών που έχουν υποστεί η στέγη και οι τρούλοι στον Ιερό Ναό της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Αθαν. Κουτσούκης που μίλησε για τα άλλα προβλήματα που απασχολούν το χωριό εδώ και 30 χρόνια, παρ' όλες τις προσπάθειες που γίνονται προς όλες τις κατευθύνσεις. Ένα από αυτά τα προβλήματα είναι ότι και στους δύο οικισμούς όσοι θέλουν να χτίσουν αντιμετωπίζουν ανυπέρβλητα εμπόδια. Για μεν τον παλιό οικισμό πρέπει να γίνουν ορισμένα έργα, όπως το να φύγουν τα νερά και να διοχετευθούν στους φυσικούς αποδέκτες, ενώ στο νέο οικισμό δεν υπάρχουν οικόπεδα. Προσπάθειες και κινητοποιήσεις γίνονται. Στο νέο οικισμό το Δασαρχείο είναι ανένδοτο να δώσει νέα οικόπεδα. Ακόμη και επέκταση του νεκροταφείου που ζητήσαμε να μας δώσει 5 μέτρα μας είπε: «Είναι αδύνατο δε σου δίνω ούτε ένα μέτρο». Άλλο ένα σοβαρό θέμα είναι το υδροηλεκτρικό εργοστάσιο που είναι έτοιμο εδώ και εδώ χρόνια, αλλά η γραφειοκρατία δεν έχει δώσει ακόμη άδεια λειτουργίας με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν τα μηχανήματά του να φθαρούν. Και το μπαλάκι παίζεται μεταξύ υπουργείου Γεωργίας και Δασαρχείου. Κατάληξη καμία. Ακόμη υπάρχουν πιέσεις για το νερό. Με αυτή την πρόφαση ο παλιός Νομάρχης και επειδή δεν δέχτηκε το Μικρό Χωριό να δώσει νερό εκεί που ήθελε αυτός χαριστικά έκοψε μια σημαντική χρηματοδότηση. Επίσης πρόβλημα είναι το θέμα της λειτουργίας της καινούργιας πτέρυγας του ξενοδοχείου στο νέο οικισμό, όπως επίσης και η αξιοποίηση του χώρου της κατολίθησης. Εκεί υπάρχουν περιπτώσεις που διεκδικούνται ιδιοκτησίες μέσα στα χαλάσματα πράγμα το οποίο η Πολεοδομία και το Δασαρχείο αρνούνται ενώ υπάρχουν και προτάσεις του ΙΓΜΕ για δενδροφύτευση τους ακόμα και κατασκευή ενός πάρκινγκ στο χώρο αυτό. Τέλος ο Πρόεδρος της Κοινότητας αφού αναφέρθηκε στην ανάγκη επικοινωνίας με τους συγχωριανούς μας που βρίσκονται μακριά απ' το χωριό ώστε να βοηθούν με τις απόψεις τους στην επίλυση των προβλημάτων, τόνισε την ανάγκη σύμπτωσης και ομοψυχίας ανάμεσα σε όλους τους κατοίκους.

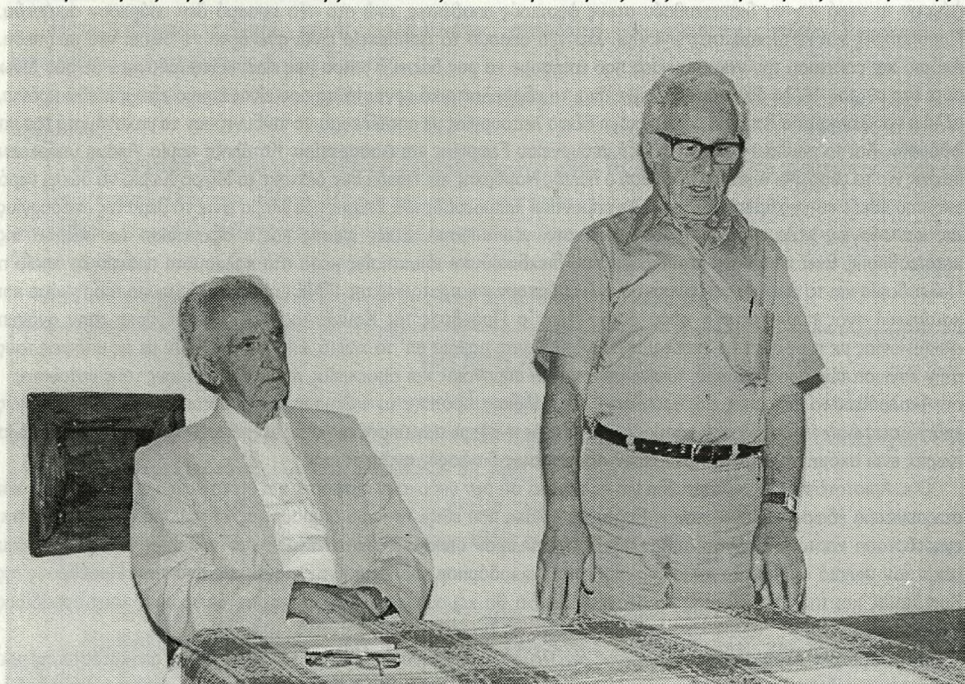
Ακολούθως το μέλος της Αδελφότητας κ. Μανωλάκος, πρότεινε το καλοκαίρι να γίνουν διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις ώστε να γνωρίσει ο κόσμος το χωριό μας κι έφερε σαν παράδειγμα τις εκδηλώσεις στο γειτονικό Μεγάλο Χωριό, ενώ ακόμη ανέφερε ότι υπάρχουν αζεπέραστες διαφορές ανάμεσά μας.

Ο κ. Αριστοτέλης Θάνος παρενέβη για να τονίσει ότι δεν υπάρχουν διαφορές και ότι το χωριό είναι ενωμένο, και στη συνέχεια έδωσε το λόγο στον κ. Ευάγγελο Πλάκα που έθιξε το θέμα δημιουργίας χώρων για αθλοπαιδιές, την εγκατάσταση καρτοτηλεφώνου στην πλατεία του παλαιού οικισμού, την επέκταση των γραμμών του λεωφορείου μέχρι τον παλιό οικισμό το καλοκαίρι και την ανοικοδόμηση του χωριού. Τέλος ζήτησε από τους Προέδρους της Κοινότητας και της Αδελφότητας να δεσμευθούν ότι θα κάνουν τις αναγκαίες παραστάσεις προς τους αρμόδιους φορείς.

Ο κ. Δημήτρης Δερματάς, αναφερόμενος στο θέμα του καμπαναριού μίλησε για τις εργασίες αποκατάστασης που είχαν γίνει παλιότερα όπως και στη Μεταμόρφωση, και παρ' όλο που μεσολάβησαν μεγάλοι σεισμοί, δεν παρουσιάστηκαν προβλήματα έγινε αγώνας για να γίνει πάλι το χωριό και δεν πρέπει να διαγράψουμε όλους αυτούς

Ο Πρόεδρος της Συνέλευσης κ. Θάνος και ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κεράνης.

Ο κ. Θάνος και ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Κουτσούκης.

τους παλιούς που αγωνίστηκαν, ενώ τόνισε ότι οι διαφορές που υπήρχαν ανάμεσα στους κατοίκους έχουν εκλείψει, μέσα από τις κοινές προσπάθειες των τελευταίων τριάντα χρόνων, και τώρα είναι καλά τα πράγματα.

Στη δευτερολογία του ο κ. Αθανάσιος Κουτσούκης τόνισε ότι οι λογαριασμοί ύδρευσης, άρδευσης, αποχέτευσης και καθαριότητας είναι ελλειμματικοί, και η κατάρτιση του προϋπολογισμού της Κοινότητας δεν άφησε περιθώρια για τη διοργάνωση εκδηλώσεων. Για το θέμα της τοποθέτησης καρτοπληκφώνου είπε ότι έχει κατατεθεί αίτηση, ενώ για τη συγκοινωνία ανέφερε ότι τα ΚΤΕΛ προβάλλουν ως επικείμενη τη ζημιά από την ύπαρξη ενός τέτοιου δρομολογίου, οπότε μόνο με επιχορήγηση από την κοινότητα θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί. Ακόμη για την ανοικοδόμηση, απαραίτητες προϋποθέσεις για να δοθούν άδειες είναι τα έργα περιφερειακής διευθέτησης των αυλακιών και της ροής των νερών.

Παίρνοντας το λόγο ξανά ο κ. Μανωλάκος μίλησε για την ανάγκη διοργάνωσης των εκδηλώσεων, κάνοντας αναφορά σε συναυλία που είχε γίνει με πρωτοβουλία του Υπουργείου Πολιτισμού πριν από δύο χρόνια.

Στη συνέχεια ο κ. Αθανάσιος Κεράνης εξήγησε αναλυτικά τις ενέργειες της Αδελφότητας να εκπαιδεύσει σε συνεργασία με μηχανικούς την κατάσταση στο καμπαναριό και στη Μεταμόρφωση και επακολούθησε διάλογος με τον κ. Δημήτρη Δερματά ο οποίος υποστήριξε ότι πιθανόν να μην χρειάζονται ριζικές επισκευές.

Απαντώντας στο θέμα της ανοικοδόμησης ο κ. Αριστοτέλης Θάνος μίλησε για τη γραφειοκρατία που εμποδίζει όλες τις προσπάθειες, παρόλο το χαρακτηρισμό του χωριού ως ασφαλές και οικοδομήσιμο με τη διαφορά ότι υπάρχει η γραφειοκρατία στο Υπουργείο η οποία εμποδίζει να κυστεί και έδωσε το λόγο στον αιδεσιμώτατο π. Νικόλαο Αζακά ο οποίος αναφέρθηκε στο έργο αποκατάστασης του καμπαναριού και προστασίας του από την υγρασία, στην επισκευή των τρούλων της Μεταμόρφωσης, καθώς και στην ανάγκη σύμπτυξης ανάμεσα στους κατοίκους.

Ακολουθώντας ο κ. Αριστοτέλης Θάνος συνεχάρη τον πατέρα Νικόλαο για τις πρωτοβουλίες του σε όλα τα θέματα του χωριού. Το λόγο πήραν μετά η κ. Όλγα Παπαδημητρίου που αναφέρθηκε στο πρόβλημα ανυπαρξίας δρόμου για αυτοκίνητα στο πάνω μέρος του παλαιού οικισμού με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ανέβει το σκουπίδι και οι κάτοικοι να αναγκάζονται να κατεβάζουν κάτω τα σκουπίδια τους, ο κ. Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος που αναφέρθηκε στη χρηματοδότηση για τον εμπλουτισμό του υδραγωγείου ο οποίος μεταιώθηκε τελικά και ο κ. Βασίλης Μπούρας που απάντησε ότι ήταν σύμβουλος της Κοινότητας δεν δέχτηκε την πρόταση του τότε Νομάρχη να δοθεί η χρηματοδότηση των 10 εκατομμυρίων με όρο να μουν υδρομετρητές στο χωριό. Ακόμη, η κ. Γιαννακοπούλου απιθύνησε ερώτηση για τους λόγους που εμποδίζουν την ανοικοδόμηση του χωριού και απαντώντας ο κ. Θάνος τόνισε για μια ακόμη φορά την ύπαρξη διαφόρων επιχειρημάτων από τα αρμόδια υπουργεία. Πρέπει βέβαια να γίνουν κάποια έργα κ.λπ. για τα οποία αναμένουμε να εγκριθούν οι πιστώσεις. Άμα τελειώσουν αυτά τα έργα θα εγκρίνει γιατί υπάρχει η τρι-υπουργική απόφαση από τα υπουργεία Πρόνοιας, ΠΕΧΩΔΕ και Γεωργίας.

Κλείνοντας τις εργασίες της Συνέλευσης ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Αθανάσιος Κεράνης, αφού ευχαρίστησε τους παρευρισκόμενους για τη συμμετοχή και το ενδιαφέρον τους έδωσε το λόγο στον κ. Θάνο για να συνεχίσει τη βραδιά με την ανάπτυξη ενός λογοτεχνικού θέματος που εξελίχτηκε σε υπέροχη φιλολογική βραδιά.

ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ - ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

(Οι αντίποδες στην ποίηση του Μεσοπολέμου)

Αυτός ήταν ο τίτλος της ποιητικής ομιλίας που δόθηκε από τον κ. Αριστοτέλη Θάνο την ίδια μέρα (παραμονή της Παναγίας) που έγιναν κι οι άλλες εκδηλώσεις της Αδελφότητας (άτυπη καλοκαιρινή Γενική συνέλευση και συνεστίαση με χορό).

Η σύντομη ομιλία, που μάλλον θα 'πρεπε να την πούμε απαγγελία, αφού ο ομιλητής αντί να κάμει κριτική και ανάλυση της τεχνοτροπίας και του έργου των δύο ποιητών, αρκέστηκε σε λίγα εισαγωγικά στοιχεία για τη ζωή των ιδίων και τις συνθήκες της κρίσιμης εποχής και ανέλαβε την περισσότερη ώρα σε απαγγελία λίγων

ποιημάτων τους, από τα πιο γνωστά και χαρακτηριστικά, με τέτοιο παραστατικό τρόπο, που οι ακροατές μπόρεσαν μόνοι τους να κατανοήσουν την άβυσσο που χώριζε τους δύο αυτούς μεγάλους της Νεοελληνικής ποίησης.

Συγκεκριμένα ο ομιλητής τόνισε ότι την εποχή εκείνη του Μεσοπολέμου (1920-1940), ο μεν Μαλακάσης Μεσολογγίτης στην καταγωγή, βρισκόμενος σε ώριμη ηλικία κι έχοντας οικονομική άνεση, ήταν ήδη αναγνωρισμένος μεγάλος ποιητής, με εμφάνιση άρχοντα και στίχο που σαήνευε την αστική τάξη, αλλά και τη φιλολογούσα νεολαία κι ακόμα ήταν ο

εκλεκτός καλεσμένος με το μονόκλ σ' όλα τα Αθηναϊκά σαλόνια.

Αντίθετα ο Καρυωτάκης, πολύ νέος την εποχή αυτή, καταγόμενος από την Αρκαδία, ήταν ένας μικρός Δημόσιος υπάλληλος, με συχνές απειλές μετάθεσης στην επαρχία για τη συνδικαλιστική του δράση, εμφανίστηκε σα διάττοντας αστέρας στο ποιητικό στερέωμα της χώρας μας και κέρδισε αστραπιαία ολόκληρη σχεδόν τη σπουδάζουσα νεολαία αλλά και μεγαλύτερους πνευματικούς ανθρώπους, γιατί εξέφραζε με τον ποιητικό του λόγο και το ρωμαλέο του στίχο την απαισιοδοξία και την αγωνία για το αύριο, με μια σατιρική μανία που πλήγωνε βαθιά.

Ο Μαλακάσης βλέποντας τους πιστούς οπαδούς του να μετακινούνται σε πυκνές ομάδες προς τον Καρυωτάκη τον ασήμαντο (για κείνον) νεαρό ποετάστρο και θέλοντας να συγκρατήσει αυτό το ρεύμα, άσκησε μια έντονη πολεμική κριτική, που σαν απάντηση ο Καρυωτάκης έγραψε τους ακόλουθους στίχους:

Α! Κύριε, Κύριε Μαλακάση
ποιός θα βρεθεί να μας δικάσει
μικρόν εμέ κι εσάς μεγάλο
ίδια τον ένα με τον άλλο...

Κατά τον ομιλητή ήταν κάπως δικαιολογημένο το παράπονο του Μαλακάση, που μπορούσε ν' αγγίξει όλες τις ευαίσθητες καρδιές με τη μαγεία του στίχου του και τραγούδησε κατά προτίμηση την αγάπη και τη χαρά της ζωής, ενώ το «μότο» του Καρυωτάκη ήταν η πίκρα κι ο πόνος μαζί με την αιχμηρή του σάτιρα, που ήταν κι ο τρόπος ζωής του, που τον οδήγησε άλλωστε στην αυτοκτονία στα 32 του χρόνια στην Πρέβεζα, που τον μετάθεσαν.

Επειδή δεν μας επιτρέπει ο χώρος να καταγράψουμε όλα τα ποιήματα των δύο ποιητών που απαγγέθηκαν, σημειώνουμε μόνο τους τίτλους τους, (κατά ζεύγη) που υποδήλωναν με το νόημά τους την βαθιά αντίθεση των δύο τους τη τέχνη και τη ζωή:

Μαλακάσης

1. Μπαταριάς
2. Νησιώτικο
3. Αμαρτωλό
4. Φεγγάρι

5. Ανοιξιάτικη μπόρα

6. Κλεισορέματα

Καρυωτάκης

Πρέβεζα

Αγάπες

Προνομιούχα πλάσματα

Καθώς διαβαίνω

Μόνο

Μιχαλιός

Εξάιρεση θα γίνει μόνο για τα δύο τελευταία που είναι και τα πιο χαρακτηριστικά τους ποιήματα:

Μαλακάσης

Κλεισορέματα (απόσπασμα)

.....
Κι εκεί σαν να με καρτερούν προτάρηδες μου πιστικοί
γιδάρηδες συντρόφοι μου
μ' άλλους να μπαίνω στον λογγά τις άλλοι απ'
την άγναντη κορφή
να ρίχνουν στο πιστρόφι μου

Κι ύστερα σαν να μου κρατούν την Καλαμάτα στο χορό
βλαχούλες και βλαχόπουλα
κι εκεί που στρίβω και λυγώ και σειέμαι και νυχοπατά
να μου φωνάζουν όπουλα

Αχ! πως χτυπά καμιά φορά τούτη η καρδιά
κι αναφτερά
και πώς ανάβουν τα αίματα
σα νάμαι εκεί και τραγουδώ με τη φλογέρα συνοδεία
το λένε τ' αηδονάκια στα Κλεισορέματα.

Καρυωτάκης

Μιχαλιός

Τον Μιχαλιό τον πήρανε στρατιώτη
καμαρωτά ξεκίνησε κι ωραία
μαζί με τον Παρή και με τον Παναγιώτη
Δεν μπόρεσε να μάθει καν το «επ' ώμου»
κι όλο ψιθύριζε (κυρ Δεκαρέα
άσε να γυρίσω στο χωριό μου).

Τον άλλο χρόνο στο Νοσοκομείο
αμίλητος τον ουρανό κοιτούσε
εκάρφωνε πέρα σ' ένα σημείο

Ο κ. Θάνος και ο αιδεσ. Νικόλαος Αζακάς.

*Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Θανάσης Κεράνης, Αυγέρης Αυγερόπουλος,
Δημήτρης Δερματάς και Νίκος Κεράνης.*

το βλέμμα του νοσταλγικό και πράο
σα να 'λεγε, σα να παρακαλούσε
«αφήστε με στο σπίτι μου να πάω».

Κι ο Μιχαλιός επέθανε στρατιώτης
τον ξεπροβόδισαν κάτι φαντάροι
μαζί τους ο Μαρής κι ο Παναγιώτης
επάνω σκεπάστηκαν ο λάκκος
μα τ' άφησαν απέξω το ποδάρι
ήταν λίγο μακρύς ο φουκαράκος...

Στο τέλος ο ομιλητής θεώρησε χρέος του να
μας θυμίσει τον μεγάλο Ευρυτάνα ποιητή
ΖΑΧΑΡΙΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ απαγγέλλοντας
με τον χαρακτηριστικό του τρόπο το ποίημα «Η
γριά η βαβά μ'» που το παραθέτουμε ολόκληρο.

Η ΓΡΙΑ Η ΒΑΒΑ Μ'

Η γριά η βαβά μ', καλά υστιρνά
ταιρνά, ταϊρνά
σβούρα τ' αδράχτ' στριφουγυρνά,
η βάβου η γριούλα η αφιντιά τ'ς
πήγγε μι τ' ρόκα στ'ν αγκαλιά τ'ς.

Κι' οι τέσσιρ' π' θα μας παν, αλλοί
ταιρνά, ταϊρνά
στον άλλον ύπνου, (ώρα καλή)
κι' οι τέσσιρ' π' θα μας παν ουλ'νούς
κι τ'ς παραλήθεις κι τ'ς αλλ' νούς
φέρανι, τ'ν κάσσα τ' μακρυά
κι ήρθαν κι τ'ς είπαν («Αϊτι γριά»).

Πιδιά μ', ναρθού μιτά χαράς,
ταιρνά, ταϊρνά
σβούρα τ' αδράχτ' στριφουγυρνά,
βουλήθη να μι πάρ' ου Θιός;
Δόξα σοι Κύριε, των Δυνά
πιδιά μ', ναρθού ν απάου καλιά μ'...
Σταθήτ να τιλιώσου τ' δ'λιά μ'!
Ως που να γνέεις κυρά βαβά,
ταιρνά, ταϊρνά
κι ούλου τ' αδράχτι στριφουγυρνά
ως που να γνέεις θα μας νυχτόεις
κι είμαστι λίγου βαστικοί.
Σ' καρτερούμι αν θα μας δδεις
πέντε παγούρια με ρακί.

Ρακί δεν έχου στου κατώϊ...
Ταϊρνά, Ταϊρνά

κι όλου τ' αδράχτ', στριφουγυρνάει.
Δό μας παρά κι αυτός κιρνάει!

Έχου σι κείνου του τσουράπ'...
Τουν πήραν τουν παρά κι χραπ!
παν, κουρνιαχτός, στου μαγαζί
κι άφ'καν τη γριά τ' βαβά μ' να ζει.

Μια ουκά, δυό ουκάδες, τρεις, χάϊ, χάϊ!
Ταιρνάϊ, ταϊρνάϊ
έρμου ρακί πως γαργαλάει!
Βίβα ορέ βίβα κι άλλη μιά!
Τάπα κι οι τέσσιρ' στου μιθύσ'...
τη βάβου τ'ν έχ'νι αλημονήσ'.

Κι η βάβου απώγνεθι πουλί
Ταιρνάϊ, ταϊρνάϊ
τ'νι πήρι ο ύπνουσ σαν του π'λί
ικειά στ' φουτιά τ'ς οπ'γινκι στάχτ'
κι μάτα τ'ν άφκι σαν του π'λί
κι μάτα γύρ'σι η γριά τ' αδράχτ'.

Αϊντι κι νύχτουσι γριά!
(γύρ'σαν κι οι τέσσιρ' πω! πω! πω!
μ' ένα χαρούμινο σκουπό
βαιζοντας σα δα, σα κει
τύφλα και σκνίπα απ' του ρακί)
άϊ να σι πάμι-τράϊ-λα-λα!
στα κυπαρίσσια απ' κάτ' τα ψ'λά.

Κι μι κουτρώνια κι σφυριά
Ταιρνάϊ γκαπ! γκουπ!
Ταιρνάϊ γκαπ! γκουπ!
κι μι σκιπάρνια κι σφυριά
έβαλαν στ'ν κάσσα τα καρφιά
κι τ'ν κάρφουσαν απ' κάτ' απ' πάν'
κι τ' σήκουσαν, γιέ μ', κι πάν'.

Κι απ' του μιθύσ' χάϊ, χάϊ
Ταιρνάϊ, ταϊρνάϊ
κι όπως δε γλέπαν ούτι τ' μύτ' τ'ς
η κάσσα τσ' φαίνονταν βαρειά
κι δε κατάλαβαν τη γριά
πως τ'ν κλησμόν'σαν στου σπίτ' τ'ς.

Κι η γριά η βαβά μ', ταϊρνάϊ, ταϊρνάϊ
στου χέρ' τ' αδράχτ' στριφουγυρνάει
η γριά μι τ' άσουστα υστιρνά

Ανάμεσα στους συμμετέχοντες στη Συνέλευση ο αείμνηστος Γιώργος Δημόπουλος.

Άλλος ένας Μικροχωρίτης που έφυγε πρόσφατα από κοντά μας, ο Γιάννης Δερματάς.

Στιγμιότυπο από το χορό στην Πλατεία του χωριού.

Δόξα σοι Κύριε των Δυνά
 η γριά η βαβά μ' η αφεντιά τ'ς...
 γνέθ' κι θα γνέθ' κουντά στ' φουτιά τ'ς...

Ο Ακροατής

Όταν τέλειωσε η εκδήλωση στην «Πνευματική Γωνιά» όλοι όσοι έλαβαν μέρος (χωριανοί και επισκέπτες) παρεκάθησαν σε συνεστιάση στην πλατεία του χωριού. Ακολούθησε χορός με τραγούδια που διάλεξε ο εκλεκτός φίλος του

χωριού μας Αυγέρης Αυγερόπουλος και που κράτησε μέχρι αργά τη νύκτα. Σ' ένα μεγάλο κουτί κουμπιού ρίχονταν χρήματα για την ενίσχυση της Αδελφότητας. Τα χρήματα που μαζεύτηκαν εδόθηκαν στον αιδ. Νικόλαο Αζακά για τις εργασίες επισκευής της στέγης του Ιερού Ναού της Μεταμόρφωσης.

Η νέα συνάντηση αποφασίστηκε να γίνει τον Αύγουστο του 1996 στην πλατεία του νέου οικισμού του χωριού μας.

Αποκαλυπτήρια Μνημείου της ηρωίδας Παναγιώτας Σταθοπούλου στο Μεγάλο Χωριό

Αμνηστική φωτογραφία του κυριώτερου χορηγού Αυγέρη Αυγερόπουλου και του αξέχαστου Γιάννη Δερματά. Ο Αυγέρης Αυγερόπουλος και ο Γιάννης Δερματάς με τα ίδια ιδανικά για τα οποία θυσιάστηκε και η Παναγιώτα Σταθοπούλου αγωνίστηκαν και οι δυο τους για τη Λευτεριά της Πατρίδας τους και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Σε μια σεμνή τελετή και πλήθος κόσμου χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Καρπενησίου κ. Νικολάου έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής της ηρωίδας της Κατοχής Παναγιώτας Σταθοπούλου από το Μεγάλο Χωριό.

Η εκδήλωση έγινε στη θέση Αη-Θανάσης Μεγάλου Χωριού στον ειδικά διαμορφωμένο μνημειακό χώρο με σχέδιο, επίβλεψη, δαπάνη και προ παντός προσωπικό μόχθο και μεράκι του γνωστού για τον αλτρουισμό του Αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης κ. Αυγέρη Αυγερόπουλου.

Χάρης στη σύλληψη της ιδέας και της προσωπικής προσπάθειας και χορηγίας του Αυγέρη Αυγερόπουλου ο χώρος γύρω άλλαξε πλέον όψη και αποτελεί ελκυστικό μνημειακό χώρο. Το άσπρο μάρμαρο της προτομής της 17χρονης γελαστής και περήφανης ηρωίδας φαντάζει μέσα στον φυσικό περίγυρο και το πράσινο που δημιούργησε και συντηρεί έκτοτε ο κ. Αυγερόπουλος.

Στην εκδήλωση μίλησε ο συντοπίτης κ. Σ. Βασιλόπουλος και ο χορηγός του μνημείου κ. Α. Αυγερόπουλος που εξήραν τον ηρωισμό της νεαρής επονίτισας αλλά και το ακμαίο εθνικό φρόνημα των Ελλήνων που διαδήλωναν από τότε για την Μακεδονία μας. Κατεδίκασαν δε τον ύποπτο και σκοτεινό ρόλο των συμμάχων που απέβλεψε σε εμφύλιο σπαραγμό των Ελλήνων για να αιματοκυλήσουν άλλη μια φορά τη χώρα μας.

Προεκτείνοντας έτσι τη μνήμη και των αδικοχαμένων κοριτσιών του Μεγάλου Χωριού που

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
Ι. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΤΩΝ 17 ΕΠΟΝΗΤΙΣΤΙΑ
ΕΠΕΣΕ ΝΕΚΡΗ ΑΠΟ ΓΕΡΜΑΝΙ-
ΚΟ ΑΡΜΑ ΜΑΧΗΣ 22.7.1943
ΣΤΗ ΔΙΑΔΗΜΙΣ ΤΟΥ ΛΛΟΥ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΡΑ-
ΔΩΣΕΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟ
ΝΙΑ ΣΤΟΥΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥΣ

Η ΣΤΗΛΗ
ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ

ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΠΟΥ ΕΠΕΣΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ
ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ
ΠΟΛΕΜΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Χ. ΑΡΑΒΟΓΙΑΝΝΗ	ΕΤΩΝ 18
ΚΟΥΛΑ Ν. ΒΑΡΣΟΥ	ΕΤΩΝ 18
ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ Δ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ	ΕΤΩΝ 22
ΕΛΕΝΗ Κ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ	ΕΤΩΝ 17
ΟΛΓΑ Γ. ΜΟΥΡΤΟΥ	ΕΤΩΝ 20
ΕΙΡΗΝΗ Κ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ	ΕΤΩΝ 18
ΒΑΣΙΛΙΚΗ Α. ΤΣΙΑΠΗ	ΕΤΩΝ 21
ΑΝΤΙΓΟΝΗ Δ. ΤΣΙΑΠΗ	ΕΤΩΝ 16

ΙΟΥΛΙΟΣ 1996

ΤΟ ΜΝΗΜΕ
ΑΦΙΕΡΩΝΕΤ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΕΡΦΗ ΤΗΣ
ΔΑΣΙΑΚΗΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΞΑΛΕΦΣ
ΜΑΡΚΑ Ι. ΚΑΝΑΡΑ
ΓΕΩΡΓΙΑ Α. ΑΥΓΕΡΟΠΟΥΛΑ
ΑΓΡΕΤΗ Ν. ΚΕΡΑΝΗ
ΑΦΑΡΑΣΙΑ Σ. ΠΕΤΙΣΟΛΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Χ. ΠΑΠΑΧΡΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1996

Το επιβλητικό Μνημείο της Παναγιώτας Σταθοπούλου στη θέση Άγιος Αθανάσιος του Μεγάλου Χωριού.

χάθηκαν στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου ο κ. Α. Αυγερόπουλος αφιέρωσε γι' αυτά μια μαρμάρινη αναμνηστική πλάκα με τα ονόματά τους. Ευγενική πράξη μνήμης και για τα αθώα αυτά θύματα. Στεφάνια κατέθεσαν οι εκπρόσωποι των τοπικών αρχών και Κοινοτήτων, Αντιστασιακών οργανώσεων και τοπικών συλλόγων. Παρευρέθησαν πολλοί Μικροχωρίτες και ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Α. Κουτσούκης καθώς και ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Αθ. Κεράνης κατέθεσαν στεφάνια.

Μ.Σ.Κ.

Μικροχωρίτες αγωνιστές που έλαβαν μέρος στους αγώνες της Παλληγενεσίας

Τα ονόματα των Μικροχωριτών Αγωνιστών που έλαβαν μέρος στον Απελευθερωτικό Αγώνα του 1821 που δημοσιεύονται στη συνέχεια είναι από το βιβλίο ΑΓΡΑΦΙΩΤΕΣ και ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΩΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ στην ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821 του ΚΩΣΤΑ ΖΗΣΗ ερευνητή της Ιστορίας των Αγωνιστών της Ρούμελης και που έχουν πηγή τα Αρχεία των Αγωνιστών του Ιερού Αγώνα που φυλάσσονται στην Εθνική Βιβλιοθήκη.

ΒΙΝΙΑΝΙΤΗΣ ή ΜΟΧΡΙΤΖΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό του Καρπενησίου.

Μάλλον είναι αδελφός του Βινιανίτη ή Ζωγράφου Δημητρίου (64), γιατί πάντα μαζί πολεμούσαν. Υπόβαλε και ο ίδιος αίτηση με πανομοιότυπο με του αδελφού του πιστοποιητικό της ίδιας χρονολογίας.

Η Επιτροπή τον κατάταξε στην Γ' τάξη των Στρατιωτών με Α.π.Μ. 5751.

64. ΒΙΝΙΑΝΙΤΗΣ ή ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό του Καρπενησίου.

Ήταν από τους πρώτους που έτρεξαν στον οπλαρχηγό Κώστα Βελή, όταν σήκωσε τα όπλα στ' Άγραφα. Τον ακολούθησε σ' όλες τις μάχες μέχρι που αυτός αιχμαλωτίστηκε στη Ρεντίνα.

Μετά μπήκε στο Σώμα του Γιαννάκη Γιολλάση και πολέμησε στο Κεφαλόβρυσο Καρπενησίου. Στην πολιορκία του Μεσολογγίου, ήταν στο στρατόπεδο του Δραγαμέστου, με τον Γ. Καραϊσκάκη και παρενοχλούσαν τον Κιουταχή. Αργότερα πολέμησε μαζί του στο Ρίβιο και την Αράχωβα. Όταν ο Καραϊσκάκης σκοτώθηκε κατατάχτηκε στο Σώμα του Γιαννάκη Ράγκου και πολέμησε σε τρεις μάχες, στη Θήβα. Το 1865 υποβαλε αίτηση με πιστοποιητικό που το υπογράφουν οι οπλαρχηγοί Γιάννης Γαλής και Ιωάννης Μητσόπουλος (Αρχίνιο 30/5/1865), όπου αναφέρονται οι υπηρεσίες του αυτές.

Η Επιτροπή τον κατάταξε στη Γ' τάξη των Στρατιωτών με Α.π.Μ. 5648.

109. ΓΚΕΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΙΩΑΝ.

Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας

το 1801.

Το 1846 υπόβαλε αίτηση συνοδευόμενη με δύο πιστοποιητικά, που βεβαιώνουν τη δράση του. Το α' με ημερομηνία 29/9/1846, το υπογράφει ο Γιαννάκης Γιολλάσης κι αναφέρει ότι ο Δ. Γκέκας πολέμησε με τον Κων/νο Γιολλάση ή Σερέτη, στις μάχες του Καρπενησίου, Κεφαλόβρυσου, Καλιακούδας, Νιόκαστρον Πελοποννήσου κι Αράχωβας. Το β' με ημερομηνία 14/6/1845, πιστοποιεί ότι πολέμησε στην Πολιορκία Μεσολογγίου υπό το Σπύρο Κοντογιάννη, επικεφαλής στρατιωτών, στο Καρπενήσι, στην Καλιακούδα υπό το Νίκο Κοντογιάννη, στην Άμπλιανη και Λειβαδιά με τον Ν. Πανουργιά και στο Νιόκαστρο υπό το Χρ. Χατζή - Πέτρου. Τα πιστοποιητικά υπογράφουν οι οπλαρχηγοί Ν. Πανουργιάς, Δ. Σκυλοδήμος, Χρ. Χατζή - Πέτρου, Γιαννάκης Γιολλάσης και Γ. Γρίβας.

Η Επιτροπή τον κατάταξε στη Γ' τάξη των Στρατιωτών με Α.π.Μ. 14983.

175. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας.

Πολέμησε στη μάχη που έγινε στη θέση Κοκκάλια του Καρπενησίου το 1822 κατά του Δράμαλη με αρχηγό το Γιαννάκη Γιολλάση.

Πολέμησε επίσης στο Κεφαλόβρυσο Καρπενησίου με αρχηγό το Μάρκο Μπότσαρη, στη μάχη Καλιακούδας με αρχηγό τον Κίτσο Τζαβέλα και σ' όλη τη διάρκεια της πολιορκίας του Μεσολογγίου μέχρι την ηρωική έξοδο.

Αίτηση γι' αναγνώριση των υπηρεσιών του υπόβαλε, στις 15/6/1865, με πιστοποιητικό των Ι. Μητσόπουλου (λοχαγού) και Γιάννη Γαλή.

Η Επιτροπή τον κατάταξε στη Γ' τάξη των Στρατιωτών με Α.π.Μ. 5653.

180. ΖΟΡΜΠΑΛΑΣ ή ΖΟΡΜΠΑΛΟΠΟΥ-ΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας.

Από την αρχή της Επανάστασης μέχρι το τέλος της πολέμησε για τη λευτεριά της πατρίδας.

Διακρίθηκε στη μάχη του Κεφαλόβρυσου με αρχηγό το Σπύρο Λαμπρόπουλο καπετάνιο στα Πολιτοχώρια Καρπενησίου, στη Λάσπη με το Γ. Αραπογιάννη, στη Νευρόπολη, Καρβασαρά και Δερβέκιστα με Γ. Καραϊσκάκη και σ' άλλες μάχες.

Πιστοποιητικό του χορήγησαν οι Ι. Μητσόπουλος και Γιάννης Γαλή στο Αγρίνιο το 1865 και το υπόβαλε μαζί με αίτηση τον ίδιο χρόνο.

Η Επιτροπή τον κατάταξε στη Γ' τάξη των Στρατιωτών με Α.π.Μ. 5645.

310. ΚΟΜΠΟΡΟΖΟΣ ή ΚΟΛΤΣΙΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Καταγόταν από το Μικρό Χωριό της Ευρυτανίας.

Πολέμησε στις μάχες Καρπενησίου στις διαταγές του Γιαν. Γιολδάση, στο Κεφαλόβρυσο υπό τον Μ. Μπότσαρη, Καλιακούδα και πολιορκία του Μεσολογγίου μέχρι την ηρωϊκή έξοδο υπό τον Κίτσο Τζαβέλα.

Αίτηση υπόβαλε η γυναίκα του το 1865 με πιστοποιητικό των Γιάννη Γαλή και Ι. Μητσόπουλου.

Ήφηνε 4 παιδιά το Θανάση 35 ετών, το Δημήτριο 30, το Νίκο 28 και την Αικατερίνη 42.

Η Επιτροπή τον κατάταξε στους Στρατιώτες με Α.π.Μ. 5660.

345. ΚΥΡΙΤΣΗΣ ή ΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Γ.

Γεννήθηκε το 1805 στο Μικρό Χωριό.

Ήταν γραμμένος στα Δημοτολόγια του Δήμου Καρπενησίου με α/α 4267.

Πολέμησε από την αρχή του Αγώνα μέχρι το 1826 στις οδηγίες των Γιαν. Γιολδάση και Γ. Καραϊσκάκη, στις μάχες Καρπενησίου, Καλιακούδας, Μεγάλου Χωριού, Νιόκαστρου και Αράχωβας, όπως μαρτυρεί ο αρχηγός του Γιάννης Γιολδάσης.

Αίτηση υπόβαλε ο ίδιος το 1865 και

κατατάχτηκε στη Γ' τάξη των Στρατιωτών με Α.π.Μ. 8318.

181. ΖΟΡΜΠΑΛΑΣ ή ΖΟΡΜΠΑΛΟΠΟΥ-ΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό της Ευρυτανίας

Πήρε μέρος στην πολιορκία του Καρπενησίου και στις μάχες Σκάλα Τέρνου και Κοκκάλια με αρχηγό τον Αραπογιάννη. Πολέμησε στο Κεφαλόβρυσο του Καρπενησίου υπό το Μ. Μπότσαρη, στον Άγιο Βλάση υπό τον Καραϊσκάκη, Άμπλιανη Σαλώνων υπό το Λάμπρο Βέικο, στην πολιορκία του Μεσολογγίου μέχρι την ηρωϊκή έξοδο, υπό το Λ. Βέικο και τον Κίτσο Τζαβέλα στη μάχη της Καλιακούδας.

Αίτη υπόβαλε το 1865 με πιστοποιητικό του Λογαχού Ι. Μητσόπουλου και Γιάννη Γαλή (Αγρίνιο 3/5/1865).

Η Επιτροπή τον κατάταξε στη Γ' τάξη των Στρατιωτών με Α.π.Μ. 5764.

381. ΜΑΝΙΚΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Καταγόταν από το Μικρό Χωριό Καρπενησίου.

Πολέμησε στις μάχες Καρπενησίου, Καγγέλια με Ι. Γιολδάση, Άγιο Βλάση με Γ. Καραϊσκάκη, Ρεντίνας, με Κ. Βελή και Κεφαλόβρυσου, Καλιακούδας με τον Κ. Τζαβέλα. Πιστοποιητικό του χορήγησαν στις 31/5/1865 οι Γιάννης Γαλή και Γιάννης Μητσόπουλος που το υπόβαλαν με αίτηση τα παιδιά του Νίκος 30 χρόνων, Ζαχαρής 26, Αικατερίνη Δ. Λιάπη 50, Ελένη Γ. Μουχρίτσα 45 και Μαρία Π. Πασπάλη 40.

Κατατάχτηκε στους Στρατιώτες με Α.π.Μ. 5767.

395. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Γεννήθηκε το 1790 στο Μικρό Χωριό του Καρπενησίου.

Ακολούθησε το Λ. Βέικο, ως Γραμματέας και Σωματάρχης.

Πολέμησε σ' όλες τις σημαντικές μάχες της εποχής.

Το 1825 έλαβε το βαθμό του «Χιλιάρχου».

Στην πολιορκία του Μεσολογγίου ήταν μέσα στην πόλη κι έχασε αδελφό, πατέρα και άλλους συγγενείς. Αργότερα του απονε-

μήθηκε ο βαθμός του Υπολοχαγού.

Το 1833 υπόβαλε αίτηση μ' όλα τα δικαιολογητικά. Επανήλθε το 1865 με νέα αίτηση.

Κατατάχθηκε στη Ζ' τάξη των Αξιωματικών με Α.Μ. 2362.

Υπάρχει κι άλλος φάκελος με το όνομα Ι. Μητσόπουλος που έχει μόνο μια αίτηση που ο Αγωνιστής ζητάει χρηματική αποζημίωση 5200 γρόσια, από το λογαριασμό του Λ. Βέικου. Έχει την ίδια ημερομηνία αποστολής (Μικρό Χωριό 15/6/1865) με την προηγούμενη την ίδια γραφή και υπογραφή. Ο Γραμματέας της Επιτροπής έκαμα λάθος και τον κατάταξε κι αυτόν στη ΣΤ' και μετά στην Ε' τάξη των Αξιωματικών με Α.Μ. 1462.

Πιστεύουμε ότι πρόκειται για το ίδιο πρόσωπο.

396. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Από το Μικρό Χωριό Ευρυτανίας.

Αδελφός του Ιωάννη.

Ήταν μαζί με το Λ. Βέικο ως Γραμματέας και μικροσωματάρχης.

Πολέμησε στις μάχες Κεφαλόβρυσου, Καλιακούδας, 'Αμπλιανης, πολιορκία Υπάτης και Μεσολογγίου μέχρι την τρομερή ηρωική έξοδο, Αράχωβας, Δίστομου και Σένιο Αθήνας, όπου έπεσε μαχόμενος.

Αυτά αναφέρονται σε πιστοποιητικό των Ν. Ζέρβα, Αθ. και Γεώρ. Κουτσονίκα με ημερομηνία 1/6/1865.

Αίτηση υπόβαλαν τ' αδέρφια του τον Ιούνιο του 1865.

Επιτροπή τον κατάταξε στους Στρατιώτες με Α.π.Μ. 5225.

397. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

Γεννήθηκε το 1806 στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας.

Ανιψιός από αδελφή του Ι. Μητσόπουλου.

Στην πολιορκία του Μεσολογγίου ήταν στη Φρουρά μ' όλη την οικογένειά του. Ο ίδιος σκοτώθηκε από βλήμα κανονιού και μάνα του Ελένη αιχμαλωτίστηκε και μετά από χρόνια ελευθερώθηκε πληρώνοντας ο αδελφός της Ιωάννης 5.000 γρόσια.

Αίτηση υπόβαλε η μάνα του το 1865 με πιστοποιητικό των Ι.Ζ. Μπλαντζή, Ι. Ζορμπαλά και Γ. Ζαχαρόπουλου (μικροσωματάρχης)

από το Καρπενήσι.

Κατατάχθηκε στους Στρατιώτες με Α.π.Μ. 13702.

545. ΠΙΣΤΙΟΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Καταγόταν από το Μικρό Χωριό του Καρπενησίου.

Πήρε μέρος στην Επανάσταση από την αρχή της.

Πολέμησε στις μάχες Κοκκάλια Καρπενησίου το 1822 κατά του Δράμαλη, με το Γιαν. Γιολδάση, Κεφαλόβρυσου, Καλιακούδας και πολιορκία Μεσολογγίου μέχρι την ηρωική έξοδο, με τον Κ. Τζαβέλα (Πιστοποιητικό Ι. Μητσόπουλου και Γιαν. Γαλή, Αργίριο 31/5/1865).

Αίτηση υπόβαλε το παιδί του Δημήτριος 30 ετών το 1865.

Η Επιτροπή τον κατάταξε στους Στρατιώτες με Α.π.Μ. 5757.

546. ΠΙΣΤΙΟΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ

Καταγόταν από το Μικρό Χωριό του Καρπενησίου.

Υπηρέτησε την πατρίδα από το 1821 ως το 1827, επικεφαλής 30 στρατιωτών, στις διαταγές των οπλαρχηγών Σ. Κοτζαμάνη, Γ. Πεσλή, Γ. Καραϊσκάκη και Μ. Μπότσαρη. Πολέμησε στο Αργίριο και Ζαπάντι, 'Αγιο Βλάση, Ρίβιο, Κεφαλόβρυσο και σ' άλλες πολλές μάχες.

Υπόβαλε τα δικαιολογητικά του πολλές φορές χωρίς να δικαιωθεί.

Επανήλθε με νέα αίτηση το 1872, όπου αναφέρονται τα παραπάνω.

Η επιτροπή τον κατάταξε στη Ζ' τάξη των Αξιωματικών με Α.Μ. 3211.

595. ΣΙΑΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Γ.

Καταγόταν από το Μικρό Χωριό Καρπενησίου.

Πολέμησε στην Επανάσταση στις μάχες Κεφαλόβρυσου, με τους Σπ. Λαμπρόπουλο και Μ. Μπότσαρη, Λάσπης, με τον Γ. Αραπογιαννόπουλο, Νευρόπολης Καρβασαρά και Δερβέκιστας, με το Γ. Καραϊσκάκη.

Πιστοποιητικό του υπογράφουν οι: Ι. Μητσόπουλος και Γιαν. Γαλής, Αργίριο 30/5/1865.

Αίτηση υπόβαλε ο ίδιος και κατατάχθηκε στους Στρατιώτες με Α.π.Μ. 5636.

ΟΙ ΑΚΡΑΙΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

5. Η Αγία Κυριακή

Στην περιοδική παρουσίαση του κάνουμε από τούτη τη στήλη των εκκλησιών του χωριού μας με τον τίτλο «Οι ακραίοι φρουροί του χωριού μας» σειρά αλφαβητική έχει τώρα η Αγία Κυριακή. Από ένα σχεδόν «άγνωστο» εξωκλήσι, η Αγία Κυριακή σήμερα είναι ο περικαλής κεντρικός ναός του Μικρού Χωριού. Κι αυτό οφείλεται στην αποφράδα ημέρα της 13ης Ιανουαρίου 1963.

Η 13η Ιανουαρίου 1963 καθιέρωσε την Αγία Κυριακή ως την πολιούχο Αγία, προστάτιδα του Μικρού Χωριού. Ως τότε δεν ήταν παρά ένα μικρό εξωκλήσι, κοντά σ' αυτό της Αγίας Αικατερίνης, στο δρόμο προς το «Ζερβό» και τις «Πλόπες».

Ήταν Κυριακή πρωί όταν η θεομηνία που ξέσπασε, μαζί με το μισό χωριό πήρε μαζί της και 13 ανθρώπινες ζωές. Θεωρήθηκε ωστόσο θαύμα της «παραγκωνισμένης» Αγίας Κυριακής, που δεν θρηνήθηκαν περισσότερα θύματα. Από ευγνωμοσύνη οι Μικροχωριτές στη νέα τοποθεσία «Γκρεμενίτσες», όπου ορίστηκε να γίνει το νέο χωριό, το πρώτο κτίσμα που έκαμαν ήταν ο πρόχειρος ιερός ναός στο όνομα της Αγίας Κυριακής σε θέση δίπλα στο σημερινό ξενοδοχείο. Τότε καθιέρωσαν και την ονομαστική εορτή της Αγίας Κυριακής, την οποία τιμούν έκτοτε στις 7 Ιουλίου και στη μνήμη της οργανώνουν το καθιερωμένο πανηγύρι.

Ο ναός - παράγκα τότε, με πρώτο εφημέριο τον αείμνηστο Παπαδημήτρη εμπλουτίστηκε με εικόνες και ιερά σκεύη από τον ιστορικό ναό της Μεταμόρφωσης και τα γειτονικά εξωκλήσια, έως ότου ολοκληρώθηκε ο σημερινός περικαλής ναός της Αγίας Κυριακής. Στις 7 Ιουλίου 1979 εορτή της Αγίας Κυριακής έγιναν τα «θυρονοξία», η πανηγυρική τελετή έναρξης λειτουργίας του νέου ναού με αρχιερατική λειτουργία στην οποία πρωτοστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ.κ. Νικόλαος με μεγάλη συνοδεία κληρικών της περιοχής. (Λεπτομέρειες περισσότερες για τα θυρονοξία και τις ομιλίες τις σχετικές θα βρει κανείς στο τεύχος αρ. 4-5,

Απρίλης - Σεπτέμβρης 1979).

Εφημέριος του χωριού εξακολούθησε να είναι μέχρι το θάνατό του (1981) ο αείμνητος Παπαδημήτρης Καραπάνος. Τον διεδέχθη ο σημερινός ιερέας - οικονόμος π. Νικόλαος Αζακάς σε ειδική τελετή που έγινε στις 7 Ιουλίου 1983.

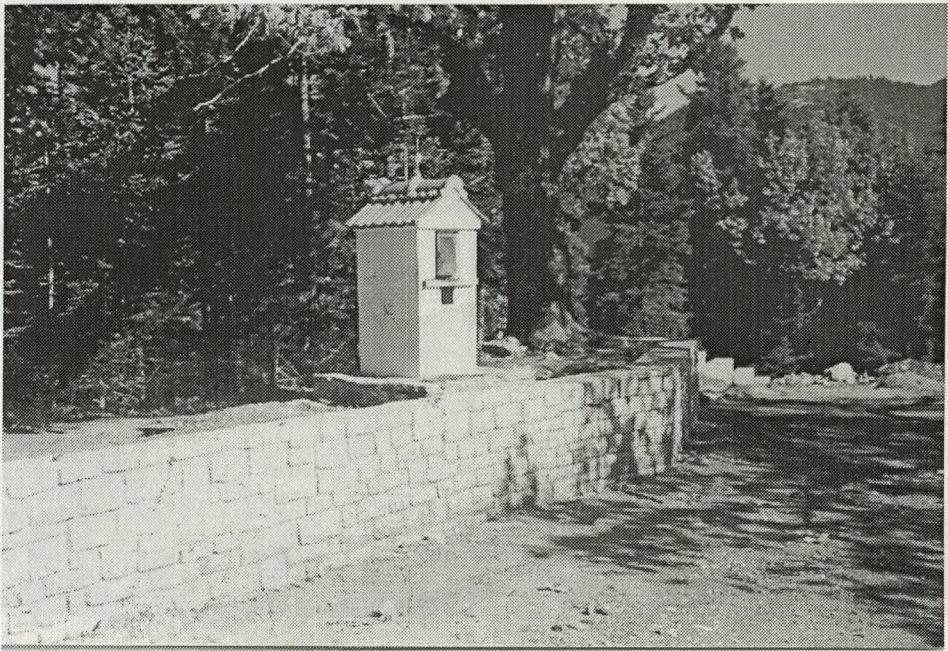
Επειδή η Αγία Κυριακή είναι πλέον η εκκλησία του χωριού, όπου ο κόσμος εκκλησιάζεται τακτικά και ο παπάς λειτουργεί δεν θα ασχοληθούμε ιδιαίτερα με την περιγραφή του ναού και των εικόνων. Θα σταθούμε περισσότερο σε μερικές σημαντικές χρονολογίες και γεγονότα που συνδέονται με την ανέγερση και ευπρεπισμό του ναού ως σήμερα.

Η ανέγερση του ναού έγινε με Πανελλήνιο έρανο, αλλά και σημαντικές δωρεές Μικροχωριτών. Ο έρανος διήρκεσε περίπου δέκα χρόνια. Η πρώτη εραρική επιτροπή, η οποία συστήθηκε για τη διεξαγωγή του εράνου (Απόφαση Υπ. Παιδείας, αρ. 84968/15-7-68) απετέλεσαν οι: Δημήτριος Καραπάνος, εφημέριος ως πρόεδρος και μέλη οι: π. Αθανάσιος Παπαστάθης, Ε. Παπαλέξης, δάσκαλος του χωριού, Ε. Παπαδής, πρόεδρος της Κοινότητας, Δημόσθνης Γιούσμπασης, Βάιος Ζωγράφος, Δημήτρης Κοκκάλας, έμπορος (Θεσσαλονίκη), Ιωάννης Α. Κεράνης, έμπορος (Αθήνα), Κλεομένης Κουτσούκης, δικηγόρος (Αθήνα). Οι τελευταίοι τρεις ως εκπρόσωποι της Αδελφότητας Μικροχωριτών.

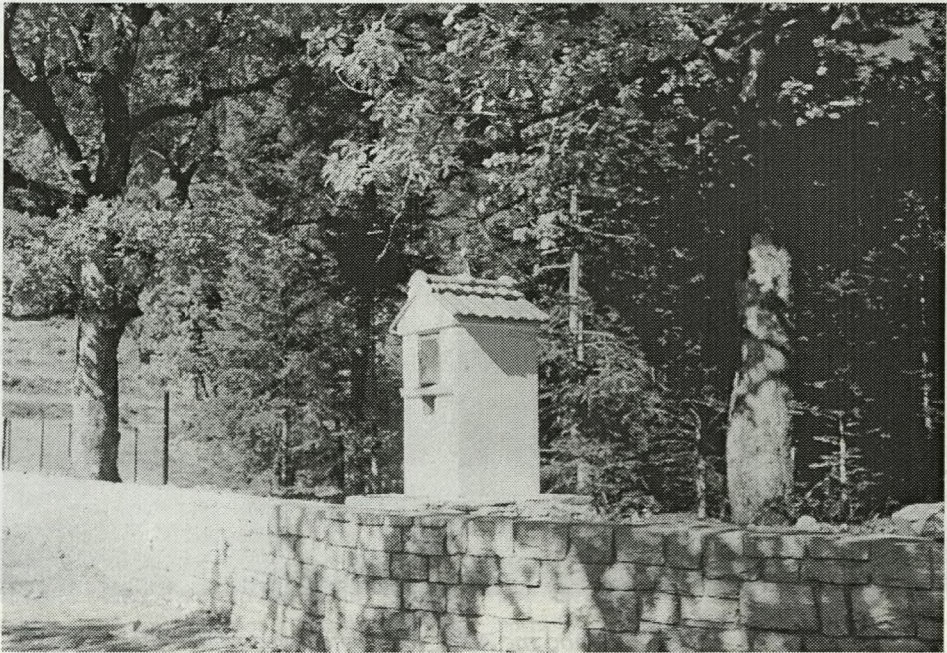
Με δωρεές επίσης Μικροχωριτών κυρίως έγινε πριν λίγα χρόνια η εικονογράφηση της εκκλησίας από το συμπατριώτη και φίλο εκλεκτό αγιογράφο-ζωγράφο Γεώργιο Νικολακόπουλο. Η έναρξη της αγιογράφησης έγινε με πρωτοβουλία και πρώτη μεγάλη δωρεά της Μικροχωριτίσας Φωτεινής Σπ. Παπαδοπούλου το γένος Κεράνη, που ζει σήμερα στην Αμερική. Την προσπάθεια αυτή στήριξε η Αδελφότητα Μικροχωριτών.

Δεν θα επιμείνουμε εδώ στην καταγραφή και ονομασία των εικόνων και ιερών σκευών.

(Συνέχεια στη σελ. 30)

Η Αγία Κυριακή το παλιό εικονοστάσι στη θέση «Ζερβό» πάνω από το Νέο Μικρό Χωριό. Για πολλά χρόνια ήταν ερειπωμένο. Το ανακαίνισε ο μακαρίτης Γιάννης Αθανασόπουλος και στη συνέχεια το φρόντιζε. Το εικονοστάσι όπως είναι σήμερα.

Ο πρόχειρος Ιερός Ναός της Αγίας Κυριακής στο Νέο Μικρό Χωριό μετά την κατολίσθηση.

Ο επιβλητικός Ιερός Ναός της Αγίας Κυριακής όπως είναι σήμερα.

ΑΠ' ΟΣΑ ΘΥΜΑΜΑΙ

Γράφει ο Σταύρος Γεωργουήλης

Όταν το 1983 αποφάσισα να γράψω στο περιοδικό κάτι απ' τη ζωή του χωριού μας που τάξασα σαν «παλιές» κι όταν το 1983 θεωρούσα τον εαυτό μου παλιό σκέφτομαι τι πρέπει να πω σήμερα που περπατάω ήδη στα 80.

Και σαν ειρωνία καταπιάστηκα τότε με πρώτο θέμα το «προσέξτε να μη γεράσετε» που τόλεγε σε ανάλογες περιπτώσεις η κυρά Θάνου. Φιλοσοφουμένη κουβέντα που ανάλογα με την ηλικία του της δίνει ο καθένας και τη σημασία της. Και μη νομίζετε ότι το κάνω για να παινήσω που λένε το σπίτι μου μια που κυρά Λένη ήταν πεθερά μου. Κάθε άλλο το πιστεύω και το λέω ότι η κυρά Λένη ήταν ένας σωστός άνθρωπος με αξιοπρέπεια και ήθος και ήταν αγράμματη. Κιαυτά ήταν ο καημός της που δεν της έμαθε ο πατέρας της γράμματα παρόλο που ήταν Σχολάρχης και που σ' αυτόν μάθαιναν γράμματα πολλοί που διακρίθηκαν αργότερα. Ανάμεσά τους η κυρά Λένη θυμότανε το Στρατηγό τον Τάκη τον Πολύζο από το χωριό το Χρήστο το Μέρμηγκα το γιατρό όπως και τον Ανδρέα του Πουρνάρα τον εκδότη από το Μεγάλο και τους είχαν οικοτρόφους στον Πουρσό. Κι όπως άρχισα με το προσέξτε να μην γεράσετε θα τελειώσω με ένα ανάλογο τραγουδάκι που έλεγε:

... ο καιρός ταχύς περνά...

Ας χαρούμε το λοιπόν πριν μην λευκανθή η κόμπη

και μας έβρη ο χειμών...

ποίαν έλαβον οδόν όσοι έζων προ ημών...

Και μια που τόφερε η κουβέντα ας πούμε κάτι για κάποιους χωριανούς που «έζων προ ημών».

Κι ας αρχίσω από τον ΚυρτσοΝίκο που είμασταν συνάδελφοι ως Κοινοτικοί υπάλληλοι αυτός ως Κοινοτικός Κλητήρ και γω σα γραμματέας της Κοινότητας, αλλά πιο γνωστός ήταν ως ο καλύτερος... μεζεδοποιός του χωριού. Όποιος έφαγε μεζεδάκια από το ταψί του είχε να το λείει. Κι η τιμή τους φράγκο και κομάτι.

Η πρώτη κουβέντα ήταν «ακούς κατάλαβες» και αλλίμονο σε όποιον τούμπαινε στο μάτι γιατί όπως ήταν και λίγο φίλος στο Βάκκο τον περνούσε γενέες δεκατέσσερες για την καταγωγή του κι από που κρατούσε η σκούφια του. Για τον ευατό του «δε δεχόταν μομφάς» και πρόβαλε

κάθε φορά ως τίτλο τιμής το ότι στο σπίτι του φιλοξενήθηκε ο Όθωνας. Παράλληλα χρησιμοποιούσε ενδιάμεσα και την καθαρεύουσα όπως το... αλό στο τηλέφωνο ή το πονηρόν «άπαξ της εβδομάδος να παιανίζει το... ή στις ξένες γλώσσες ...τσικρι κόν κλπ.

Στις καλές του τη γυναίκα του την αποκαλούσε... Έλενα σαν τον Ελευθ. Βενιζέλο, ενώ όταν τον νευρίαζε την έλεγε σκέτα κ. Χαϊβαντοτσάλο.

Για τα βουτυρόπαιδα της εποχής του έλεγε ότι μεγαλώνουν τρώγοντας εκμέκ καταϊφή και λουκουμάδες σάλτσα, σατιρίζοντας δε και τα ερωτικά τραγούδια συχνά αναφερόταν στο... της καρδιάς μου το τσίκι τσίκι τσκά μα δεν ξεύρω διατί, κλπ.

Έχομε ύστερα τον Κατσαδούρα το Σταύρο που χώρισε τραγουσκελείς και φθειρωπάγονες και σε απόγονους του Φον Μάκενσεν τους εκλεκτούς τους δε χωριάτες εφαρμόζοντας τις φυλετικές διακρίσεις ότι κατάγονται από τα Βαλκάνια ή στην καλύτερη περίπτωση από την Αλσατία.

Από τους πελάτες του ξεχώριζε το Σιδραντρέα κορυφαίο χαρτοπαίχτη και όλες φορές δε μπορούσε να κατεβεί στο καφενείο τον κατέβαζε καθάλα στο γαϊδαρο για να μην μείνουν πίσω τα μαθήματα στο πόκερ στο οποίο διακρίθηκαν πολλοί άξιοι μαθητές. Να μην λέμε και ονόματα. Καφετζής στο κύριο επάγγελμα πέτσωνε και τσαρούχια με τις φούντες, αλλά έκανε και τον κουρέα χρησιμοποιώντας εκείνη την ηλεκτρική καρέκλα στην οποία πολλοί μαρτύρησαν με το κεφαλοκλείδωμα που εφάρμοζε στο ζύρισμα. Κατά τ'άλλα το «Κες» ή το Κεσές» ή «Πρεζές» ήταν στην ημερήσια διάταξη.

Από κοντά και ο Μανθογιάννης νεωκόρος στα μέσα και στα έξω της εκκλησίας που διακρίθηκε σαν ο καλύτερος ευσχίμων Ιωσήφ στην αποκαθίλωση που συχνά όταν κοπάνανε δύο τρία κονιάκ στον πάγκο αλλοίμονο σε κείνον που θα ξεμονάχιζε και θα το λιμάριζε στα όρθια. Και σαν τέτοιος ο Παπαθανάσης ήταν τις περισσότερες φορές ο στόχος του εκτός από Νεωκόρος ο Μανθογιάννης διακρίθηκε και σαν ένας από τους καλύτερους αποκριτικούς μασκαράδες με έμπνευση και χιούμορ. Και για να μην τον ξεχάσω πρέπει να πω λίγα και για το γαϊδαρό του. Και επειδή η δημόσια αιδώς δεν επιτρέπει την ακριβή

περιγραφεί του θα τον αναφέρω (για το γαΐδαρο πάντα πρόκειται!) απλώς ως... επιδειξία. Κάποτε λοιπόν ο Μανθογιάννης βγαίνοντας από σπίτι γου για να πάει κάπου καβάλησε το γαΐδαρο και μάλιστα «αντρίκια» και πήρε τον κατήφορο. Συνέπεσε όμως στον Τσοτίνα το μαγαζί απέξω νάχουν δεμένα οι Βαλκάνιοι τα ζώα που τα φέρανε για τα ψώνια τους. Μεταξύ αυτών και μια γαΐδαρα την οποία ερωτεύτηκε ο γαΐδαρος κεραυνοβόλα και σαν γαΐδαρο εξεδήλωσε τα αισθήματά του πάλι κεραυνοβόλα και γαΐδουρινά. Και φαντάζεστε το σύμπλεγμα που επακολούθησε. Κάτω η γαΐδαρα, πάνω στη γαΐδαρο ο γαΐδαρος σε στάση που μόνο σε κρεββατοκάμαρες επιτρέπεται και πάνω στο γαΐδαρο καβαλάρης αντρίκια ο Μανθογιάννης. Και στη συνέχεια ο αγώνας που χρειάστηκε από άντρες να διαλυθεί το ερωτικό σύμπλεγμα στο οποίο έπαιξε... κορυφαίο ρόλο στην κυριολεξία άθελά του και ο Μανθογιάννης.

Σαν μασκαράς αποκρίατικός εφάμιλλος του Μανθογιάννη ήταν και ο ΜπουκοΣπύρος. Αδυνατούλης ψάλτης και μαραγκός, δεν στερούσε σε πρωτοβουλίες και μασκαροϊδέες. Σε κείνο μόνο που έμεινε αξέχαστος ήταν το «άρατε πύλας» που σαν ψάλτης πίσω απ' την κλειστή κύρια είσοδο της εκκλησίας όταν ο παπάς με τον επιτάφιο έψελνε το «άρατε πύλας» και εισελεύεται ο Βασιλεύς της δόξας ο ΜπουκοΣπύρος από μέσα στο ρόλο του αμφισβητία ερωτούσε «Και τις εστί ο Βασιλεύς της δόξης» οπότε ο Παπαθανάσης με το «Δυνατός και κραταίος» έδινε μια και άνοιγε την πόρτα για την είσοδο στον επιτάφιο και τους πιστούς. Δεν ξέρω πως γίνεται τώρα, αλλά αυτό μου μένει αξέχαστο από τότε.

Μια καλή σειρά στους τύπους του Χωριού είχε και ο Φίλιππος Ζακκαίος στο ανάστημα και χασάπης το επάγγελμα περιφερότανε στην πίστα με ένα φλυτζάνι του καφέ στο χέρι με το μπακαλοδεύτερο στη μασχάλη και με κανένα κομάτι κρέας, κανένα πασιά για ξεπούλημα στο άλλο. Τετραπέρατος στην κουβέντα του δύσκολα τάβγαζε κανένας πέρα μαζί του αφού δε δίσταζε και σε θέματα αιγοβοσκικής και εθνικής οικονομίας να κάνει υποδείξεις τόσο στο δικτάτορα Μεταξά όσο και τον Πατακό ανοίγοντας αλληλογραφία μαζί τους για την οποία περηφανευόταν νομίζοντας ότι περιμένανε αυτόν να τους πει τι θα κάνουν. Ιδιόρρυθμος τύπος θεώρησε φυσικά να φορέσει κάποια εποχή ένα γιδοτόμαρο σε

πρωτόγονη κατάσταση και να περιφέρεται σαν τους πρώτους Χριστιανούς «εν αιγείοις δέρμασι υστερούμενοι κλπ», ενώ σατύριζε όσους είχαν τον τρόπο τους «ότι κατάγονται εξ ημιθέων και φορούν την στολή του Εκτορος».

Με τη θρησκεία δεν τα πήγανε στους τύπους τόσο καλά και πολλά ανέκδοτα του αποδίδονται για τη διαμάχη που είχε με το θρησκευόμενο Καντζιά που λέγονται μεν αλλά δεν γράφονται και καταλήγανε πάντα στο «Θρηνώ και οδύρομαι όταν ενοήσω τον θάνατο».

Καλωσυνάτος τύπος ήταν και ο Δημήτρης Φλέγγας γνωστός και σαν «Μητροκούπας». Δεν ξέρω πως του κόλλησαν το παρατσούκλι γιατί ούτε χαρτοπαίκτης ήταν ούτε και μπεκρής που νάχε πάρε δώσε με τις κούπες. Τον θυμάμαι να καταγίνεται με το αιώνιο τσιμπούκι και να λέει ιστορίες γύρω στη σόμπα του καφενεϊού που κατέληγαν στο «Αχ Σεβάχ Θαλασσιέν» Οτι και να πούμε γι' αυτόν πάνω από όλα θα μείνει εκείνο το σοφό που γράφει στο αγκωνάρι του σπιτιού που έκτισε και μ' αυτό θα μείνει γνωστός «Σήμερον εμού αύριο ετέρου και ουδέποτε τινός».

Ήταν τύπος και ο Καραμέτσιος που γκλίτσες από μαύρο κέρατο και πάντα αναφερόταν στα «Χοτέλια της Αμερικής». Ήταν από τους λίγους που ταίριαζε στις συνήθειες του Σιδεραντρέα. Οχι βέβαια στο πόκερ αλλά στο ότι όπως καθόντουσαν στην καρέκλα δεν έλεγαν να σηκωθούν πριν έρθει η ώρα για φαί. Κι επειδή αυτό σχολιάστηκε αποφάσισαν κι αυτοί να κάνουν κάποτε μια βόλτα. Σηκώθηκαν λοιπόν ένας από το τραπέζι του και άλλος από το δικό του κουβέντισαν κάτι στο όρθιο και ξανακάθισαν στο πρώτο τραπέζι που βρέθηκε μπροστά τους. Κι αυτό ήταν όλο και δε φαντάζομαι να βρέθηκαν άλλοι μέχρι σήμερα να τους σπάσουν το... ρεκόρ του μακροβολταρίσματος.

Δεν τελειώνουν εδώ οι τύποι του Χωριού. Ο Γιωργούλας, ο Ζορμπαλάς, ο Τσοτίνας, ο Κομπορόζος, ο Μουκρίτσας ο Πατσιάς, ο Ράντζας ο Πλακοπαντελής, ο Δημοσθένης ο Μανίκας, ο Ζορμπαλογιάννης, Ζαχαροσεραφείμ ο Κουστάς ο Καραντάσιος και τόσοι και τόσοι άλλοι που τελειωμό δεν έχουν και ο καθένας έχει τη δική του ιστορία που αν της καταπιστώ είναι σαν να... ξεσαρλώω τον τρόπολο και τελειωμό δεν έχουν και φάγαμε σήμερα το χώρο του περιοδικού σε βάρος άλλων που θάχανε και κάτι σοβαρό να μας πουν. Αυτά λοιπόν και σ'άλλα με υγεία.

ΣΝΓ

Στην επέτειο της απελευθέρωσης απ' τα φασιστικά δεσμά - χρέος όλων να θυμόμαστε

Σταύρος Ζορμπαλάς

Τις μέρες του Οκτώβρη στην Αθήνα και σε όλες τις περιοχές της Ελλάδος γιορτάστηκαν τα 51 χρόνια της απελευθέρωσης της πρωτεύουσας της χώρας και άλλων πόλεων και χωριών απ' τη φασιστική κατοχή.

Η επέτειος αυτή έφερε στη μνήμη του καθενός μας τις ώρες της ανείπωτης χαράς για την απαλλαγή του τόπου και του λαού μας από τα δεσμά της σκλαβιάς. Μα ταυτόχρονα ξαναζωντάνεψε τις εικόνες της αντίστασης του λαού και της νεολαίας του κατά των τυρανικών δυνάμεων του φασιστικού άξονα σε κάθε γωνιά της πατρίδας. Έτσι κι εμείς οι Μικροχωρίτες ξαναθυμηθήκαμε τις πρώτες αντιστασιακές πράξεις του χωριού μας και τους πρωτεργάτες αυτών των δραστηριοτήτων.

Εγώ, βέβαια, δεν είμουνα τότε στο χωριό και οι αντιστασιακές μου πρώτες ενέργειες είχαν αρχίσει απ' το 1941 στην αδούλωτη Αθήνα όπου και συνεχίσθηκαν. Την άνοιξη, όμως, του 1942 βρέθηκα στο χωριό, όπου με είχε στείλει η απελευθερωτική οργάνωση της ΟΚΝΕ (Ομοσπονδία Κομμουνιστικών Νεολαίων Ελλάδας) για να συνέλθω από μια αρρώστια που με είχε προσβάλλει στα πρώτα αντιστασιακά μου βήματα. Εκεί τότε ήρθα σ' επαφή με τους νέους του χωριού, που είχαν αρχίσει να αντιστέκονται στο φασισμό είτε καρτερούσαν το σινιάλο ν' αρχίσουν την ηρωική τους δράση.

Απ' τους πρώτους που ήρθαν να με δουν τότε ήταν οι παλιοί συμμαθητές μου Ναπολέων Πολύζος και Κώστας Πριόβολος, ο Γιάννης Καμπορόζος, ο Μιχάλης Φαλής, η Ναυσικά Φλέγγα και άλλοι. Μερικοί απ' αυτούς τους νέους είχαν ήδη πάρει θέσεις μάχης στο έπος της αντίστασης και άλλοι περιέμεναν την αποφασιστική στιγμή για να ριχτούν στη μάχη. Μου έκανε εντύπωση η ετοιμότητα των νέων αυτών για αγώνα και έτσι δεν χρειάστηκε να κοπιάσω να τους πείσω για το δρόμο που μας έδειχνε το χρέος στο λαό και στην πατρίδα μας.

Ήταν στ' αληθεια εκπληκτικό με πόσο ενθουσιασμό οι τότε νέοι του χωριού μας ρίχτηκαν στην πάλη για τη λευτεριά της Ελλάδας. Άρχισαν να συγκεντρώνουν τις πρώτες αντιστασιακές ομάδες, να κάνουν προπορικη αντιστασιακή προπαγάνδα μέσα στο λαό και να σκορπάνε τα πρώτα αντιστασιακά έντυπα που έφεπταν στα χέρια τους.

Μέσα στους πρώτους αντιστασιακούς πυρήνες του χωριού εκτός από τους παραπάνω πέρασαν όπως ήταν φυσικό οι παλαιόμαχοι αγωνιστές όπως ο Γιάννης Μανίκας, ο Δημήτρης Δερματάς, ο Μιχάλης Φαλής, Ναπολέων Πολύζος, ο Παναγιώτης Κεράνης, Γιάννης Κομπορόζος, Κώστας Πριόβολος, Σταύρος Γεωργούλης, Χρήστος Γιαννακόπουλος, Διονύσης Ζορμπαλάς, Τέλης Θάνος, Κώστας Ζορμπαλάς, Αριστείδης Γιουρνάς και όλοι σχεδόν οι Μικροχωρίτες όπως και οι νεότεροι και όλα τα παιδιά αλλά και όλα τα κορίτσια του χωριού έδωσαν το παρών στις εαμικές αντιστασιακές οργανώσεις για να επιτύχει ο αγώνας για την επελευθέρωση της πατρίδας.

Βέβαια ανάμεσα στους πρώτους αντιστασιακούς νέους Μικροχωρίτες ήταν και πολλοί που βρίσκονταν στις πόλεις, όπως ο Νίκος Κεράνης, ο Γιάννης Δερματάς, ο Παναγιώτης Γρατσούνης, ο Γιάννης Θάνος, τα'δέφια Μάνθος και Αλέκος Κομπορόζος και πολλοί άλλοι.

Όμως ξεχωριστή σημασία είχε ο πρωτοποριακός ρόλος που έπαιξαν οι νέοι του χωριού στα ίδια τα χώματά μας στις πρώτες και κατοπινές μέρες της ηρωικής αντίστασης. Αυτοί πρωτοστάτησαν στη δημιουργία τμημάτων του ΕΛΑΣ στην Περιοχή. Αυτοί που σαν το Δημήτρη Κρίκο που πήρε μέρος στο προσωπικό του τυπογραφείου που λειτουργούσε στο Μικρό Χωριό εκείνα τα χρόνια 1943-44 στη συσπείρωση όλου του λαού γύρω απ' τις αντιστασιακές οργανώσεις και στην πάλη για το ψωμί και για μια κουταλιά κουρκούτι στις μέρες της πείνας του 1942. Αυτοί και πρώτη η

Ναυσικά Φλέγκα, η Γιάννα Ζορμπαλά και οι άλλες κοπέλες που πρωτοστάτησαν στη δημιουργία των συσιτίων για τα παιδιά του χωριού. Αυτοί αργότερα μπόρκαν επικεφαλής στις εαμικές ελαστίτικες και επονίτικες οργανώσεις του χωριού και στις μάχες που έδωσαν ο ΕΛΑΣ της περιοχής με τους Ιταλο-Γερμανούς κατακτητές.

Μεσα απ' αυτούς τους αγώνες αναδείχθηκαν αρκετοί απ' τους πρωτεργάτες της αντίστασης σε ήρωες, που έδωσαν και το αίμα τους ακόμα για το φούντωμα της αντιστασιακής πάλης.

Έτσι κανένας σήμερα δεν μπορεί να ξεχάσει τα πρώτα θύματα του χωριού μας στον αντιστασιακό αγώνα. Σε όλους θα μένει στη μνήμη η ζωντανή μορφή του Γιάννη Κορμπορόζου που έπεσε από τα βασανιστήρια των εχθρών του πριν ακόμα να δει το φως της λευτεριάς να γλυκοχαράζει. Ο Γιάννης Κομπορόζος πιάστηκε απ' τις δυνάμεις κατοχής, σύρθηκε στα κρατητήρια της Λαμίας, βασανίστηκε, αλλά στάθηκε με το χαμόγελο μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα. Ο Ναπολέων Πολύζος που με το κέφι του σκορπούσε σε όλους του κουράγιο αντιμετώπισε τα όπλα της προδοσίας στα ρίζα της Χελιδόνας χωρίς να κάνει βήμα πίσω και ο Μιχάλης Φαλής πιάστηκε και αφού βασανίστηκε εκτελέστηκε. Και οι δύο θύματα του εμφύλιου, όπως και η γυναίκα του Φαλή.

Η γυναίκα του σκοτώθηκε άμαχη στο χωριό από οβίδα.

Τις μέρες αυτές, ιδιαίτερα που η Ελλάδα ολόκληρη γιορτάζει την επέτειό της απελευθέρωσής της απ' τα φασιστικά δεσμά δεν μπορούμε να μην θυμηθούμε όλους τους δικούς μας ήρωες, που έπεσαν παλεύοντας για τη λευτεριά του τόπου και όλους όσους εκπλήρωσαν με τιμή το χρέος τους απέναντι στη σκλαβωμένη πατρίδα.

Δυστυχώς ο τόπος μας πέρασε και μετά την απελευθέρωση απ' τους φασίστες κατακτητές αναποδιές και δυσκολίες αφάνταστες. Και έτσι επισκιάστηκαν για πολλά χρόνια τα ηρωικά κατορθώματα των συγχωριανών μας. Για πολλά χρόνια κανένας δεν τολμούσε να μιλήσει γι' αυτούς και η θυσία τους περνούσε στη λημονιά. Έρθε όμως το πλήρωμα του χρόνου για να μας θυμίσει το χρέος απέναντί τους. Και αυτό το χρέος μας καλεί όχι μόνο να

τους θυμόμαστε οι ίδιοι και οι συνομήλικοί μας συμπατριώτες, αλλά και να κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας ώστε το παράδειγμά τους να μείνει δίδαγμα και για τις μελλούμενες γενιές. Για το σκοπό αυτό δεν φτάνουν τα γραφτά και οι αφηγήσεις των παλιότερων αγωνιστών, που και αυτές είναι απαραίτητες. Χρειάζεται και κάτι πιο στέρεο, που θα θυμίζει στις νεότερες γενιές την ιστορία της, που να υπογραμμίζει την προσφορά και την θυσία μερικών συμπατριωτών μας, το ίδιο πρέπει να δημιουργηθεί κι ένα Μνημείο η έστω μια απλή πλάκα που θα αναφέρεται σε όσους έδωσαν το αίμα τους για τη λευτεριά και ιδιαίτερα στους νέους, έτσι που και μετά το θάνατό τους να γίνονται παράδειγμα για τις νεότερες γενιές του χωριού μας. Σ' αυτό νομίζω, πως δεν θα υπάρχει αντίρρηση από τις αρχές του τόπου. Αλλά και αν συνανηθούν εμπόδια θα πρέπει με μια συσπείρωση να προωθήσουμε το έργο αυτό που παραμένει για όλους μας σαν μια μικρή εκδήλωση τιμής στους συναγωνιστές και συμπατριώτες μας που έδωσαν το αίμα τους για τη λευτεριά του χωριού μας και όλης της Πατρίδας μας.

Η Αγία Κυριακή

(Συνέχεια από τη σελ. 24)

Σχεδόν κάθε μικρή ή μεγάλη εικόνα, κάθε σχεδόν σκεύος φέρει και το όνομα ενός Μικροχωριτή ή μιας Μικροχωριτικής οικογένειας που έκανε τη δωρεά εις μνήμη κάποιων προγόνων.

Ο ναός που έχει μολυβένιο θόλο διαθέτει βοηθητικούς χώρους, το γραφείο του ιερέως όπου φυλάσσονται και αρκετές εικόνες που προέρχονται από το ναό της Μεταμορφώσεως.

Δίπλα της υψώνεται ένα πέτρινο καμπαναριό. Τον Οκτώβριο του 1983 ο Κώστας Κουτσούκης από την Αμερική δώρησε και εγκατέστησε ο ίδιος ένας ηλεκτροκίνητο ρολόι εις μνήμη του πατέρα του Ιωάννη Ν. Κουτσούκη, που ως ψάλης άφησε εποχή στο Μικρό Χωριό (Λεπτομέρειες της εκδήλωσης εκείνης και φωτογραφίες μπορεί να βρει κανείς στο τεύχος του περιοδικού μας αρ. 19-20, Απριλίου - Δεκέμβρη 1983).

ΜΣΚ

ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Ε' (συνέχεια)

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Κατάληψις του τριγώνου της Ξάνθης-Οκτώβριο 1919
Ήμουν ακόμη εις την 9ην Μεραρχίαν διοικητής λόχου ευζώνων όταν μετεκινήθημεν εις την κοιλάδα του Νέστου έτοιμοι δια την κατάληψιν του τριγώνου της Ξάνθης, η οποία όμως εβράδυνε να γίνη. Μικροϊστορία εποικίλλαν τη μονότονον ζωήν του Στρατοπέδου. Κάποτε ήλθεν ο διοικητής του Σώματος Στρατού Στρατηγός Ιωάννου δι' επιθεώρησιν. Εις εν αντέρισμα παρετάθη όλον το σ/μα και εις τας κανονισμένας θέσεις τα τμήματα και οι αξιωματικοί ξιφήρεις κλπ. Ο ιδιόρρυθμος Στρατηγός, που ήτο φαλαγγάρχης μας στο Μπιζάνι αντί άλλου μόλις ήλθε λέγει: Τι να την κάνω εγώ την παράτα εγώ την ψυχικήν θέλω να ιδώ. Γυρίζει λοιπόν απ' ευθείας στους ευζώνους, ενώ ήσαν εις θέσιν παρουσιάσατε και τους λέγει. Θέλω να ιδώ ποιός θα πάγη γρηγορότερα στο απέναντι αντέρισμα με αλλαγμούς Εμπρός. Ώρμησαν λοιπόν οι ευζωνοίκαί εμείναμεν οι αξιωματικοί εις την παράταξιν χωρίς ευζώνους. Το κωμικότερον ήτο ότι εις το αντέρισμα που επιτίθεντο οι ευζώνοι... ευρίσκοντο τα αντίσκηνα και μέσα έμεναν οι μη παρουσιαζόμενοι εις την επιθεώρησιν ευζωνοί, οι οποίοι τρομοκρατηθέντες από τους αλλαγαμούς και τον ποδοβολητόν επανικοβλήθησαν και με τα σώβρακα πετάχθησαν έξω από τα αντίσκηνα και παρεσύρθησαν από τους τρέκοντας ευζώνους.

Από μίαν πληγνήν εις το ξύρισμα εις τον κρόταφον, η οποία κατά το πρωϊνόν πλύσιμο εκάστοτε ανεωνώνετο προεκλήθη μόλυνσις, η οποία ένα πρωϊ ήρχισε να εκδηλούται με πρήξιμο που πύζανε ραγδαίως. Είχε κλείσι το ένα μάτι και προχωρούσε προς τον λαιμόν. Οι δύο ιατροί του τάγματος εθρουβήθησαν. Μου έλεγον ότι αποκλείεται επέμβασις διότι είναι ερσιπίελας. Τους βίασα να κάμουν επέμβασιν εφόσον δεν υπήρχε άλλος τρόπος. Χωρίς βέβαια καμίαν αναισθητίαν έγινεν η επέμβασις. Οι ευζώνοι μου που παρηκολούθηον ο ένας μετά τον άλλο έφευγαν. Το πρήξιμο άρχισεν ως το βράδυ να υποχωρή και έγινε καλά. Το τραύμα ύστερα από πολλά χρόνια σχεδόν εξηλεϊφθη.

Εκείνην την ημέραν με ειδοποίησαν ότι εις τα μπουκία απέθανεν από συγκοπήν ο υπολοχαγός Στέφανος Φωτίλας. Ήτο ο πιο αγαπητός μου φίλος.

Είχαμεν πάντα διενέξεις εις την υπηρεσίαν, σαν να μη μouxιλιάζοντα τα νερά. Οι προερχόμενοι από τας Σκολάς αξιωματικοί συνήθως ήριζον. Ο διοικητής του τάγματός μου ηθέλησε να επιβεβαιώση την υπεροχήν του βαθμού του το εβδομαδιαίον πρόγραμμα ασκήσεως

† του Στρατηγού Δημητρίου Πολύζου

που είκα καταρτίσει δια τον λόχον μου. Δεν το εδέχθην διότι δεν είχε τοιούτον δικαίωμα. Ο Σ/ης με εδικαίωσε αλλά θέλησε να μας συμβιβάση. Είχε μετάσχη εις επιχειρήσεις του Μακεδονικού Μετώπου και εθεώρει ότι οι άλλοι ήταν αδαείς. Εις ασκήσεις που έκαμα με το Λόχον μου διαθέτοτα και μίαν διμοιρίαν πολυβόλων μεταξύ των άλλων η προκρήσις γίνετο η προκώρησις με ενταπικήν υποστήριξιν των υπερκειμένων πυρών δηλ. εξ υπερκειμένων θέσεων. Όταν έληξαν οι ασκήσεις και η κριτική μου έφθασεν ο ταγματάρχης έφιππος και μου λέγει χωρίς προφύλαξιν τινα να μην ακούουν οι στρατιώται επαναλάβετε την κριτικήν κ. λοχαγέ. Το προφανές θα γίνετο επεισοδίον. Αυτού η γνώμη ήτο ότι δεν γίνοντο πυρά υπέρ τας κεφαλάς των άλλων. Ενώ υποστήριξη επιθέσεως αυτή είναι, χωρίς αυτήν δεν γίνεται επίθεσις. Του λέγω: Εγώ δεν είμαι Μαθητούδι να επαναλαμβάνω, λέγε η θέλεις.

Εν τω μεταξύ διάταξα τον υπολοχαγόν να οδηγήσει το Λόχον εις τον καταυλισμόν. Ύστερα από ένα χρόνον εις το Καλέ Γκρότο εξετέλει τοιαύτα πυρά και με υπεστήριξεν εις την κόλασιν εκείνην.

Μια άλλην ημέραν έκαμα ασκήσεις βολής χειροβομβίδων. Πέραν της χαραδρώσεως που θα έπιπτον αι χειροβομβίδες ήταν κάπι ζώα και το ιδιόν μου άλογο επεβράδυνα την βολή δια να περάσουν προς τα εδω τα ζώα και ο ιπποκόμος μου. Ως έμαθα αργότερον από αξιωματικούς μου εξεφράζετο αρκετά σαφώς δια την δειλίαν μου. Όταν εφθάσαμε εις την Ξάνθη οι αξιωματικοί μου μου ανέφεραν ότι άνευ ουδενός λόγου έβαλε τον ιδιόν μας Λόχον υπηρεσίαν ενώ σειράν έχει άλλος. Μου εξιστόρισαν και άλλα που απέφευγαν έως τότε να είπουν για να μην αυξήνη το κακό. Σημειωτέον ο ανδρισμός και ευθύτης των αξιωματικών ήτο δοκιμασμένη. Με τας σκηνάς που συνέβησαν μετετέθην εις άλλο τάγμα.

Γρήγορα όμως το άφησα ο ευφάνταστος Επιτελέρχης εσκέφθη να κάμη υποτύπωσιν του τριγώνου της Ξάνθης κανονικήν υποκλίμακα 1/100.000. Με τα πρωτόγονα διστοχάστρα GOULLEIR. Εις εμέ έδιδε το ορεινόν τμήμα, το οποίον ήτο εντελώς γυμνόν Στρατού πλην της κομποπόλεως Σαχίν (Εχίνος). Του είπα ότι δεν γίνεται χωρίς όργανα ακριβείας βάσιν και τριγωνισμόν δεν γίνεται χάρτης, αλλά η διαφορά του γαλονιού έπρεπε να υπερισχύση.

Του αυτού συντάκτου ήτο και μια περιώνυμος δια το πομφολιγάδες και αόριστον περιεχόμενον διαταγή. Όταν είμεθα εις την περιφέρειαν Κιλκίς. Διέτασε λοιπόν να γίνει αναγνώρισις των χώρων μάχης σχεδιαγράμματα κλπ. ακατανόητα. Ξεκίνησα λοιπόν με την σκέψιν ότι ίσως με βοηθήση ο Αστριακός χάρτης 1/200.000 με τας

οδεύσεις που πκολούθει. Αλλά είχε βάσεις τα τζαμιά των κωριών τα οποία είχαν όλα ανατινάξει οι Βούλγαροι.

Οι εύζωνοι άναβαν φωτιές, όπου προσέτρεχα συχνά να γεσταθώ, αλλά κατόπιν επάγωνα περισσότερο και ύστερα επάθαινα συχνά πλέον παράλυσιν της σιαγόνος από την ψύξιν. Μπήκα στον Ιανουάριον και ήμουν υψηλά στην Ροδόπν. Τότε ήλθεν ο τοπογράφος Νταΐς με κανονικά όργανα και παρέλαβε την εργασίαν μου, οι Πομάκοι, όπως λέγονται οι κάτοικοι της Ροδόπης, ομιλούν Σλαυβικά και είναι Μουσουλμάνοι. Οι Βούλγαροι τους θεωρούν ιδικούς των και δι αυτό μόλις το 1912 κατέλαβαν τη χώραν τους εθάπισαν, εις τα ρέματα ένας βουλγαρόπαπας τους εράντιζε και ένας λοχίας από ένα κατάλογον διάβαζε τα ονόματα. Υστερα στο καφενείο φώναζεν ο λοχίας ένα όνομα να ιδή αν θυμούνται τα νέα ονόματα τα οποία βέβαια δεν θυμώνταν κανείς. Τότε έπεφτε ξύλο. Ένας γέρος λέγεται ότι είπε: Ουδόντα χρόνων Μεμέτης Θανάση γίνεται (ουλούρμι).

Σε μας ήρχοντο με προφυλάξεις ασκεπείς έχοντα παραμάσχαλα και σκούφον και φέση, Ημείς γελούσαμε με τα προφυλάξεις των. Εις την Ξάνθην τους λένε περιφρονητικά Αγγριάνηδες. Αγγριάνες οι καλλίτεροι ψιλοί (εύζωνοι) του Μ. Αλεξάνδρου. Ο νεώτερος ιστορικός BELLOCH τους παραδέκεται ως Παίονας και τούτους ως Έλληνας.

Όταν ήλθεν ο καιρός να καταληφθή η Δυτική Θράκη πήγα ως επιτελής της Μερραρχίας Ξάνθης να επιβώ του τραίνου με εν τάγμα της Μερραρχίας Σερβών που θα κατελάμβανε μέχρι του Δεδέαγατς (Αλεξανδρουπόλεως) ίνα καλυφθή την ερχόμεννν από θαλάσσης Μερραρχίαν Ξάνθης. Τη χώραν κατείχον οι Γάλλοι, αλλά δεν είχομεν εμπιστοσύνην ότι δεν θα υπενόμευαν καμμίαν γέφυραν οι Βούλγαροι. Εκτός μερικών ισχυροτέρων κάπως πιναγμών δεν εσπμειώθη τίποτε άλλο. Και επειδή η Μερραρχία Ξάνθης είχεν ήδη αποβιβασθή συνεχίσαμεν τον δρόμον ως το Διδυμότεικον.

Ο ΓΕΡΟΒΟΣΚΟΣ

*Πόσα χρόνια πέρασα
κι άσπρισα και γέρασα
πάνω στα ψηλώματα
βόσκοντας τα πρόβατα!*

*Τις κορφές επάτησα
και νυχτοπερπάτησα
και σε δέντρα γέρικα
είδα κι είδα αγερικά.*

*Σε ψηλές ανηφοριές
σαν κοτσύφι εκύθηκα,
κι έπεσα στις ρεματιές
και λαγοκοιμήθηκα.*

*Πάνω στην καπότα μου,
φορεσιά και στρώμα μου
είδα ονειράτα γυρτός,
ξυπνητός και κοιμιστός.*

*Σ' αητοράχη εσκάλωσα,
με το λύκο εμάλωσα*

*κι άναψα τρανές φωτιές
σε τετράψηγλες κορφές.*

*Είδα τ' άστρο στο βουνό,
που το λέν' Αυγερινό,
και στην καθαρή βραδυά
χόρτασα την ξαστεριά.*

*Μύρμηγκα δε ζήμωσα
κι άνθρωπο δε θύμωσα.
Πήρα τα μικρά τ' αρνιά
σαν παιδιά στην αγκαλιά.*

*Μια ζωήν επέρασα
κι είπ' ο Θεός και γέρασα,
και το χιόνι το πολύ
μούπεσε στην κεφαλή.*

*Άϊντε προβατάκια μου!
περπατάτε, αρνάκια μου,
πάμετε σιγά-σιγά
και μας πήρε η βραδυά!*

Ζαχ. Παπαντωνίου

Ο αείμνηστος δάσκαλος Γεώργιος Ν. Τσέντος (1859-1946)

Ποιός Μικροχωρίτης παλαιότερος ή νεώτερος δεν έχει ακούσει για τον Γεώργιο Τσέντο, το δάσκαλο των γονιών μας στις αρχές του αιώνα μας αλλά και αργότερα. Από καιρό αναζητούσα κάποιον να μας μιλήσει με λεπτομέρειες γι' αυτόν. Η καλή τύχη οδήγησε τα βήματά του γιού του Λεωνίδα Τσέντου στην τελευταία Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας, όπου μου δόθηκε η ευκαιρία να του ζητήσω να μας δώσει το πορτραίτο του αείμνηστου πατέρα του και να μας τον περιγράψει. Το κείμενο που ακοιουθεί είναι το βιογραφικό του αείμνηστου δασκάλου μαζί με τη φωτογραφία του, γραμμένο από τον μικρότερο γιό του Λεωνίδα, ο οποίος έχει και αρκετές αναμνήσεις από το Μικρό Χωριό κατά τη διάρκεια του 1920. Θα επανέλθουμε σε αυτές αργότερα.

ΤΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Με την ευκαιρία της συζήτησης γύρω από την ευγενική μορφή του πατέρα του ο κ. Λεωνίδας Τσέντος, συνταξιούχος διευθυντής του ΙΚΑ σήμερα, με νοσταλγία θυμάται την περίοδο της ζωής του στο Μικρό Χωριό όπου διετέλεσε κι αυτός μαθητής του πατέρα του. Μάλιστα δεν γλύτωνε ούτε αυτός τη «βέργα» αφού ο πατέρας δάσκαλος τιμωρούσε χωρίς να χαρίζεται σε κανέναν. Την εποχή εκείνη 1924-25 θυμάμαι ότι Πρόεδρος της Κοινότητας ήταν ο Νικόλαος Κυρίτσης, που είχε και το χάνι, ενώ αυτός με τον πατέρα του, που έκανε και χρέη Γραμματέα της Κοινότητας έμεναν στο 2ο πάτωμα (ξενοδοχείο) του χανιού και είχαν για φως το «λαμπρόγαλλο».

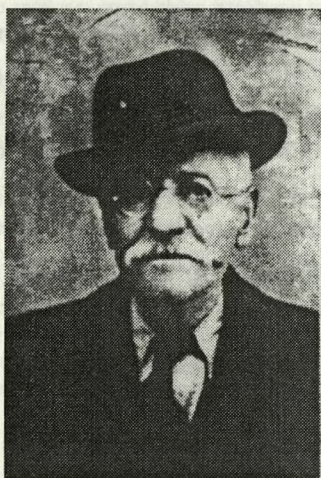
Θυμάται ακόμη ότι τότε το Μικρό Χωριό βρισκόταν σε μια δημιουργική περίοδο, όπως ήταν το χτίσιμο της νέας εκκλησίας της Μεταμορφώσεως και τον εντυπωσίασε η εργατικότητα τους με το «τραινάκι» που λειτουργούσε στο «Γούμενο» δηλ. από τον Αη-Θανάση ως του Κυρίτση για να κατεβάζει τις πέτρες και την ξυλεία που έφερναν από το Κρύ. Μάλιστα η καμπάνα του χωριού σήμαινε τα μεσάνυχτα για να πάνε να φέρουν ξυλεία και πέτρες. Θυμάται ακόμη ότι τότε ο Γιάννης Σιδέρης έστειλε το ρολόι του καμπαναριού που έπρεπε να πάνε να το πάρουν από το Καρπενήσι. Τη νύχτα στις 2 χτύπησε η καμπάνα και το άλλο βράδυ το έφεραν φορτωμένο σε 3 καδρόνια μπροστά και 3 καδρόνια πίσω. Όταν έφθασε το ρολόι στο χωριό για πολύ ώρα χτυπούσαν χαρμόсуνα οι καμπάνες!

Τότε είχε φκιάξει καινούργιες τις βρύσες στο χάνι και ο Γ. Τραστέλης, ο οποίος χρειαζόταν ένα πιστοποιητικό κι όταν τόφκιαξε ο Γραμματικός τούδωσε ένα γενναίο μπουρμουάρ 100 δραχμές, που ήταν σημαντικό ποσό για την εποχή εκείνη.

Με τις νοσταλγικές αυτές ενθυμήσεις του ο κ. Λεωνίδας Τσέντος μας ζωντάνεψε ένα κομμάτι της ιστορίας του Μικρού Χωριού. Τον ευχαριστούμε από καρδιάς.

Μ.Σ.Κ.

Βιογραφικό σημείωμα Γεωργίου Ν. Τσέντου

διατελέσαντος ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ στο Μικρό χωριό Ευρυτανίας ζητηθέν παρά της ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ» και συνταχθέν παρά του μικρότερου υιού του Λεωνίδα Γ. Τσέντου.

Γεννήθηκε το 1859 στο χωριό ΖΗΛΙΣΤΑ της ορεινής Ναυπακτίας.

Είχε δύο μικρότερους αδελφούς τους οποίους, σαν μεγαλύτερος, εβοήθησε και έγιναν κι αυτοί δημοδιδάσκαλοι.

Υπηρέτησε τα πρώτα χρόνια στο χωριό Λάσπη (ήδη Αγ. Νικόλαος) Ευρυτανίας, όπου και παντρεύτηκε την Παρασκευή θυγατέρα του Δημ. Μπαλιταδούρου, την οποία προηγουμένως είχε και μαθήτριά του και με την οποία απέκτησε 9 παιδιά (6 αγόρια και 3 κορίτσια).

Μετά τη Λάσπη υπηρέτησε, κατά διάφορα χρονικά διαστήματα στα χωριά της Ευρυτανίας, Χρύσω, Κρίκελλο, Συγκρέλλου, Αγ. Ανδρέα και τελευταία στο Μικρό Χωριό,

όπου υπηρέτησε μαζί με τον αξέχαστο Δημοδιδάσκαλο και εξάίρετο άνθρωπο Γεώργιο Παπαδή ο οποίος (σε προγενέστερη υπηρεσία του πατέρα του στο Μικρό Χωριό) υπήρξε μαθητής του.

Λόγω της πολυμελούς οικογενείας, αντιμετώπιζαμε όλα τα χρόνια, μεγάλη φτώχεια και δεν είναι ντροπή - αφού αυτή είναι η αλήθεια - να πω ότι δεν χορταίναμε και αυτή ακόμα τη μομποπτά (καλαμποκόψωμο).

Παρά τη φτώχεια όμως ο πατέρας μου, αποδίδοντας μεγάλη σημασία στην παιδεία και στη μόρφωση γενικότερα, δήλωνε με αυτοπεποίθηση ότι τα κορίτσια θα τελειώσουν όλα το Δημοτικό (γιατί τότε - κατά κανόνα, τα κορίτσια δεν τα προωθούσαν για μεγαλύτερες σπουδές) τ' αγόρια όμως, όλα ακόμα και το τελευταίο, θα τελειώσουν, απαραίτητως το Γυμνάσιο, όπως και έγινε, εξασφαλίζοντας σε μας όχι μόνο το ζην αλλήλ και το ευ ζην - όπως έλεγε ο Μέγας Αλέξανδρος - γιατί ο πατέρας μας έτυχε να είναι και Δάσκαλος.

Έτσι και οι δύο γονείς (όπως οι περισσότεροι) εβάζιζαν ο καθένας το Γοηγοθά του, ο μιν πατέρας πηγαίνοντας, συνεχώς σ' όλη τη διάρκεια της υπηρεσιακής του ζωής, με τα πόδια στα διάφορα δύσβατα χωριά που τον μετακινούσαν ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας, η δε μητέρα εργαζόμενη, το μιν καλοκαίρι στα λίγα άγονα χωράφια που είχαμε, το δε χειμώνα κουβαλώντας στην πλάτη της - μέσα στα χιόνια, σε μας τα παιδιά που είμαστε στο σχολείο στο Καρπενήσι - ξύλα για θέρμανση και λίγα τρόφιμα, όσα ήταν δυνατόν να εξοικονομηθούν.

Σημειωτέον ότι στον Αγ. Ανδρέα ο πατέρας μου, είχε μαζί του, για φοίτηση 3 και 4 Δημοτικού, το μεγαλύτερο από μένα αδελφό μου Περικλή και στο Μικρό Χωριό εμένα.

Η κούραση να πηγαίνοερχόμαστε μέσα σε 24 ώρες (κάθε Σαββατοκύριακο) βαδίζοντας 7 ώρες ο αδελφός μου και 11 ώρες εγώ, ήταν τρομερή για παιδιά 9 και 10 ετών.

Γι' αυτό όταν κλαίγαμε - μη αντέχοντας τον ατέλειωτο δύσβατο δρόμο - δεν μας μάλωνα ποτέ, παρά για να μας διασκεδάσει την κούραση, αποσπώντας την προσοχή μας πετούσε 10 έως 15 μέτρα μπροστά, καραμέλες τυλιχτές κι όταν εμείς τις βρίσκαμε μας έλεγε ότι πέσανε από αγωγιάντες.

Ώσπου συνέληφθη από μας... επ' αυτοφώρω να τις πετάει.

Δεν παραλείπω να σημειώσω ότι ο πατέρας μου απεβίωσε στην Αθήνα την 24η Νοεμβρίου 1946.

Τελειώνοντας, ας μου συγχωρεθεί γιατί το βιογραφικό σημείωμα, για τον πατέρα μου, δεν είναι τόσο σύντομο, αφού περιέχει και λίγα λόγια φόρου τιμής στη μνήμη του.

Αθήνα 15-6-95

Τα 100 χρόνια της Αδελφότητας Ευρυτάνων όπως γιορτάστηκαν το 1920 στην Κωνσταντινούπολη

Η περιγραφή γίνεται από τον εξάιτερο Ευρυτάνα λογοτέχνη Δημοσθένη Γούλα

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε τον εορτασμό της εκατονταετηρίδος από της ιδρύσεως της Αδελφότητας με επίσημο τελετή στις 15 Μαρτίου 1920 στη μεγάλη αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου.

Η αναγγελία του γιορτασμού της εκατονταετηρίδος απήχησε ευμενέστατα στην κοινή γνώμη κι ο τύπος της πρωτεύουσας έγραψε ενθουσιαστικά γι' αυτόν.

Η «ΠΡΟΟΔΟΣ» στο φύλλο της 9ης Μαρτίου έγραψε μεταξύ άλλων: «... πόσης συμπαιθείας και ποίας τιμής απολαμβάνουν εδώ και πανταχού οι Ευρυτάνες δεν είναι ανάγκη να το ομολογήσωμεν. Υπήρχαν παντού επίλεκτα της Ελλάδος τέκνα, τιμήσαντα αυτήν όσον ολίγα, με την επιχειρηματικότητα, τη χρηστότητα και το φλογερόν πατριωτισμόν των.

«Την εορτήν των Ευρυτάνων θα τιμήση όλος ο Ελληνισμός, διότι είναι και ιδική μου εορτή».

Την πρωία της τελετής, η ίδια εφημερίδα δημοσίευσε πανηγυρικό σε κύριο άρθρο του διευθυντού της, στο οποίο εξυμνεί τη Ρουμελιώτικη ψυχή, η οποία «δεν εγνώρισε ποτέ τη μικρολογία και δεν ήλθε εις επαφήν με ταπεινά ελατήρια.

«Πτερυγίζουσα επάνω εις τα βουνά της Ρούμελης, μόνον από γεναιότητα εμπνέεται. Ορίζων της η απέραντος έκτασις του ελληνικού κοσμου, τον οποίον συνεχώς προσαενίζει από τας υψηλάς κορυφάς, όπου πλανάται και χάρμα της η ωραιότητα της ελληνικής φύσεως και της ελληνικής ζωής».

Και δια τους Ευρυτάνες ότι «εκεί εις τα υψηλά βουνά των έμειναν παρθένοι από κάθε κακία και κάθε επιμιξίαν. Διετήρησαν αμόλυντον το άρωμα της φυλής των και έφθασαν εις το να μας δώσουν το αρτιώτερον ελληνικόν τύπον του σώματος και τής καλλιέραν μορφής της ελληνικής ψυχής.

«Ποιός δεν εγνώρισε το σφιγγος και την ωραιότητα της ψυχής του Ευρυτάνος; Και ποιός δεν εδροσίσθη εις τα πλούσια νάματα της πατριωτικής μου καρδιάς; Και ποιός δεν ησθάνθη υπερηφάνεια δια τα αισθήματά μου και την ιδιοφυίαν του και δια τη χρηστότητά του; Υπήρξεν ανέκαθεν ο ευγενέστερος από τη μεγάλην Ελληνική οικογένειαν πολίτης και πατριώτης. Όπου επήγε και όπου έστησε την έδραν του, μόνον υπόδειγμα τάξεως και επιχειρηματικότητας και γενναιοφροσύνης ανεδείχθη.

«Ετίμησε την ιδιαίτεράν του Πατρίδα.

«Ετίμησε την Ελλάδα.

«Ετίμησεν τον ελληνισμόν ολόκληρον. Είναι ο κατ'εξοχήν Έλλην, από τον οποίον θα έπρεπεν ίσως να εμβολιασθή ολόκληρος η Ελλάς δια να αποκτήση την ευγένειαν και το σφρίγος της ψυχής του, την καλωσύνην του, τα πλούσια και μεγάλα αισθήματά του, τον απaráμιλλον πατριωτισμόν του, τη χρηστότητά του, την ιδιοφυίαν του, την επιχειρηματικότητά του, την οικογενειακήν του αφοσίωσιν, την ευμορφίαν, την παλληκαριάν, την λεβεντιά του.

«Οι αριστοκράται αυτοί Έλληνες πανηγυρίζουν σήμεραν εδώ μεγάλην εορτήν την εκατονταετηρίδα του σωματείου των. Η εορτή αυτή δεν είναι τυχαία. Είναι εορτή της ίδιας των αρετής, η οποία αποτελεί κόσμημα και καύχημα δια τον Ελληνισμόν».

Λαμπρή από κάθε άποψη υπήρξε η γιορτή και προσέλαβε χαρακτήρα πάνδημο ελληνικού γιορτασμού, με εκδηλώσεις ενθουσιασμού και εξαιρετικής σημασίας.

Ανάμεσα στους επίσημους προσήλθε ο τοποτηρητής Άγιος Δωρόθεος με 4 συνοδικούς ο Ύπατος Άρμοστής της Ελλάδας Κανελλόπουλος με τον Α' Γραμματέα Γ. Εξηνάρη, ο Αρχηγός της Ελληνικής Στρατιωτικής Αποστολής Συνταγματάρχης Γ. Κατεχάκης με τον υπαρχηγό Συνταγματάρχη Ν. Γρηγοριάδη. Ο Αρχηγός της Ναυτικής Βάσεως Πλωτάρχης Ζαλοκώστας και πολλοί αξιωματικοί ξηράς και θαλάσσης. Επίσης πολλοί από τον επιστημονικό, τραπεζικό, εμπορικό και δημοσιογραφικό κόσμο.

Ο προεδρεύων Στ. Βουτυράς, Ευρυτάν από το χωριό Βουτύρου, εκήρυξε την έναρξη των εργασιών και έβγαλε θαυμάσιο λόγο, ο οποίος άρχισε έτσι:

«Η Προεδρία της ελληνικωτάτης ταύτης ομηγύρεως, ήτις πανηγυρίζει σήμεραν εν τη αιθούση ταύτη την εκατοστήν επέτειον της ιδρύσεως της Αδελφότητος των Ευρυτάνων, ανετέθη εις εμέ, κατ' απαίτησιν των ευγενών συμπολιτών μου, ότινες ούτε την πύρωσιν των οφθαλμών μου ούτε την κάρωσιν των ποδών μου λαβόντες υπόψιν επέμειναν εις τα πρεσβεία της ηλικίας, αναμνησκόμενοι δε του παρελθόντος και επιπαραδούντες το του Αυγούστου Καίσαρος, εξέφρασαν την επιθυμίαν ν' ακούσωσι τα αυτοσχέδια παλιμπαίδιασμα πρεσβύτου, τον οποίον νέον όντα πρεσβύται ήκουον. Και

ΔΗΜ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Λογιστής, ΕΠΑΜ. ΛΑΛΑΣ Ειδ. Γραμματέας, ΕΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Σύμβουλος, ΚΛ. ΙΒΡΑΚΗΣ Γεν. Γραμματέας, ΚΩΝ. ΓΑΛΑΝΗΣ Ταμίας, ΤΑΞ. ΙΒΡΑΚΗΣ Αντιπρόεδρος, ΔΗΜ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ Πρόεδρος, Γ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Αντιπρόεδρος,

ούτως άκων και μη βουλόμενος ηναγκάσθην ν' αποδεχθώ την κατ' απαίτησιν των συμπολιτών μου προεδρίαν της ευγενοούς ταύτης ομηγύρεως...

«... Οι εν Κωνσταντινουπόλει Ευρυτάνες συνεχίζει, βαθμιαίως αντί του ευλογημένου «ρουσφετιού των μπακάληδων» αντικατέστησαν την Αδελφότητα των Ευρυτάνων εν η υπάρχουσιν ου μόνον παντοπώλαι, αλλά και λόγιοι, επιστήμονες, έμποροι, βιομήχανοι και μεγάπλουτοι, εξ ων πολλοί θα ήσαν καταλληλότεροι εμού εις την Προεδρίαν της ευγενοούς ταύτης ομηγύρεως...».

Η Εφημερίς «Ο ΝΕΟΛΟΓΟΣ» του Βουτυρά, έγγραφε μεταξύ άλλων, σε κύριο άρθρο:

«Από την χθεσινήν αλησμόνητον εκατονταετηρίδα της Αδελφότητος των Ευρυτάνων μια βαθεία εντύπωσις απέμεινεν εις όλους τους παρισταμένους.

«Ειδικώς οι Ευρυτάνες δύνανται να υπερηφανεύωνται, διότι κατάγονται από την ορεινήν και σκληράν εκείνην χώραν εις την οποία εγεννήθη, εκαλλιεργήθη και εκαρποφόρησε το αθάνατο τσαρούχι. Ο δεύτερος τίτλος των Ευρυτάνων είναι ο ατομικός των ηρωϊσμός η προς τα πάτρια εμμονή των, η αγάπη προς την ελευθερίαν και την δικαιοσύνην. Δεν επολέμησαν οι άνδρες των Ευζωνικών Συνταγμάτων ποτέ δια να προαχθώσι, δια να ικανοποιήσασι ατομική φιλοδοξία, δια να επιτύχωσι μίαν προαγωγήν εις την ειρηνικήν ζωήν. Οι ορεσβίοι της

Ευρυτανίας μίαν και μόνο είχαν πίστιν όταν εκύνον το αίμα των δια την πατρίδα και όταν ενίκων παντού όπου παρουσιάζοντο. Την πίστιν εις την ελευθερίαν και εις την Ελλάδα. Τίποτε περισσότερον δεν τους ώθει εις τους θρυλικούς των ηρωϊσμούς, των οποίων αι αναμνήσεις θα προκαλούν ρίγη ενθουσιασμού εις τους μεταγενεστέρους.

«Ο νεώτερος εύζωνος της Ευρυτανίας θα είναι δια τας μελλούσας γενεάς, ότι οι μαραθωνομάχοι υπήρξαν δι' ημάς...»

«... Τοιούτος υπήρξεν ο Ευρυτάν κατά την λήγουσαν εκατονταετηρίδα ως πολεμιστής. Η άγνος και ορεινή εν τούτοις χώρα του δεν τον ημπόδισε να είναι και πολιτισμένος και ανεπτυγμένος και διανοούμενος και εκπολιτιστής.

«Η πτωκή επαρχία της παλαιάς Ελλάδος δεν ηρκέσθη μόνον εις την προαγωγήν αυτής. Ηθέλησε ν' αναπνεύση και όπως όλοι οι τότε πνευστιώντες ελεύθεροι αδελφοί ήρχισε μεταναστεύουσα εις τας εν Ανατολή ελληνικάς χώρας με σκοπόν όχι μόνον τον πλουτισμόν, αλλά και την προαγωγήν των μικρών τότε Ελληνικών παροικιών της Τουρκίας. Οι Ευρυτάνες δεν ήσαν οι μετανάσσειται των πλουσιών χωρών της Αμερικής, της Αιγύπτου, της Νοτίου Αφρικής. Ήσαν οι σκαπανείς του Ελληνισμού, του αδόλου και ανυποκρίτου ελληνικού πατριωτισμού πανταχού της ημετέρας Ανατολής. Και αι παροικίαι των Ευρυτάνων

επολλαπλασιάζοντο πανταχού όπου ήτο ανάγκη να ενισχυθή ο πάσων Ελληνισμός.

«Ο μικρός παντοπώλης, ο μικρός βιομήχανος, ο μικρός εργοστασιάρχης, ο μικρέμπορος, ήτο σχεδόν πανταχού Ευρυτών. Οικονόμος και λιτός, μετρημένος και τίμιος, προήγαγε την εργασίαν του και κατώρθωσε να επιβληθή και να αναπτύξη αυτήν, να εκπαιδεύση τα τέκνα του και να μεταβληθή εις πραγματικόν εκπολιτιστήν.

Οι σημερινοί Ευρυτάνες, έπαυσαν πλέον αποτελούντες παροικίας Ξένας, είναι μόνιμοι κάτοικοι των πόλεων και χωριών εις τας οποίας κατοικούν, είναι πολύτιμοι παράγοντες της κοινωνικής και της εκπολιτιστικής δράσεως της Ανατολής. Αλλ' ας μη νομισθή ότι μετά τοσούτους δεσμούς με τας θετάς αυτών πατρίδας λησμονούσι τη γενέτειραν. Έχουσιν ως καύχημά των την προέλευσιν των, έχουσιν ως τίτλον ευγενείας τους πατέρας και αδελφούς, ούς προσφέρερον εις τον μέγαν και εθνικόν αγώνα, έχουσιν ως σύμβολον την Ευρυτανίαν και δι' αυτό όχι μόνον δεν λησμονούν τα πτωκά των χωριά, αλλ' είναι πάντοτε πρόθυμοι να προσφέρωσι δι' αυτά έν μέρος και του αίματος και της περυσίας των».

Μετά τη γιορτή τα μέλη του Δ.Σ. επιβραβεύοντα την αγάπη του Προέδρου Δ. Βαρσάμη προς την Αδελφότητα, απεφάσισαν να του προσφέρουν αργυρό κύπελλο, πάνω στο οποίο ήταν γραμμένη αυτή η αφιέρωση.

«Τω Προέδρω Δημητρίω τω Βαρσάμη οι εν τη Διοικήσει της των Ευρυτάνων Αδελφότητος εκατόν ήδη υπερβιούσης ενιαυτούς συμπαραστάται φιλιώς αναφέρουσιν. Εν Κων/πόλει Μαρτίου μεσούτος Α.Π.Κ.»

Ο Δ. Βαρσάμης έκτακτος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, τιμής ένεκεν απάντησε: «Βαθύτατα συγκεκινημένος επί τη ενδείξει υπερμέτρου προς εμέ φιλοφροσύνης δια της προσφοράς τοσούτον αγλαού, αλλά και βαθείας εννοίας δώρου, οίον νικηταίς μόνον ειθισται, παρ' ευνουστάτων μοι συμπαραστατών εν τη Διοικήσει της των Ευρυτάνων Αδελφότητος, εκατόν ήδη ενιαυτών ζωήν και δράσιν ευκλεώς πανηγυριζούσης, παρακαλώ υμάς όπως διαβεβαιώσητε αυτούς ότι φιλοτίμως συνειδώς προς την γλυκυτάτην πατρίδα καθήκοντα, διατελώ πρόθυμος της ημετέρας Αδελφότητος προβιβαστής, ης ωνομάσθην πρώτος υπηρέτης».

Ο αειμνηστος Γ. Καφαντάρης, επίτιμο μέλος της Αδελφότητας και Υπουργός τότε της Γεωργίας, απέστειλε το ακόλουθο γράμμα:

«Αγαπητοί συμπολίται. Σας ζητώ μυριάκις συγγνώμην διότι δεν αφήνησα εγκαίρως εις την τόσον εγκάρδιον επιστολήν υμών επ' ευκαιρία της εκατονταετηρίδος της Αδελφότητος των Ευρυτάνων. Σας παρακαλώ να πιστεύσητε ότι η έκφρασις των αισθημάτων της Αδελφότητος των Ευρυτάνων μου επροξένησεν εντελώς ιδιαίτερον συγκίνησιν, χαράν και υπερηφάνειαν. Ζήσας και ανατραφείς εις την ορεινήν και απόκεντρον, αλλά και τόσον προσφιλήν και ωραίαν Ευρυτανίαν, δεν ήτο δυνατόν ειμή να εξαντλήσω όλας μου τας δυνάμεις δια να φανώ χρήσιμος κατά το δυνατόν εις αυτήν και τους συμπολίτες μου, με ένα έκαστον των οποίων με συνδέουν δεσμοί άρρηκτοι στοργής και αλησμονήτων αναμνήσεων.

«Είμαι ευτυχής διότι κατώρθωσα να επισύρω την εκτίμησιν των εν Κωνσταντινουπόλει συμπολιτών μου Ευρυτάνων, οι οποιοι επί μακράς δεκαετηρίδας ετίμησαν το όνομα της ιδιαίτερας μας πατρίδος εν Κωνσταντινουπόλει και απέβησαν πηγή ανεξάντλητος υλικής ευημερίας και προόδου δια την επαρχίαν μας.

«Διαβιβάζων χαιρετισμόν εγκάρδιον εις την Αδελφότητα Ευρυτάνων δύναμαι να παράσχω τη διαβεβαίωσιν, ότι δεν θα παύση να αποτελή το προσφιλέστερον μέλημα της ζωής μου η ευημερία και η πρόοδος της πατρίδος μας».

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΩΣ

Τα ως τα 1878 αρχεία της Αδελφότητας καταστράφηκαν από πυρκαγιά

1879-1880	Δημ. Κ. Αλατάρης
1881-1882	Ιωάννης Κακαβάς
1883 - 1884	Ανδρέας Χατζάρας
1885	Ταξιάρχης Ιβράκης
1886	Τηλ. Παπαδημητρίου
1887 - 1889	Ξενοφών Σιδερίδης
1890	Γεώργιος Τσιτσόπουλος
1891 - 1892	Χρήστος Τσιτσόπουλος
1893	Ιωάννης Κυφιώτης
1894 - 1895	Χρήστος Τσιτσόπουλος
1896 - 1901	Ταξιάρχης Ιβράκης
1902	Κων. Δημητράκοπουλος
1903	Γεώργ. Τσαούσης
1904	Νικόλαος Λάλας
1905-1906	Ταξιάρχης Ιβράκης
1907	Ιωάν. Σιδέρης
1908 - 1910	Δημήτριος Βαρσάμης
1910 - 1920	Δημήτριος Βαρσάμης

Το μητρώο των μελών από του 1863-1910 τους ανεβάζει στον αριθμό των 505.

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του έτους 1919-1920

Ποιός θυμάται τα ξεφλουδίσματα που
έφυγαν κι αυτά με εκείνη τη γενιά;

*Ξεφλουδίσματα στο σπίτι της Αλεξάνδρας
Πολύζου το φθινόπωρο του '75.*

*α) Φωτογραφία η Φρόσω Νταφύλλη, η
Αθηνά Φούκα και η Μαρία Λιάπη.*

*β) η Κατερίνα Κρίκου ο μπαρμπανίκος
Λιάπης και η Σοφία Κουτσούκη.*

*γ) η Αλεξάνδρα Πολύζου η Μαρία Λιάπη και
το ζευγάρι Νίκου Νταφύλλη.*

Γιορτή για την 28η Οκτωβρίου 1940 στην αίθουσα της Αρχαιολογικής Εταιρείας

Στις 25 Οκτωβρίου η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ γιόρτασε την 55η επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940 στην αίθουσα της Αρχαιολογικής Εταιρείας Αθηνών.

Παραβρέθηκαν βουλευτές και μέλη των Ευρυτανικών Συλλόγων, εκπρόσωπος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Σεραφείμ και πολλοί Ευρυτάνες της Αθήνας.

Έγινε σύντομη εισήγηση από τον Πρόεδρο της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων κ. Οικονόμου και ακολούθησε ομιλία του Π. Κωνσταντίνου Δ. Βαστάκη εφημέριου του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Κυέλης.

Το θέμα της ομιλίας ήταν η Ορθόδοξος Εκκλησία στο Έπος του 1940 και στην Εθνική Αντίσταση.

Ανεφέρθη στην ηρωική δράση των στρατευθέντων ιερέων και των εθελοντών μοναχών τόσο στο μέτωπο όσο και την τριπλή ξενική κατοχή.

Τα θύματα του κλήρου πολλά και ο θάνατος πολλών ιερωμένων μαρτυρικός.

Η ομιλία του έκανε εξαιρετική εντύπωση και χειροκροτήθηκε από το πυκνό ακροατήριο.

Τραγουδήθηκαν επίσης τραγούδια της εποχής του 1940 από τη χορωδία του Σχολείου της Ελληνικής Παιδείας και έγιναν απαγγελίες ποιημάτων από τους ίδιους τους μαθητές.

Τέλος, δόθηκε γήφισμα από τη Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων για τη δράση του κλήρου στον πόλεμο του 1940 και την κατοχή το οποίο παρέλαβε για λογαριασμό του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Σεραφείμ ο ευρισκόμενος στη συγκέντρωση αντιπρόσωπός του.

Η γιορτή τελείωσε με τον Εθνικό Ύμνο από τη μαθητική χορωδία.

Το Αλβανικό Έπος του 1940

Για το Αλβανικό Έπος ο Αγρινιώτης στιχουργός Πυθαγόρας Παπασταματίου είχε γράψει 8 τραγούδια που τραγουδήθηκαν και έγιναν μεγάλες επιτυχίες. Παρακάτω δημοσιεύουμε τρία από αυτά.

Γράμμα από το μέτωπο 30 Οκτωβρίου 1940

Αγαπημένη μου,
Μέσ' το Καλπάκι σ' ένα ρέμα
κουρνιάσαμε οι στραπιώτες,
βουτώ τη λόγχη μου στο χώμα
δέξω τις λέξεις μου τις πρώτες.

Είναι οι λέξεις μετρημένες
σαν τις στιγμές μου εδώ πάνω
και είναι οι σκέψεις μου δοσμένες
ως τη στιγμή που θα πεθάνω.

Αχ... τι να σου γράψω αγαπημένη
εδώ συμβαίνουνε πολλά
γύρω μου, δέκα σκοτωμένοι
αλλά εγώ, είμαι... καλά, είμαι καλά.

Ό,τι κι αν γράψω δεν μου φτάνει
τα λίγα εδώ, είναι πολλά
κι αν μάθεις πως έχω πια πεθάνει
είμαι... καλά, είμαι... καλά.

Μα... να, η επίθεση αρχίζει πάλι
νομίζω πως σου τάπα όλα,
τώρα η στιγμή είναι μεγάλη
τώρα μιλούν τα πολυβόλα.

Οι Ηπειρώτισσες

Γυναίκες Ηπειρώτισσες,
μέσα στα χιόνια πάνε,
και οβίδες κουβαλάνε
Θεέ μου τι τις πότισες
και δεν αγκομαχάνε;

Γυναίκες Ηπειρώτισσες
ξαφνιάσματα της φύσης
εχθρέ γιατί δεν ρώτισες
ποιόν πας να πολεμήσεις;

Γιαννιώτισσες, Σουλιώτισσες
τα θαύματα της φύσης
εχθρέ γιατί δεν ρώτισες
ποιόν πας να καταχτήσεις;

Γυναίκες απ' τα σύνορα
κόρες, γριές, κυράδες,
φωτιά μες τους βοριάδες,
εσείς θα είστε σίγουρα
της Λευτεριάς μανάδες.

Ο γυρισμός του Νικητή σκλαβωμένου

Μάνα μου κρύψε το σπαθί
κρύψε μου το πιστόλι
γιατί ο καιρός θα ξαναρθεί
να σκωθούμε όλοι.

Κράτα μάνα και θα γίνει
το μεγάλο πήδημα

Λευτεριά και Ρωμοσύνη
είναι αδέλφια δίδυμα.

Μάνα μου κρύψε τη στολή
τη χιλιοματωμένη
τούτη η Πατρίδα και Φυλή
δεν κάθεται δεμένη.

Κράτα μάνα και θα γίνει
το μεγάλο πήδημα,
Λευτεριά και Ρωμοσύνη
είναι αδέλφια δίδυμα.

Πυθαγόρας Παπασταματίου

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΔΗΜΩΝ-ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Καρπενησίου	21012	Επαινιατών	93212	Παλαιοκατούνας	98280
Φουρνάς	51221	Επισκοπής	95267	Παλαιοχωρίου	95272
Αγ. Βλαχέρνας	22193	Εσωχωρίων	92257	Παπαρουσίου	22004
Αγ. Τριάδας	96208	Καλεσμένων	22597	Παυλόπουλου	22007
Αγ. Ανδρέα	22498	Καρίτσας	41228	Πετραλώνων	96206
Αγ. Δημητρίου	23785	Καστανιάς	91259	Πρασιάς	97221
Αγ. Νικολάου	22302	Καταβόθρας	91261	Προδρόμου	91264
Αγ. Χαραλάμπους	96203	Κέδρων	97211	Προυσού	91299
Αγράφων	61251	Κερασσοχωρίου	31222	Ραπτόπουλου	97216
Αλεστίων	91251	Κλαυσίου	22397	Ρωσκάς	92236
Άμπλιανης	71205	Κλειστού	51252	Σαρκίνης	91265
Αν. Φραγκίστας	95292	Κρικέλλου	71202	Σελλών	22374
Ανιάδας	25511	Κορυσχάδων	22309	Σιβίστας	98397
Ασπροπύργου	91252	Λεπιανών	61260	Στάβλων	92181
Βαλαώρας	98218	Λημερίου	98350	Σταυροχωρίου	91266
Βελωτάς	91253	Λιθοχωρίου	61270	Στενάματος	24361
Βίνιανης	31240	Μαραθιά	31278	Στεφανίου	22761
Βούλπης	98282	Μαράθου	31267	Συγκρέλλου	71242
Βουτύρου	22509	Μαυρομμάτας	31297	Τοπολιανών	98319
Βραγγιανών	0441-93380	Μεγ. Χωριού	41234	Τόρνου	91268
Βράχας	51220	Μεσοκώμης	92235	Τριδένδρου	61003
Γρανίτσας	61203	Μικρ. Χωριού	41300	Τριποτάμου	95252
Δάφνης	31246	Μοναστηρακίου	98263	Τροβάτου	0234-95298
Δερματίου	41227	Μουζίλου	22469	Φιδικίων	22496
Δομιανών	96204	Μυρικής	22418	Χρύσως	31257
Δομίστας	92201	Νέου Αργυρίου	97213	Χελιδόνας	91269
Δυτ. Φραγκίστας	95204	Νοστήμου	22579	Χόχλιας	96207
				Ψιανών	71284

Ιωάννης ο από Κυδωνίας

Παλιό Πολίτικο

(Συνέχεια του προηγούμενου)

Αυτό βάσταξε μερικές μέρες, ώσπου μια βραδυά μου λέει: Τι ωραία πράγματα γράφει αυτό το βιβλίο! Τι σοφά πράγματα έχει εσάς η πίστις σας και τι ανοησίες είναι αυτά που μας λένε εμάς οι χοτζάδες μας! Άκου Στυλιανέ, θα γίνω χριστιανός το πήρα απόφαση. Έμεινα άναυδος και κλωμιασα από τον φόβο και την ταραχή μου μη μπορώντας να εξηγήσω τις προθέσεις του Τουρκοκρητικού. Για να βγω από τη δύσκολη θέση μου το γύρισα στην διπλωματία. «Άκουσε φίλε μου Ετέμ, του λέω, ο Θεός είναι ένας και καλό είναι ο καθένας μας να μείνει στην πίστη που κληρονόμησε από τους γονείς του. Και το δικό σας Κοράνι είναι φιλελεύθερο βιβλίο και έχει καλές διδασχές που δεν ξέρουν ή δεν μπορούν να μεταδώσουν οι αγράμματοι χοτζάδες. Μηπως κι εμείς δεν έχουμε αγράμματους παπάδες;» Αλλά που ν' ακούσει ο Ετέμης, ήταν ανένδοτος στην απόφασή του. Λες και ξύπησε στο βάθος της ψυχής του το χριστιανικό θρησκευτικό συναίσθημα των προγόνων του, που από καμμιά δεκαριά γενεές τούρκεψαν διά της βίας και βγήκε πανίσχυρο και ακατάβλητο στη επιφάνεια για να κυριέψει την καρδιά και το μυαλό του. «Να με πας στο Πατριαρχείο να βαφτιστώ» μου είπε επιτακτικά και παρακλητικά μαζί ο Ετέμης. - Βρε έλα στα συγκαλά σου, του λέω, θέλεις να σε πάρει χαμπάρι η αστυνομία και να σε κρεμάσουνε, να πάρεις κι εμένα στο λαιμό σου; «Αδύνατο όμως να τον μεταπίσω. Τι να κάνω; γράφω στον πατέρα μου στο χωριό και ζητώ τη γνώμη του. Η απάντηση ήρθε άμεση και κατηγορηματική. Παύσε να ασχολείσαι με αυτή την υπόθεση, μου έγραφε, παίζεις με τη φωτιά. Θα χαθείς εσύ, θα κάψεις κι εμάς. Για να ξεμπλέξεις, καλύτερα να εγκαταλείψεις τη Σχολή και το δωμάτιο, να έρθεις να μείνεις ένα διάστημα στο χωριό, γιατί αν πάρει χαμπάρι η Χανητική αστυνομία χαθήκαμε». Ήταν η φωνή της λογικής αυτά που μου γράφε ο

πατέρας μου, αλλά ήμουν δέκα οκτώ χρόνων και δεν με άφηνε το φιλότιμο να τρομοκρατηθώ. Από την άλλη μεριά ο Ετέμ κάθε μέρα με ικέτευε και με εξόρκιζε να τον πάω στο Πατριαρχείο. - Πήγαινε μόνος σου του έλεγα. - Δεν ξέρω ούτε που είναι ούτε έχω το θάρρος να παρουσιασθώ μόνος μου, απαντούσε.

Στο τέλος βρήκα μια μέση λύση: τον οδήγησα στο Φανάρι κι εγώ κρυμμένος πίσω από ένα τσεσμέ του έδειξα από μακριά την πόρτα του Πατριαρχείου, αφού τον οδήγησα ποιδόν θα ζητήσει και τι θα του πει. Ο Τουρκοκρητικός προχώρησε κι εγώ κρυμμένος σε απόσταση 50 βημάτων περίπου παρακολουθούσα και τον είδα να χτυπά την πόρτα. Του άνοιξε ένας κλητήρας και ο Ετέμ του είπε την ιδιότητά του και ότι ήθελε να μιλήσει τον Μέγα Πρωτοσύγκελο. Ο κλητήρας κάπως ξαφνιασμένος έτρεξε να τον ειδοποιήσει και σε λίγο βλέπω να προβάλλει στην είσοδο των Πατριαρχείων ο Αρχιδιάκονος, ένας γιγαντώσωμος Ηπειρώτης. Με τις πρώτες λέξεις του Ετέμ, είδα να τον αρπάξει από τους καρπούς των χεριών και να τον γονατίζει μπροστά του λέγοντας: «Σκύλε, ήρθες να μας κοροϊδέψεις; τσακίσου φύγε γιατί θα σε στείλων συνοδεία με τους κλητήρες στο καρακόλι και θα βρεις τον μπελά σου». Ο Ετέμ άρχισε τότε να παρακαλεί με δάκρυα στα μάτια και να διαβεβαιώνει πως οι προθέσεις του ήσαν ειλικρινείς, αλλά που να πεισθεί ο τετραπέρατος Ηπειρώταρος ή που να φαντασθεί ότι μπορούσε να αλληλοπιστηθεί Τουρκος την εποχή εκείνη μέσα στην πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας. Ωστόσο ο Ετέμ εξακολουθούσε να κλαίει και να παρακαλεί, οπότε βλέποντας το επείσοδιο κάποιος αρχιμανδρίτης οφφικιούχος πλησιάζει να μάθει τι συμβαίνει. Άκουσε τα παρακάλια του Κρητικού που μιλούσε με συντριβή ψυχής και με δάκρυα στα μάτια, πείσθηκε για την ειλικρινειά του και είπε στον Αρχιδιάκονο: «άφησε τον άνθρωπο να τον στείλουμε στον πνευματικό να

διακριβώσει τις προθέσεις του και ύστερα βλέπουμε». Έτσι κι έγινε. Εγώ στο μεταξύ έγινα άφαντος για να μη με μπλέξουν αν έπαιρνε κακή τροπή η υπόθεση.

Το βράδυ ήρθε στο δωμάτιό μου ο Ετέμ και μου διηγήθηκε τα καθέκαστα. Το πρόσωπό του έλαμπε από χαρά και ικανοποίηση. Σε μιαν εβδομάδα ο πνευματικός τελείωσε το κατηχητικό έργο του, για το οποίο ο Κρητικός ήταν ήδη προετοιμασμένος από το βιβλίο μου και έκανε ευνοϊκή αναφορά στην ιερά Σύνοδο, η οποία εν συνεδριάσει κάλεσε τον Ετέμ να παρουσιασθεί για να του ανακοινώσει την απόφασή της. Του είπαν λοιπόν ότι αποδέχονται την «ομολογία πίστεώς του», αλλά ήσαν υποχρεωμένοι από το Νόμο του Τουρκικού Κράτους να του ζητήσουν να φέρει έγκριση του Σεΐχουλιισλάμη ότι δέχεται την αλληλεπίστανσή του και τότε θα τον βαπτίσουν. Ήξεραν βέβαια τόσο οι Συνοδικοί όσο και ο Ετέμης ότι στην πραγματικότητα και απλό υπαινιγμό αν έκανε για κάτι τέτοιο στον Σεΐχουλιισλέμη ο Ετέμης θα τον έτρωγε το σκοτάδι, αλλά ήταν ένας εύσχημος τρόπος για να ξεμπλέξουν. Ωστόσο ο Κρητικός δεν τάβαζε κάτω, γονάτισε μπροστά στους

Συνοδικούς και με δάκρυα τους παρακαλούσε να βρουν κάποιο τσαρέ. Τότε ο Πατριάρχης Άνθιμος παρεμβαίνοντας πρότεινε μια λύση λέγοντας: «πήγαίνε παιδί μου στην Κρήτη κι εγώ θα γράψω στον μητροπολίτη Κυδωνίας να ενεργήσει ό,τι χρειάζεται για την περίπτωση σου». Έτσι κι έγινε. Έπειτα από ένα μήνα πήρα ένα γράμμα από την Κρήτη. Ο πρώην Ετέμ μου έγραφε ότι βαπτίσθηκε αυτός και η οικογένειά του κι επειδή η βάπτισή του έγινε ανήμερα της εορτής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, ο δεσπότης που έδωσε το όνομα Ιωάννης. Γι' αυτό και το γράμμα του φίλου μου είχε την υπογραφή: ο αδελφός σου Ιωάννης ο από Κυδωνίας.

Την αληθινή αυτή ιστορία μου την διηγήθηκε ο πρωταγωνιστής, συγγενής και πρώτος δάσκαλός μου στην Πολη, Στυλιανός Οικονομίδης, ο οποίος τερμάτισε το διδασκαλικό του στάδιο το 1940 σαν διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου στη Σταυρούπολη Νέστου. Απεβίωσε «πλήρης ημερών» στη Θεσσαλονίκη το 1957. Το παρόν ας είναι ένα ευλαβικό μνημόσυνό του.

Βλαδίμηρος Δερματοπούλος

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ISDS
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 32, 10679 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3608 597

ΕΝΤΥΠΟ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗΣ ISSN

Το Ελληνικό Κέντρο ISDS σας γνωστοποιεί ότι η έκδοση σε σειρές με τίτλο ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ έχει πάρει ISSN 1106-6156 και έχει καταχωρηθεί στον Διεθνή Συλλογικό Κατάλογο Εκδόσεων σε Σειρές, στο Παρίσι.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΤΟΥ ISSN

Σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα τυπώνεται ολόκληρος ο αριθμός σε κάθε τεύχος ή τόμο, με το πρόθημα ISSN, στο εξώφυλλο πάνω δεξιά και σε κάθε άλλο σημείο που διακρίνεται εύκολα (στο verso της σελίδας τίτλου, στο πίσω εξώφυλλο κ.λπ.).

Αθήνα, 8/11/1995

Για το Ελληνικό Κέντρο ISDS

ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

ΤΟΥΝΕΛ ΕΝΩΣΕ ΦΘΙΩΤΙΔΑ - ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ

Εγκαινιάστηκε η σήραγγα Τυμφρηστού

Η σήραγγα Τυμφρηστού που ένωσε τη Φθιώτιδα με την Ευρυτανία έγινε πραγματικότητα στις 22 του Σεπτέμβρη εγκαινιάστηκε από τον υπουργό του ΠΕΧΩΔΕ κ. Κώστα Λαλιώτη και την παρουσία μεγάλου κυβερνητικού κλιμακίου βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Η σήραγγα έχει μήκος 1.360 μέτρα και χρειάστηκαν τρία χρόνια εργασίας. Μπορεί να μην είναι από τα μεγάλα έργα αλλά είναι από τα δυσκολότερα, τόνισε στην ομιλία του ο αναπληρωτής υπουργός του ΠΕΧΩΔΕ κ. Γείτονας, χρειάστηκε όμως να γίνουν πολλές τροποποιήσεις στις μελέτες να έρθουν ειδικοί επιστήμονες γιατί είμασταν σε δύσκολα εδάφη.

Η βουλευτής Ευρυτανίας κ. Μπακογιάννη χαρακτήρισε το έργο «όνειρο χρόνων όλων των Ευρυτάνων και ακόμα ότι βγάζει την Ευρυτανία από την απομόνωση που δεν μπορούμε να την αντέξουμε άλλο».

Με πάνω από 12 δισ. έχει μέχρι τώρα χρηματοδοτηθεί και θα έχει παραδοθεί μέχρι τέλους του 1996. Μένουν όμως οι προσπελάσεις και ειδικά αυτές από τη Φθιώτιδα μέχρι τη σήραγγα.

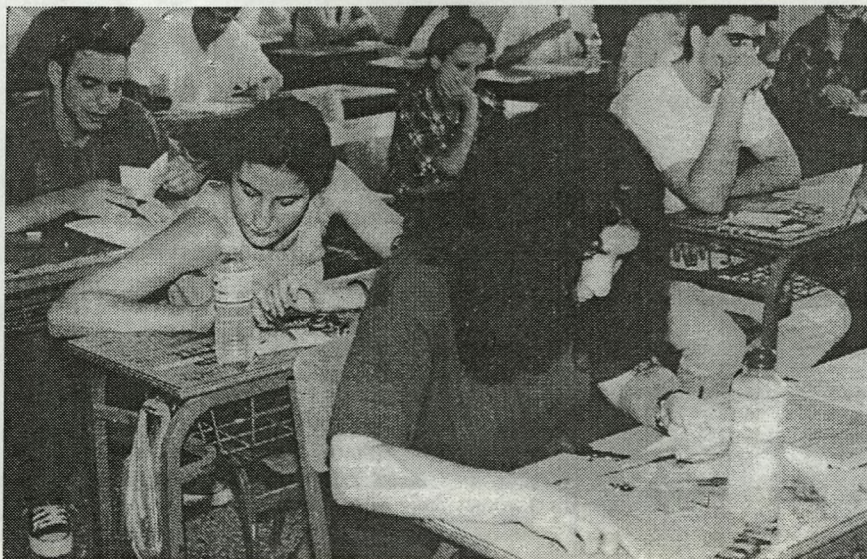
Με το έργο αυτό δεν θα υπάρχει πλέον καμία δυσκολία μόνο που θα χρειαστούν και άλλες προσπάθειες για την ολοκλήρωσή του.

Άριστα πήραν

τρεις νομοί στις Γενικές Εξετάσεις

Οι τρεις από τις περισσότερες φτωχές περιοχές της χώρας μας, υποψήφιοι από τη Φλώρινα, την Ευρυτανία και τη Φωκίδα σημείωσαν τα υψηλότερα ποσοστά επιτυχίας στις φετινές Γενικές Εξετάσεις για τα Πανεπιστήμια και τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα ΤΕΙ.

(Συνέχεια στη σελ. 46)

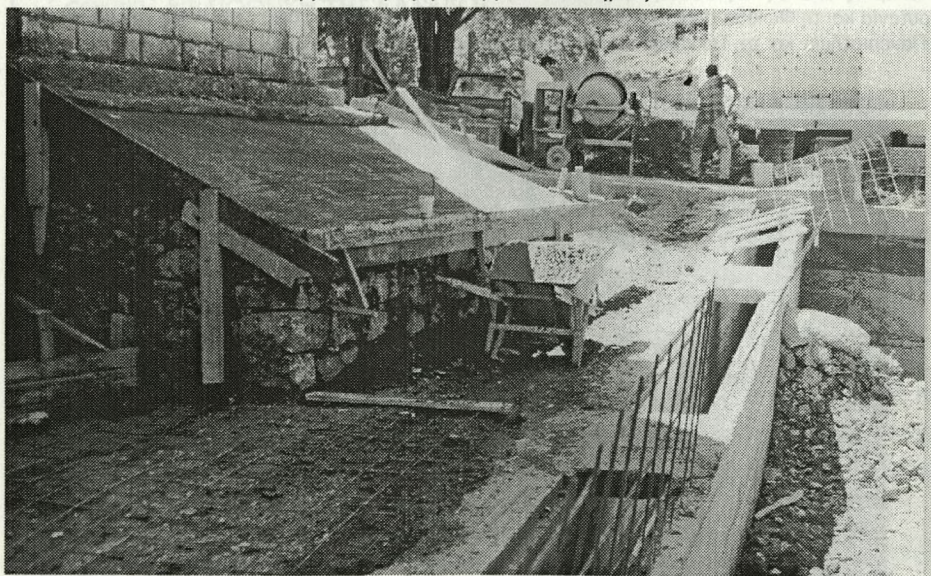

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΑΦΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

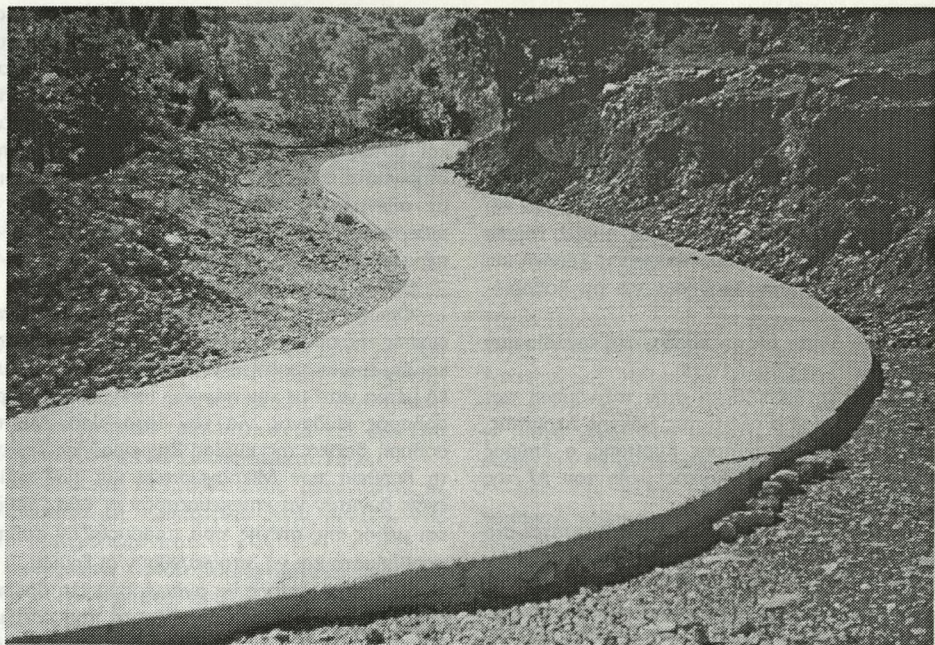
Προβλήματα, Δράση, Σχόλια

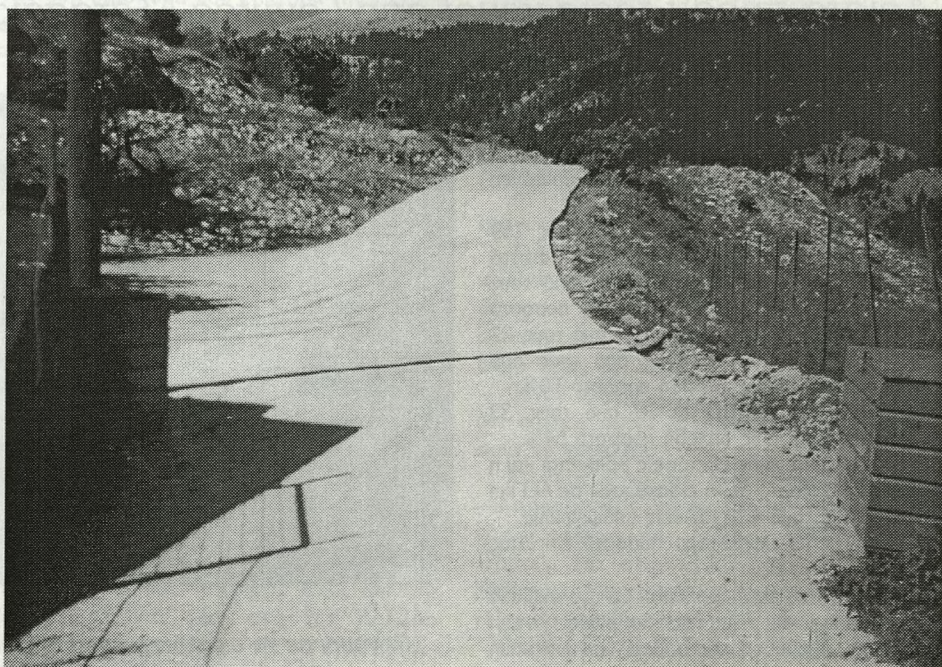
Από τις εργασίες επισκευής των τρούλων και της στέγης του Ιερού Ναού της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος.

Και εδώ από τις εργασίες της παράκαμψης του αυλακιού που περνούσε κοντά στο καμπαναριό.

Ο δρόμος που οδηγεί στον Άγιο Αθανάσιο όπως έγινε μετά την τσιμεντόστρωση. Υπολείπεται ακόμη ένα μικρό κομμάτι με την ελπίδα ότι και αυτό σύντομα θα στρωθεί.

Πνευματική Γωνιά

Η Πνευματική Γωνιά άλλαξε όψη, έγινε καθολικός καθαρισμός. Βάφτηκαν τα θρανία. Στη βιβλιοθήκη ταξινομήθηκαν τα βιβλία. Σε ελεύθερη αίθουσα έγινε το καλοκαίρι η ανοιχτή συγκέντρωση που περιγράφουμε σε άλλη σελίδα. Με τη ευκαιρία αυτή θέλουμε να ευχαριστήσουμε τον κ. Ηρακλή Λιάπη που αφιέρωσε αρκετό χρόνο και έβαψε τα παράθυρα. Επίσης στις κυρίες Μαρία Γιουρνά, Μαρία Γεωργίου, Χρυσούλα Κεράνη και τη Μίνα Κρέλια, που βοήθησαν για την καθαριότητα.

Το Νίκο Λιάπη για την εθελοντική εργασία που έκανε στην Πνευματική Γωνιά.

Επίσης στη βιβλιοθήκη στην ταξινόμηση των βιβλίων βοήθησε ο αξέχαστος Γιάννης Δερματάς, ο Σπύρος και ο Δημήτρης Κυρίτης, ο Σπύρος Δερματάς και ο Δημ. Κρίκος μέλη του ΔΣ της Αδελφότητας.

Τις εργασίες που έκανε ο Σπύρος Δερματάς στο Μνημείο των εκτελεσθέντων Μεγαλοχωριτών - Μικροχωριτών στις Λόγγοβες.

Τους ευχαριστούμε όλους και πάντοτε περιμένουμε τη βοήθεια των μελών και των φίλων της Αδελφότητας για να δημιουργήσουμε μια τέλεια Πνευματική Γωνιά.

Το καμπαναριό

Όπως είχαμε προαναγγείλει κάναμε ορισμένες

εργασίες στο δυτικό μέρος του καμπαναριού, μεταθέσαμε το αυλάκι μερικά μέτρα από την προηγούμενη θέση που η ροή του ήταν στα θεμέλια του καμπαναριού. Το αυλάκι έγινε τσιμεντένιο και στρώθηκε ο διερχόμενος δρόμος και αυτός με τσιμέντο και με τα απαραίτητα σπριγγίματα όπως και σπρίγγιμα του καμπαναριού με πλέγμα. Το νέο αυλάκι θα σκεπασθεί με σιδερένιες σχάρες για να είναι ασφαλές το πέρασμα.

Ο Ι. Ν. Μεταμόρφωσης

Όπως ήταν γνωστό το μπροστινό μέρος της σκεπής της εκκλησίας παρουσίαζε έντονη υγρασία και έπρεπε απαραίτητα να ληφθούν προστατευτικά μέτρα γιατί με την πάροδο του χρόνου υπήρχε σοβαρός κίνδυνος για τον Ιερό Ναό. Με την σοβαρή δωρεά της κυρίας Ζαφειρούλας Γεραγά, τη βοήθεια των Μικροχωριτών και των φίλων έγινε δυνατόν να επισκευαστούν οι δύο τρούλοι και μέρος της στέγης που παρουσίαζαν σοβαρά προβλήματα και να αποφευχθούν οι ζημιές.

Θα πρέπει επίσης να αναφέρουμε τη δραστηριότητα και την αποφασιστικότητα που έδειξε ο αιδεσιμότατος Ιερέας του χωριού Νικόλαος Αζακάς για την εκλογή των κατάλληλων κατασκευαστών και την επισταμένη επίβλεψη μέχρι τέλους των εργασιών που έγιναν σε γρήγορο χρονικό διάστημα.

Άριστα πήραν τρεις νομοί στις Γενικές Εξετάσεις

(Συνέχεια από τη σελ. 43)

Οι υποψήφιοι από τη Φλώρινα σάρωσαν στην Α' και Δ' Δέσμη. Οι υποψήφιοι από την Ευρυτανία πέτυχαν το υψηλότερο ποσοστό στη Β' και Γ' Δέσμη και οι υποψήφιοι από τη Φωκίδα σημείωσαν το ίδιο ποσοστό επιτυχίας με τους Ευρυτάνες συνυποψήφιους στη Β' Δέσμη.

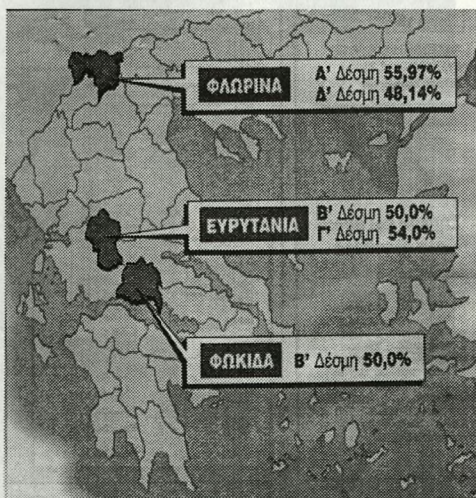
Στην Α' Δέσμη πέτυχαν οι 89 από τους 159 Φλωρινιώτες υποψήφιους δηλαδή ποσοστό 55,97%. Στη Δ' Δέσμη πέτυχαν οι 78 από τους 162 Φλωρινιώτες υποψηφίους δηλαδή ποσοστό 48,14%. Στη Β' Δέσμη πέτυχαν οι 11 από τους 22 Φωκείς υποψηφίους και ο ένας από τους δύο Ευρυτάνες υποψηφίους, δηλαδή ποσοστό 50%.

Στη Γ' Δέσμη πέτυχαν οι 18 από τους 33 Ευρυτάνες υποψηφίους δηλαδή ποσοστό 54%.

Στις φετινές Γενικές εξετάσεις βρίσκεται και η Φωκίδα στην Τέταρτη θέση εισήχθησαν σε ΑΕΙ και ΤΕΙ οι 147 από τους 424 Φωκείς υποψηφίους.

Οι νομοί με το υψηλότερο ποσοστό επιτυχίας κατά δέσμη.

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι στα σχολεία της Ευρυτανίας σε όλες τις βαθμίδες γίνεται επιμελημένη, υπεύθυνη και σοβαρή εκπαιδευτική εργασία.

Οι νομοί με το υψηλότερο ποσοστό επιτυχίας κατά δέσμη.

Το ένα τρίτο της ελληνικής φυλής ζει ξεχασμένο στη διασπορά

Γράφει: ο Γιώργος Κ. Σταυράκης Καθηγ. Αγγλικής - Κοινωνιολόγος

Αρχίζω με τα λόγια ενός μετανάστη στην Αμερική, όταν τον ρώτησε πως βλέπει την Ελλάδα όταν ήρθε να την επισκεφθεί.

«Προτιμώ την πατρίδα μου να την αγαπάω και να τη νοσταλγώ από μακριά. Όταν έρχομαι κοντά της η Ελλάδα για μένα μοιάζει με μια παλιά ερωμένη. Ξεστίπωτη, κακομαθημένη, αφιλόξενη. Δείχνει να είναι διχασμένη, τη μια στιγμή σε τραβάει κοντά της και την άλλη σε διώχνει με τα φερσίματά της».

Αυτά είναι τα λόγια ενός μετανάστη τα οποία κατά τη γνώμη μου είναι πολύ κοντά στην πραγματικότητα.

Εκτός από κάποιο περιστασιακό ενδιαφέρον, οι ελληνικές κυβερνήσεις αρκούνται στους επαίνους για τους ξενητέμενους. Τους λένε δηλαδή, πόσο προοδευμένοι είναι και πόσο καλά τιμούν την Ελλάδα στις χώρες που ζούνε. Όμως, εδώ, η πραγματικότητα με το μύθο βρίσκονται πολύ κοντά.

Τα τέσσερα και πλέον εκατομμύρια ξενητέμενων στη διασπορά που κρατούν την Ελλάδα κλεισμένη στην ψυχή τους, δηλαδή περίπου το ένα τρίτο του ελληνισμού ζει σχεδόν ξεχασμένο από τη μητροπολιτική Ελλάδα κάτω από ξένους ουρανούς.

Η Ελλάδα φαίνεται δεν θεωρεί απαραίτητη την απογραφή του όπου γης απόδημου ελληνισμού.

Χωρίς επίσημα στοιχεία διάφοροι υπολογισμοί μιλούν για 4 ή 5 εκατομμύρια, κι άλλοι για περισσότερους. Η αλήθεια φαίνεται πως είναι κάπου εκεί στη μέση. Δηλαδή γύρω στα 4 εκατομμύρια, ένα νούμερο που επιδέχεται μεγάλες διαφοροποιήσεις.

Αυτό γιατί η Ιστορία της μετανάστευσης είναι σχεδόν τόσο παλιά όσο η Ιστορία του Ελληνισμού.

Γι' αυτό ο όρος Έλληνας για τον μετανάστη είναι σχετικός.

Για να ακριβολογούμε τυπικά και ουσιαστικά Έλληνες που ζούνε και εργάζονται στην ξενιτιά είναι μόνον η πρώτη γενιά δηλαδή αυτοί που έφυγαν νέοι από την Ελλάδα αναζητώντας νέες πατρίδες για να εγκατασταθούν.

Τα παιδιά τους, δεύτερη, τρίτη και τέταρτη γενιά τυπικά είναι πολίτες της χώρας στην οποία γεννήθηκαν.

Γι' αυτό είναι λίγο αυθαίρετο να τους χαρακτηρίσει κανείς Έλληνες. Σε αρκετές ή έστω λίγες περιπτώσεις παιδιά απόδημων της Αυστραλίας, ΗΠΑ και Καναδά αποκρύπτουν κιόλας την ελληνική καταγωγή τους. Ο λόγος γι' αυτό είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο για το οποίο δεν θα αναφερθώ εδώ.

Από την άλλη μεριά ένα πολύ μεγάλο ποσοστό ελληνοπαίδων δεύτερης και τρίτης γενιάς κυρίως στις αγγλόφωνες χώρες ανατρέφονται με τις Ελληνο-χριστιανικές παραδόσεις, αισθάνονται και θεωρούν τον εαυτό τους Έλληνα. Δεν είναι υπερβολή ότι σε πολλές περιπτώσεις τα παιδιά αυτά γίνονται καλύτεροι Έλληνες από τους αντίστοιχους στον Ελλαδικό χώρο.

Υπάρχει κοινωνιολογική διαπίστωση ότι ο μετανάστης της πρώτης γενιάς στις περισσότερες περιπτώσεις μένει πολιτιστικά μετέωρος.

Είναι θα λέγαμε η γέφυρα πάνω στην οποία γίνεται η μετάβαση της πρώτης και δεύτερης γενιάς από τη μία κοινωνία στην άλλη.

Ως τότε όμως η ελληνική συνείδηση μπορεί να διατηρηθεί ζωντανή ανάμεσα στον απόδημο Ελληνισμό;

Εθνικό πρόβλημα για το οποίο λίγο φαίνεται να ανησυχούν.

Τις δεκαετίες του πενήντα και εξήντα πολλές εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες νέοι έφευγαν όπως-όπως από την Ελλάδα για να μεταφρευτούν στις μεγάλες βιομηχανίες και απρόσπες κοινωνίες.

Ήταν το μόνο εξαγωγίμο προϊόν, οι χιλιάδες στρατευμένοι Έλληνες για να υπηρετήσουν το κεφάλαιο.

Διεσπαρμένοι σε κάθε γωνιά της γης, απληροφόρητοι και απροσανατόλιστοι χωρίς καμιά γνώση της ξένης γλώσσας χωρίς θεσμούς και στηρικτικά όργανα αναφοράς, βρέθηκαν ξαφνικά αντιμέτωποι σε πρωταφινείς κοινωνικές και ψυχικές αντιφάσεις.

Με τις βαλίτσες γεμάτες όνειρα και προσδοκίες θα άρχισαν μια μακρόχρονη δοκιμασία

η οποία είχε για αντιστάθμισμα την χίμαιρα για γρήγορο πλουτισμό και το όραμα του νόστου, την επιστροφή στην πατρίδα.

Δισπαρμένοι σήμερα στις πέντε ηπείρους οι απόδημοι θα πρέπει να αποτελούνε προγεφωράματα του Ελληνικού Έθνους.

Τον Ελληνισμό δεν τον αποτελούν μόνο τα δέκα-έντεκα εκατομμύρια που ζούμε μέσα στον Ελλαδικό χώρο.

Είναι ανάγκη να γνωρίζουμε με ακρίβεια ολόκληρο το εθνικό μας δυναμικό και την αιμοραγία της μετανάστευσης να την μετατρέψουμε σε αιμοδοσία προς την Πατρίδα.

Πρέπει η διασπορά του ελληνισμού να παύσει να λογαριάζεται ως εθνική απώλεια και να αποτελέσει την παγκόσμια δύναμη του ελληνισμού του Οικουμενικού Ελληνισμού.

(Συνέχεια στο επόμενο)

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΕΝΟΣ ΞΕΝΗΤΗΜΕΝΟΥ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΗ

και η τελευταία του επιθυμία

Κεράκι πήγα κι άναψα, εκεί στην Αγιά Σωτήρα,
χαιρέτησα χωριό και χωριανούς, και της ξενιτιάς το δρόμο πήρα.
Με δακρυσμένα μάτια βάδιζα, και με σκυφτό κεφάλι,
κι όταν το χωριό μου κύτταζα, μου 'ρχόταν να γυρίσω πάλι.
Με κρύο τσουικτερό, και με μισό τσαρούχι,
περπατώντας πέρασα χιονισμένο το Βελούκι,
Κι έφτασα κάποτε εδώ, στα έρημα τα ξένα,
κι ορκίστηκα χωριούλι μου, να γυρίσω ξανά σε σένα.
Μα με πλάνεψαν τα ξένα, και με κράτησαν κοντά τους.
κι ήρθε ο καιρός να συκαθώ, κι αυτά και τα καλά τους.
Λεφτά και πλούτη κέρδισα πολλά, μα κέρδισα και άγχος,
και την καρδούλα μου την μάρανε, σαν του αγρού το άνθος.
Και ξάφνου βλέπω στον καθρέφτη, πως στα μαλλιά μου ήρθαν τα χιόνια,
κι άρχισα να σκέπτομαι, πότε πέρασαν τα χρόνια.
Και βαραίνει πιά πολύ, η αμαρτωλή ψυχή μου,
γιατί τον όρκο δεν τον κράτησα, παρά τη θέλησή μου.
Κι είχα ορκιστεί, πως πριν ο χάρος μας χωρίσει,
να πιω ξανά κρύο νερό, στον πλάτανο στη βρύση.
Τώρα βλέπω πως για μένα, ο ήλιος πια βασίλεψε, δεν έχω καμιά ελπίδα
πως θα δω ξανά Μικρό Χωριό, πως θα δω ξανά πατρίδα.
Και συ βουνό περπήφανο, Χελιδόνα μου γραμμένη,
που το Μάη είσαι πράσινη, και το Γενάρη χιονισμένη,
Άς ήταν τάρω στα στερνά, να 'ρθώ αυτού κοντά σου,
να ξεκουράσω το κορμάκι μου, στ' άγια χώματά σου.
Να ξαπλώσω κάτω απ' έναν έλατο, αυτού σε μια πλαγιά σου,
και νάρθει ο χάρος να με βρει, μέσα στην αγκαλιά σου.
Και να με θάψουν θάθελα, σε μια πλαγιά με τα δακράκια.
ν' ακούω που θα το λέν' οι πέρδικες και τ' άλλα τα πουλάκια.
Να μου φέρνει ο κούκος άνοιξη, και η τρυγόνα καλοκαίρι,
σαν θάρχονται από μακριά, απ' άλλη γη κι άλλα μέρη.
Να βλέπω τα χαράματα ψηλά στον ουρανό,
τα παιχνιδίσματα της Πούλιας με τον Αυγερινό.
Ν' ακούω γιδιών βελάσματα, κουδούνια απ' τα κοπάδια,
όταν θα βγαίνουν στις βοσκές, από νωρίς τα θράδια.
Νάρχεται παρέα να μου κάνει, το τσοπανόπουλο από πέρα
και να μου λέει κι αυτό τον πόνο του, με τη γλυκειά του τη φλογέρα.
Να βλέπω σαν θα χιονίζει, γύρω μου, τις κορυφές ν' ασπρίζουν,
κι απ' τους θεότρελους βοριάδες τα έλατα να τρίζουν.
Μα πρώτ' απ' όλα, ν' αγναντεύω θέλω κάτω το χωριό μου,
που δεν το χάρηκα μικρός,
να το χορτάσω αγναντεύοντας, έστω και... νεκρός.

† Ι. Σ. Ζαχαρόπουλος

Επιστολές προς την Αδελφότητα

Για τον Καθηγητή κ. Κλεομένη Κουτσούκη,
Αγαπητέ κ. Καθηγητά

Μέσα από τις σελίδες των βιβλίων σας ανακάλυψα όχι μόνο την ιστορία του Μικρού Χωριού και της Ευρυτανίας, αλλά και την δική σας ευαισθησία και αγάπη για τον άνθρωπο και την ομορφιά της ζωής.

Μου χάρισατε ένα ταξίδι στο χώρο και στο χρόνο.

Βρέθηκα στην κορυφή της Χελιδόνας ν' αγναντεύω τις δόξες και τα δεινά του Μικρού Χωριού και των κατοίκων του.

Είναι αληθινά για μένα μεγάλη χαρά το να συμβάλλω έστω και λίγο σε κάτι που θα αναδείξει ένα τόσο όμορφο και αδικημένο τόπο και πάνω απ' όλα το να συνεργάζομαι μαζί σας.

Με αγάπη

Σοφία Ε. Πελοποννησίου

Κύριε Πρόεδρε της Αδελφότητας Μικροχωριτών

Για άλλη μια φορά θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε και μεις και ο δάσκαλός μας, εσάς προσωπικά και όλα τα μέλη της Αδελφότητας για το ενδιαφέρον που έμπρακτα δείχνετε σε μας και στο χωριό μας.

Να σας ευχαριστήσουμε για τα βιβλία

που μας δωρίσατε με λήξη του διδακτικού έτους.

Εμείς από την πλευρά μας μεγαλώνοντας θα προσπαθήσουμε να γίνουμε άνθρωποι σωστοί και να προσφέρουμε ότι το καλύτερο στην κοινωνία και στην πατρίδα μας.

Και πάλι σας ευχαριστούμε, ευχόμενοι υγεία και κάθε καλό σε όλους σας.

Καλό καλοκαίρι!

Το Δ.Σ. των μαθητών

Μικρό Χωριό 15 Ιουνίου 1995

Ο Πρόεδρος

Γεώργιος Τρασέλης

Ο Γραμματέας

Διονύσης Μπούρας

«Μικροχωρίτικα Γράμματα»

Το γράμμα αυτό αφορά την περυσινή Σχολική Χρονιά

Ιδρυση Αθλητικού Ομίλου

Μας πληροφόρησαν την τελευταία ώρα ότι από πολλούς φιλάθλους Μικροχωρίτες ιδρύθηκε στο χωριό Αθλητικός όμιλος και αποτελείται από 7μελές Διοικητικό Συμβούλιο. Περισσότερες λεπτομέρειες στο επόμενο φύλλο.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΥΧΟΝΤΑΙ

ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΕΔΩ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΞΕΝΗΤΙΑ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ

ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ 1996

Κατάλογος Δωρητών 6-8-95 έως 20-10-95

Έρανος στην ενορία για το Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος 1995 Με τη σειρά που εδόθηκαν τα χρήματα

Γεραγά Ζαφειρούλα		32. Ματσούκας Αθανάσιος	
Μεταβίβαση του ποσού της Δωρεάς της		και Βασιλική	50.000
από την Αδελφότητα προς τον αιδ. Νικόλαο		33. Κατσάνου Ευφροσύνη	15.000
Αζακά		34. Λιαροκάπη Ελένη	35.000
	Δραχμές	35. Ανδρεοπούλου Ευαγγελία	25.000
1. Μπαλωμένος Κων/νος	10.000	36. Χονδρού Φωτοπούλου	
2. Πριτσιόλας Γεώργιος	10.000	Χρυσούλα	20.000
3. Δερματάς Σπύρος	5.000	37. Κεράνης Νικόλαος	50.000
4. Τριχιάς Κων/νος	20.000	38. Κονταγιώργου Καλίτσα	5.000
5. Δημητρόπουλος Αθανάσιος	20.000	39. Παπαδημητρίου Νικόλαος	20.000
6. Δερματάς Σωτήριος		40. Παπαδημητρίου Όλγα	20.000
εις μνήμη γονέων	10.000	41. Ένωση Ρουμελιωτών	
7. Λιάπης Δημήτριος		Β. Ελλάδος εις μνήμη	
εις μνήμη Μαρίας Ν. Λιάπη		Ιωάννου Δερματά	20.000
και Βασιλείου Μίχου	100 δολάρια	42. Αβραμίδου Αγαπούλα	
8. Φλέγκας Αναστάσιος	5.000	εις μνήμη Ιωάννου Δερματά	10.000
9. Μανίκας Αθανάσιος	20.000	43. Βίγλας Κων/νος	20.000
10. Γεωργίου Μαρία	5.000	44. Μίχου Κασσιανή του	
11. Κομπορόζος Αρμάνδος	5.000	Βασιίου εις μνήμη Βασιλείου	50.000
12. Κυρίτσης Σπυρίδων	10.000	45. Δερματά Σταυρούλα του Δημ.	5.000
13. Ουτουντζή Ελευθερία	2.000	46. Σάρρας Ηλίας	5.000
14. Βενέτης Παναγιώτης	5.000	47. Παπαδόπουλος Ιωάννης	50.000
15. Λιάπης Νικόλαος του Στεφ.	20.000	48. Τσινιάς Ιωάννης	5.000
16. Φατούρος Ελευθέριος	20.000	49. Φλώρος Κων/νος	10.000
17. Ζωγράφου Σωτηρία του Νικ.	10.000	50. Γιαννακόπουλος Σπυρίδων	
18. Ντελή Βασιλική	10.000	του Φ.	5.000
19. Μπουτσέλου Παναγιώτα	5.000	51. Γαβρίηλ Δημήτριος	5.000
20. Βιτσοπούλου Ελένη	100 δολ.	52. Σιδέρη Ευαγγελία	
21. Γεωργούλης Σταύρος	50.000	εις μνήμη συζ. Νικολάου	30.000
22. Τσινιάς Κων/νος	5.000	53. Μπάκης Δημήτριος	20.000
23. Σκορδάς Δημήτριος	10.000	54. Βογιαντζάκης Κων/νος	20.000
24. Τσίρου Μίχου Ευφροσύνη	50.000	55. Καραδήμα Βιργινία	5.000
25. Μπακατσιά Αθηνά	20.000	56. Κωστοπούλου Ευθυμία	5.000
26. Φλώρος Νικόλαος	15.000	57. Πριτσιόλα Μαργίτσα	5.000
27. Μπούρας Βασίλειος	5.000	58. Φλέγκας Αναστάσιος	10.000
28. Παναγιώτου Αριστοτέλης	10.000	60. Λιάπης Ιωάννης	10.000
29. Θάνου Νίκη	10.000	61. Παπαρούπας Παντελής	50.000
30. Μπουντικούλης Ευάγγελος	2.000	62. Ντζαβέλη Σταυρούλα του Παν.	5.000
31. Πριοβόλου Μαριάνθη		63. Καρανίκα Ευαγγελία	5.000
Εις μνήμη Γονέων συζύγου		Γενικό Σύνολο εσόδων 200 δολ.	
της Κώστα Πριοβόλου			
και Σεραφεΐμ Λιάπη	223.615		3.707.615 δρχ.

Για τοποθέτηση μολυβίων στους τρεις μπροστινούς τρούλους του Ναού και κατασκευή του Ναού και κατασκευή του τμήματος της στέγης μεταξύ αυτών με κεραμίδια το κόστος ανήλθε στο ποσό των: 4.339.000 δραχμών

Έξοδα: 4.339.000 + 200 δολ.

Έσοδα: 3.707.615 + 200 δολ.

Οφειλόμενο υπόλοιπο: 631.385

Θέλω να ευχαριστήσω όλους όσοι βοήθησαν για το έργο αυτό και ιδιαίτερα τη Ζαφειρούλα Γεραγά για τη μεγάλη προσφορά της και τους εύχομαι ο Μεταμορφωθείς

Κύριος να χαρίζει υγεία, προκοπή και μεκροήμερευση σε όλους.

Ο Θεός μαζί σας

Οι προσφορές αυτές που έχουν καταγραφεί εδώ είναι μέχρι 20-10-95, εάν προκύψουν και άλλοι δωρητές θα επακολουθήσει και άλλος κατάλογος σε άλλη έκδοση του περιοδικού.

Ο

Εφημέριος του Ι. Ν. Μεταμ. του Σωτήρος

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΖΑΚΑΣ

11-11-1995

ΦΕΓΓΑΡΙ ΕΡΩΤΙΚΟ

Χλωμό φεγγάρι πρόβαλε
στον ουρανό και τρέχει,
καράβι, που στην πρύμνη του
ζευγάρι δε μας έχει,

Και φεύγει και τα σύγνεφα
τα βουρκωμένα σκίζει,
και προς το ρόδινο γυαλό
πλωρίζει κι αρμενίζει.

Έρμη Ψυχή! για κοίταξε,
σαν κάποιος χαιρετάει
μεσ' απ' το πλοίο, πώγυρε
και γλίστρησε και πάει.

Μαζί να ταξιδέψουμε
να φτάσουμε και πάλι
στα ρόδινα αφροκύματα
που σβουν σ' ένα ακρογιάλι.

Χλωμό φεγγάρι πρόβαλε
στον ουρανό κ' εχάθη
σε κάποιες μαύρες θάλασσες
σε κάποια μαύρα βάθη,

δεν ταξιδέψαμε μαζί,
να φτάσουμε και πάλι
στα ρόδινα αφροκύματα
που σβουν' σ' εν' ακρογιάλι...

ΣΕΛΗΝΗ

Τα ξανθά σου τα μαλλιά
δεν τα φίλησα ποτέ μου,
το χλωμό σου προσωπάκι
δεν το χάϊδεψα κι εκείνο,
μοναχά στην αγκαλιά
ταλαφρότατου τανέμου,
σα διαβαίνεις το ρυάκι,
σκύβω και σε πίνω.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Παίζει απόψε το φεγγάρι
μέσα στην κληματαριά,
πούναι να το πιείς, αλήθεια,
στο ποτήρι,

Κι όχι τόσο γιατί παίζει
στην κληματαριά,
όσο γιατί φέγγει δίπλα,
σ' ένα παραθύρι...

Μιλτ. Μαλακάσης

Συνδρομές που εισπράχθηκαν από 2/1/1995 μέχρι την έκδοση του περιοδικού

Α/Α Ονοματεπώνυμον	Ποσόν Συνδρομή	Συνδρομή	Συνδρομή	Περιοδικό	1994	1995	1996
		1994	1995	1996			
1. Νίκος Βιγλας	5.000	1994	1995	-	1994	1995	-
2. Μαρία Κομπορόζου-Γεωργίου	5.000	1994	1995	-	1994	1995	-
3. Αθαν. Τσουκανάς	3.000	1994	1995	-	-	1995	-
4. Δημ. Γουρνάς	2.000	-	-	-	1994	1995	-
5. Στεφάνια Χριστοδούλου	1.000	-	-	-	-	1995	-
6. Σπύρος Κομπορόζος	5.000	1994	1995	-	1994	1995	-
7. Γιώργος Δημόπουλος	2.000	-	1995	-	-	1995	-
8. Μαρία Δημοπούλου	2.000	-	1995	-	-	1995	-
9. Κώστας Δημόπουλος	1.000	-	1995	-	-	1995	-
10. Βασίλης Πλάκας	2.000	-	1995	-	-	1995	-
11. Ανδρέας Παναγιωτόπουλος	2.000	-	1995	-	-	1995	-
12. Αικατερίνη Καρκάνη	1.000	-	-	-	-	1995	-
13. Μαρία Μπακατσά	5.000	-	1995	-	-	1995	-
14. Φρόσω Αν. Γκούμα	2.000	-	1995	-	-	1995	-
15. Γιάννα Τρικαθινού	1.000	-	-	-	-	1995	-
16. Φωτεινή Διατσιγγου	1.000	-	-	-	-	1995	-
17. Ιωάννα Μπαμπανικολού	10.000	1994	1995	-	1994	1995	-
18. Ναυσικά Παπαδάκη	2.000	-	1995	-	-	1995	-
19. Ροδάνθη Κατσούλη	2.000	-	1995	-	-	1995	-
20. Ρένα Παπαθανασιάδη	10.000	1994	1995	-	1994	1995	-
21. Αλέκος Κουτσούκης (ΗΠΑ)	50.000	1994	1995	1996	1994	1995	1996
22. Σπύρος και Φρόσω Κουτσούκη Γκούμα (εγγραφή)	10.000	-	1995	1996	-	1995	1996
22. Σοφία και Θανάσης Κουτσούκη Κούμπου (εγγραφή)	10.000	-	1995	1996	-	1995	1996
23. Στέφανος Μαστρογεωργόπουλος (\$ 50)	10.961	-	1995	-	-	1995	-
24. Παναγιώτης Μαστρογεωργόπουλος (\$ 50)	10.961	-	-	-	-	-	-
25. Κληομένης και Αιμιλία Κουτσούκη	5.000	1994	1995	-	-	1994	1995
26. Σταύρος Γεωργούλης	5.000	1994	1995	-	-	1994	1995
27. Βασιλική Ντελή	-	-	-	-	-	-	1995
28. Ελένη Μήτσου	1.500	1994	-	-	-	1994	-
29. Δημ. Σταθοπούλου	2.000	-	1995	-	-	-	1995
30. Παν. Ζαχαρόπουλος	2.000	-	1995	-	-	-	1995
31. Παν. Χριστοδουλιάς	2.000	-	1995	-	-	-	1995
32. Παν. Δερματάς	2.000	-	1995	-	-	-	1995
33. Μαρία Παπακωνσταντίνου	1.500	-	1995	-	-	-	-
34. Τηλέμαχος Κομπορόζος	2.000	-	1995	-	-	-	1995
35. Χριστίνα Γρατσούνη	2.000	-	1995	-	-	-	1995
36. Αλέκος Ζαλώνης	2.500	-	1995	-	εγγραφή	-	1995
37. Γιάννης Κεράνης	2.500	-	1995	-	εγγραφή	-	1995
38. Αθηνά Μπακατσά	2.000	-	1995	-	-	-	1995
39. Χρυσούλα Κεράνη	2.000	-	1995	-	-	-	1995

40. Βασιλική Κεράνη	2.000	-	1995	-	-	-	1995
41. Θανάσης Κεράνης	2.000	-	1995	-	-	-	1995
42. Αλέκος Γρατσούνης	4.000	1994	1995	-	-	1994	1995
43. Παν. Μούτσελος	5.000	1994	1995	-	-	1994	1995
44. Μαργαρίτα Βονόρτα	4.000	1994	1995	-	-	1994	1995
45. Λεωνίδας Τσέντος	2.500	-	1995	-	εγγραφή	-	1995
46. Αριστοτέλης Θάνος	6.000	1994	1995	-	-	1994	1995
47. Νίκος Παπαδημητρίου	4.000	1994	1995	-	-	1994	1995
48. Όλγα Παπαδημητρίου	2.000	-	1995	-	-	-	1995
49. Ειρήνη Ηλιάδη	4.000	-	1994	1995	-	1994	1995
50. Γεωργία Αθανασοπούλου	3.000	-	1994	1995	-	-	1995
51. Αριστείδης Αθανασόπουλος	3.000	-	1994	1995	-	-	1995
52. Ασημίνα Κριεζιά	2.500	εγγραφή	-	1995	-	-	1995
53. Δημ. Σκορδάς	2.000	-	-	1995	-	-	1995
54. Β.Α.σ. Γάσπαρης	2.000	-	-	1995	-	-	1995
55. Γεωργ. Μώρης	3.000	-	1994	1995	-	-	1995
56. Χρήστος Δημόπουλος	2.000	-	-	1995	-	-	1995
57. Γιάννης και Λούλα Λιάπη	6.000	-	1994	1995	-	1994	1995
58. Ευτυχία Δημοπούλου	4.000	-	1994	1995	-	1994	1995
59. Δέσποινα και Γιάννης Βουγιάς	6.000	-	1994	1995	-	1994	1995
60. Σπύρος και Μαρία Κυρίτση	6.000	-	1994	1995	-	1994	1995
61. Ελευθερία Σωτηράκου	4.000	-	1994	1995	-	1994	1995
62. Ελένη Μπόζνου	4.000	-	1994	1995	-	1994	1995
63. Ευφημία Παπαδή	2.000	-	-	1995	-	-	1995
64. Στέλλα Παπαδή	2.000	-	-	1995	-	-	1995
65. Ελένη Τραχανά	2.000	-	-	1995	-	-	1995
66. Χρυσόστομος Παπαβασιλείου	6.000	-	1994	1995	-	1994	1995
67. Πέτρος Μπάρβας	1.000	-	-	-	-	-	1995
68. Βασιλική Τσάμη	2.500	εγγραφή	-	1995	-	-	1995
69. Μαριάνθη Πριοβόλου	2.000	-	-	1995	-	-	1995
70. Ηλίας Σάρας	2.000	-	-	1995	-	-	1995
71. Φάνης Ανδρικόπουλος	2.000	-	-	1995	-	-	1995
72. Μαγδαληνή Γιοθδάση	1.000	-	-	-	-	-	1995
73. Αριστοτέλης Παναγιώτου	2.000	-	-	1995	-	-	1995
74. Γιάννα Ζορμπαλά-Τρικάληνιού	2.000	-	-	1995	-	-	1995
75. Σταύρος Ζορμπαλάς	2.000	-	1995	-	-	1995	-
76. Αγάπη Αβραμιδη	2.000	-	1995	-	-	1995	-
77. Σωτήρης Δερματάς	2.000	-	1995	-	-	1995	-
78. Άνθιμος Κατσιγιάννης	2.000	-	1995	-	-	1995	-
79. Δημήτρης Μπούρας	2.000	-	1995	-	-	1995	-
80. Καίτη Κοντογιώργου	2.000	-	1995	-	-	1995	-
81. Γιώργος Παπαστάθης	1.000	-	-	-	-	1995	-
82. Βασιλική Πιπερίγκου-Αρναούτη	2.000	-	1995	-	-	1995	-
83. Βασίλης Πριτσόλας	1.000	-	-	-	-	1995	-
84. Γιάννης Ανουσάς	2.000	-	1995	-	-	1995	-
85. Τάσος Φλέγγας	2.000	-	1995	-	-	1995	-
86. Δημ. Δερματάς	1.000	-	-	-	-	1995	-
87. Γεωργία Τσιάννα	2.000	-	1995	-	-	1995	-
88. Γιώργος Κώστας Ζαχαρόπουλος	2.000	-	1995	-	-	1995	-

89. Ελισάβετ Αϊβαλιώτη	2.000	-	1995	-	-	1995	-
90. Νίκος Λιάπης	5.000	1994	1995	-	1994	1995	-
91. Μαριάνθη Γαλανούδη	2.000	-	1995	-	-	1995	-
92. Νίκη Θάνου	2.000	-	1995	-	-	1995	-
93. Σπύρος Δερματάς	2.000	-	1995	-	-	1995	-
94. Παναγιώτης Κεράνης	2.000	-	1995	-	-	1995	-
95. Ανδριάντα Αγγελή	2.000	-	1995	-	-	1995	-
96. Φλέγγας Δημήτρης	2.500	-	1995	-	-	1995	-
εγγραφή							
97. Δημήτρης Μπάκης	3.000	1994	1995	-	-	1995	-
98. Σταύρος Μπάκης	3.000	1994	1995	-	-	1995	-
99. Γιάννης Γκιώνης	2.000	-	1995	-	-	1995	-
100. Σπύρος Γιαννόπουλος	2.500	-	1995	-	-	1995	-
εγγραφή							
101. Νίκος Παναγιώτου	4.000	1994	1995	-	1994	1995	-
102. Μπούρας Βασίλης	2.000	-	1995	-	-	1995	-
103. Φθώρος Νίκος	4.000	1994	1995	-	1994	1995	-
104. Παναγ. Σκρεπετός	3.000	1994	1995	-	-	1995	-
105. Ηλίας Κουκουβάς	3.000	1994	1995	-	-	1995	-
106. Σπύρος Γιαννακόπουλος	2.500	-	1995	-	-	1995	-
εγγραφή							
107. Ελευθερία Ουτουτζή	2.000	-	1995	-	-	1995	-
108. Γιάννης Κατραμάδος	4.000	1994	1995	-	1994	1995	-
109. Δημήτρης Κρίκος	2.000	-	1995	-	-	1995	-
110. Αντωνίου Κατίνα	2.000	1994	-	-	1994	-	-
111. Μαριάνθη Τσιροπούλου	2.000	-	1994	-	-	1994	-
112. Βιργινία Δημοπούλου	2.000	-	1995	-	-	1995	-
113. Δημήτρης Ζαχαρόπουλος (\$ 50)	11.500	-	1995	1996	-	1995	1996
114. Κατίνα Ανωίου	2.000	-	1995	-	-	1995	-
115. Μαριάνθη Τσιροπούλου	2.000	-	1995	-	-	1995	-
116. Σωτήρης Παναγιώτου	2.000	-	1995	-	-	1995	-
117. Θεοδ. Ζενέλης	10.000	-	1995	1996	-	1995	1996
118. Νικήτας και Μαρίκα Κουτσούκη	5.000	-	1995	-	-	1995	-
119. Σπύρος Δ. Κρίκος	2.000	-	1995	-	-	1995	-
120. Αγάπη Στογιάννη	2.500	-	1995	-	-	1995	-
121. Αθηνά Παπαδοπούλου	2.500	-	1995	-	-	1995	-
122. Δήμητρα Μπράβου	4.000	1994	1995	-	1994	1994	-
123. Σπύρος Νατ. Πολύζος	δολ. 50		12.000				
Λίτσα Πετροπούλου	5.000				1994	1995	

Στη Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας που έγινε την 7 Μαΐου 1995 αποφασίστηκε η ετήσια συνδρομή των μελών μας από την 1/1/1996 να γίνει 2.000 δρχ. από 1.000 δρχ. που ήταν μέχρι τώρα.

Έτσι οι συνδρομές διαμορφώνονται:

- 1) Συνδρομή ετήσια μέλους 2.000 δρχ.
- 2) Συνδρομή ετήσια περιοδικού 1.000 δρχ.
- 3) Συνδρομή ετήσια περιοδικού για εταιρείες 5.000 δρχ.
- 4) Συνδρομή ετήσια περιοδικού Εξωτερικού δολ. 50.

Συνδρομές - προσφορές μπορείτε να τις καταθέσετε στην Εθνική Τράπεζα στον αριθμό 157/296025-71 κάνοντάς το μας γνωστό.

Οι συνδρομές των μελών μας και φίλων μας είναι απαραίτητες για τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της Αδελφότητάς μας.

ΛΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

1. Γεραγά Ζαφειρούλα εις μνήμη συζύγου της Δημ. Παπακωνσταντίνου για την επισκευή του Ι.Ν. της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος	δρχ. 2.500.000
2. Κανούτου Αικατερίνη εις μνήμη Κ. Κατόανου	5.000
3. Ουτουτζή Ελευθερία εις μνήμη των γονέων της	5.000
4. Κομπορόζος Σπύρος εις μνήμη αδελφής του Ελένης Φλώρου	10.000
5. Κουτσούκης Νικήτας και Μαρίκα Κουτσούκη εις μνήμη γονέων τους	20.000
6. Κεράνης Νίκος του Δημ. εις μνήμη Παντελή Νικολόπουλου	10.000
7. Θάνου Ελένη εις μνήμη συζύγου της Χρίστου Θάνου	25.000
8. Μώρης Γιώργος και Μώρη Μαρία εις μνήμη Γιάννη Δερματά	10.000
9. Γάσπαρης Βασίλης και Γάσπαρη Καίτη εις μνήμη Γιάννη Δερματά	10.000
10. Μούτσελου Παναγιώτα εις μνήμη Γιάννη Δερματά	5.000
11. Αντωνίου Κατίνα εις μνήμη Γιάννη Δερματά	3.000
12. Τσιροπούλου Μαριάνθη εις μνήμη Γιάννη Δερματά	3.000
13. Λιάπης Δημήτρης εις μνήμη Γιάννη Δερματά (\$ 100)	δρχ. 22.686
14. Βετσοπούλου Ελένη εις μνήμη Γιάννη Δερματά (\$ 100)	δρχ. 22.686
15. Κουτσούκη Αφοί εις μνήμη Γιάννη Δερματά	20.000
16. Παπαδάκη Ναυσικά εις μνήμη Γιάννη Δερματά	5.000
17. Κεράνης Νίκος του Δημ. εις μνήμη Γιάννη Δερματά	10.000
18. Κεράνης Θανάσης του Ιωάν. εις μνήμη Γιάννη Δερματά	10.000
19. Αγραφιώτη Ίριμα εις μνήμη Γιάννη Δερματά	20.000
20. Γεωργούλης Σταύρος εις μνήμη Γιάννη Δερματά	25.000
21. Οικογένεια Σωτήρη Δερματά εις μνήμη Γιάννη Δερματά	20.000
22. Κομπορόζος Τηλέμαχος εις μνήμη Γιάννη Δερματά	20.000
23. Φλέγγας Τάσος και Φλέγγα Γκόλφω εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	10.000
24. Κατσούλης Γιάννης και Κατσούλη Ροδούλα εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	20.000
25. Κώστας και Κική Σκούρα εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	20.000
26. Οικογένεια Αλεξάνδρου Χέλμη εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	35.000
27. Γρατσούνη Χρυσούλα εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	10.000
28. Κομπορόζος Τηλέμαχος εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	20.000
29. Σπανουδάκης Δημήτρης εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	40.000
30. Μπουλούμπασης Σωτήρης και Μπουλούμπαση Ιφιγένεια εις μνήμη Σοφ. Φλέγγα	50.000
31. Μυτιλιδης Ντίνος εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	10.000
32. Κεράνη Χρυσούλα και Κεράνης Θανάσης εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	40.000
33. Κεράνης Γιάννης εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	10.000
34. Κεράνη Δημήτρης	« « « « 10.000
35. Κεράνης Νίκος του Δημ.	« « « « 10.000
36. Παπαθανασιάδης Σπύρος και Ρένα	« « « « 20.000
37. Παπαδοπούλου Φωτεινή	« « « « 20.000
38. Ποτρασκώφ Σίμος	« « « « 10.000
39. Λούπης Χρήστος	« « « « 10.000
40. Καραγιώργος Γιώργος	« « « « 10.000
41. Μπαστάκη Αγγελική	« « « « 5.000
42. Μπαστάκη Ειρήνη	« « « « 5.000

43. Γαλαριώτη Κούλα	εις μνήμη Σοφοκλή Φλέγγα	5.000
44. Καραγιώργος Δημήτρης	« « « «	5.000
45. Βάρδης Άλκης	« « « «	20.000
46. Ηλιάσκος Νίκος	« « « «	20.000
47. Τάσος Αβέρωφ	« « « «	50.000
48. Μαλάμος Κώστας	« « « «	20.000
49. Οικογένεια Δημ. Καλοφωλιά	« « « «	25.000
50. Αφοί Ντάβου	« « « «	50.000
51. Οικογένειες Κεράνη Θανάση του Ν.	« « « «	50.000
52. Α. Ν. Κεράνης ΑΕ	« « « «	50.000
53. Γκούμας Τάσος και Φρόσω	« « « «	20.000
54. Γκούμα Μαρίνα	« « « «	20.000
55. Γκολέμης Γιώργος	« « « «	10.000
56. Αλατίνη ΑΕ	« « « «	30.000
57. Σωματείων Εργαζομένων Γ.Α. Κεράνη ΑΕ	« « « «	10.000
58. Τραπεζική Ανάπτυξη και Έρευνες ΑΕ	« « « «	50.000
59. Γρατσούνης Αλέκο	« « « «	15.000
60. Αφεντάκη Σοφία	« « « «	20.000
61. Παπαδάκη Ναυσικά ή Βαγγέλης	« « « «	20.000
62. Καίσαρης Γιάννης και Μαίρη	« « « «	20.000
63. Λάπα Μαργαρίτα	« « « «	20.000
64. Κυρίτσης Σπύρος και Μαρία	« « « «	41.000
65. Θεόδωρος και Εμμανουέλα	« « « «	100.000
66. Δημήτρης Κρίκος εις μνήμη Γιάννη Δερματά		5.000
67. Ροδάνθη Κυρίτση εις μνήμη Γιάννη Δερματά		100.000
68. Βούλα Τσώμου εις μνήμη Γιάννη Δερματά		100.000
69. Κατίνα Πανώρη εις μνήμη Φρόσως Φασούλη και Μάνθου Κομποροζού		10.000
70. Νίκου Κεράνη εις μνήμη Γιώργου Δημόπουλου		10.000
71. Μαριάνθη Αρώνη εις μνήμην Παντελή Νικολόπουλου		20.000
72. Καλλιόπη Γαβρίλη και Βασιλική Νικολοπούλου εις μνήμην Παντελή Νικολόπουλου		15.000
73. Κλεομένης και Αιμιλία Κουτσούκη εις μνήμην Γεωργίου Δημοπούλου		10.000
74. Σπύρος και Μαρία Κομποροζού	« « « «	10.000
75. Σπυριδούλα Συμεωνίδου εις μνήμην Αλεξάνδρας Δημοπούλου		1.000
76. Θανάσης και Χρυσούλα Κεράνη εις μνήμην Γεωργίου Δημοπούλου		10.000
77. Λίτσα Πετροπούλου εις μνήμην Γιάννη Δερματά		15.000
78. Οικογ. Νίκου Δ. Κεράνη εις μνήμην Βαρβάρας Βασιλείου Σκαρβέλη		10.000

Διάφορες Δωρεές προς την Αδελφότητα

1. Δερματάς Σωτήρης	για την Πνευματική Γωνιά	5.000 δρχ.
2. Παπαβασιλείου Χρυσόστομος	για την Πνευματική Γωνιά	20.000 δρχ.
3. Κεράνης Θανάσης	για την Πνευματική Γωνιά	20.000 δρχ.
4. Καρανίκα Ευαγγελία	για τον Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος	5.000 δρχ.
5. Γεώργιος Πλάκας (ΣΧΟΛΑΙ ΠΛΑΚΑ)	προς την Αδελφότητα	40.000

Η νοσταλγία του ξενιτεμένου

‘Ηθελανάβλεπαβουνά, του Βελουχιού κορφούλα
τις όμορφες βουνοπλαγιές που καίνε και καρδούλα
Κλαίει η καρδούλα μου, θα φύγει το μυαλό μου,
όπου δεν βλέπω συγγενή και φίλους
π’ άφησα πίσω το χωριό μου

Απ’ τις βρυσούλας το κρύο νερό ποτέ θα ξαναφτάσω
να δω τον τόπο πράσινο, τα φρούτα γενομένα
τα όμορφα μου τα βουνά που περιμένουν εμένα.

Ρήμαξε η ύπαιθρος, κλαίνε βουνά και κάμποι
κι ο ήλιος για τους νέους μας έπαψε πια να λάμπει
πέσαν τα φύλλα απ’ τα κλαριά και γίναν μαραμμένα
που φύγαν όλα τα παιδιά και πήγανε στα ξένα
Οι ράχες και οι λαγκαδιές χωράφια και λειβάδια,
μας γίνανε ρημάδια.

Να μην ξημέρωνε ποτέ ναρχόταν αυτή η μέρα
πούφευγα απ’ το χωριό με μάτια δακρυσμένα.

Πολλούς αντάμωσα για να καλημερίσω
και να τους πω πως στο χωριό μια μέρα θα γυρίσω.
Χαιρετίζοντας τους συγγενείς όλους με την αράδα
άφησα γειά και στο χωριό και σ’ όλη την Ελλάδα.

‘Όλα τα άφησα μα κάτι τι ακόμα

το πολυαγαπημένο μου, το ελληνικό το χώμα.

Στην ξενητεία ευρέθηκα, πατρίδα δεν σε ξέχασα,
πήγαμε να δουλέψουμε και να επιστρέψουμε.

Και είπα ανάθεμα στις λίρες, τα δολάρια
και πήρα τα παιδιά μου και ήλθα στην Ελλάδα.

Ανέβηκα στον Τυμφηστό και είδα τα ελάτια
κι άκουσα κυπροκούδουνα, γλυκίλαλα πουλάκια
και ήρθα στο σπιτάκι μου, στο όμορφο χωριό μου,
εκεί όπου δημιούργησα και το νοικοκυριό μου
και ανεβαίνω στάλα τα βουνά

όντας η μέρα ξεμερώνει
κι ακούω πέρδικας λαλιά
επάνω στο Κοτρώνι.

Θ. ΖΗΝΕΛΗΣ

(τέως επίτιμος καταστηματάρχης, συνταξιούχος ορθοπαιδικός υποδηματοποιός και
τώρα ιστορικός και ποιητής λαϊκός από το χωριό Καστανούλα, χρονών 94)*

* Εύχομαι οι αναγνώστες μου να πάρουνε τα χρόνια μου και όχι τα βάσανά μου και
τους πολέμους που πέρασα αυτά τα χρονικά μου.

ΜΝΗΜΗ ΔΟΣΙΘΕΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΙΤΖΑΣ ΚΑΙ ΑΓΡΑΦΩΝ

Η ιερά Μητρόπολις Καρπενησίου, επικουρούμενη από τον Σύνδεσμον «Ευγένιος ο Αιτωλός» μετά του οποίου από της συστάσεώς της συμπορεύεται εις πνευματικήν διακομίαν του τόπου, διοργάνωσεν εις Καρπενήσιον την 14ην Μαΐου 1995 λαμπράν εκδήλωσιν «δια να τιμήση την μνήμην του Θεοφιλώς και εθνοφελώς επί τεσσαράκοντα εννέα έτη (1793-1842) διαποιμάναντος την πάλαι ποτέ διαλάμψασαν Επισκοπήν Λιτζάς και Αγραφών Επισκόπου κυρού Δοσιθέου Παναγιωτίδου, του εκ Σοφάδων».

Η πρωτοβουλία κρίνεται από πάσης απόψεως επαινετή. Δι' αυτής απενεμή η οφειλόμενη τιμή εις μίαν εξέχουσαν εκκλησιαστικήν προσωπικότητα των δυσχειμέρων καιρών του Γένους, η προβολή της οποίας παρέχει και εις την σύγχρονον εποχήν αξιομίμητον πρότυπον. Δια της στροφής μας εις το παρελθόν, εγγύτερον ή απώτερον, δεν θησαυρίζονται μόνον πολύτιμοι γνώσεις, αλλά συντελείται η απαραίτητος δια την περαιτέρω πορείαν μας αυτογνωσία και ενισχύεται η εθνική μας αυτοπεποίθησις, προϋπόθεσις δι' επιβίωσιν και ακτινοβολίαν.

Δια της ως άνω εκδηλώσεως η νεοσύστατος ιερά Μητρόπολις Καρπενησίου συνεδέθη με την αντινοβόλον κατά την περίοδον της δουλείας Επισκοπήν Λιτζάς και Αγραφών, της οποίας ο τιμηθείς Ιεράρχης αποτελεί φωτεινόν επίλογον ο δε Ποιμενάρχης της αναβιώνει και συνεχίζει την παράδοσίν της, ενταγμένην εις τη σύγχρονον εποχήν και ανταποκρινομένην εις τα πνευματικά αιτήματα του καιρού μας.

Ο Δοσίθεος Παναγιωτίδης εγεννήθη εις Σοφάδες της Θεσσαλίας το έτος 1762. Οι ταπεινοί γονείς του ενεφύσησαν εις την ψυχήν του από την τρυφεράν παιδικήν ηλικίαν την Θεοσέβειαν, εδίδαξαν την αρετήν και ενέπνευσαν τον πόθον της παιδείας. Μετά τη στοιχειώδη εκπαίδευσιν εις τη γενέτειράν του παρηκολούθησεν τας παραδόσεις, τα μαθήματα του αξιολόγου ιεροδιδασκάλου της Σχολής Αγίας Τριάδος Ευρυτανίας αρχιμανδρίτου Ιωσήφ, του εκ Φουρνά. Ακολούθως εφοίτησεν εις τη Σχολήν Καρπε-

νησίου, όπου εδίδασκεν ο Παπαδημήτρης Χρυσάφης, εσχολάρχει δε ο σπουδαίος περί τα γραμματικά ιερομόναχος Παπαπέτρος Οικονόμου, ο Ιθακήσιος. Η πλησίον των ανωτέρω διδασκάλων φοίτησις του Δοσιθέου υπήρξε λίαν ευδόκιμος και αποδοτική, ώστε να θεωρήται, αργότερα από τους λογίους της εποχής του «ανήρ ικανός παιδεία κεκοσμημένος».

Το ήθος, η φιλομάθεια και ο ενάρετος βίος του Δοσιθέου κατά την εις το Καρπενήσιον διαμονήν του εφείλκυσαν την προσοχήν του Επισκόπου Λιτζάς και Αγραφών Διονυσίου του Λαρισαίου, ο οποίος τον εξετίμησε και τον κατέστησε προστατευόμενόν του. Ενωρίς τον χειροτόνησε διάκονον, ακολούθως δε πρεσβύτερον - αρχιμανδρίτην και τον ανέδειξε πρωτοσύγκελλόν του. Η παρά τον Διονύσιον εκκλησιαστική διακονία του Δοσιθέου υπήρξε μια νέα γόνιμος μαθητεία, ώστε με την πραότητα και γλυκύτητα του χαρακτήρος, την ευγένειαν και δραστηριότητά του να κερδίση όχι μόνον του Επισκόπου του την εμπιστοσύνην και αγάπην, αλλά και του λαού να αποσπάση την αφοσίωσιν και το σεβασμόν.

Επιβράβευσις των φυσικών αρετών και επικτήτων προσόντων του Δοσιθέου ήτο η πρώιμος ανάρρησις του εις τον επισκοπικόν θρόνον. Ο Διονύσιος, οικειοθελώς παραιτηθείς λόγω γήρατος και ασθενείας, τον πρότεινεν ως διάδοχόν του. Τοιουτοτρόπως, εις ηλικίαν τράκοντα ενός μόλις ετών, την 17ην Ιουλίου 1793 ο Δοσίθεος προεχειρίσθη εις Επίσκοπον Λιτζάς και Αγραφών και ανέλαβε το βαρύ φορτίον να διαποιμάνη την περιοχήν εις μίαν εξόχως κρίσιμον περίοδον του εθνικού μας βίου, ο Κλήρος και ο λαός της οποίας επεστήριξαν εις αυτόν χρηστάς ελπίδας. Πράγματι ο νέος Ιεράρχης δεν εβράδυνε να δικαιώση τας προσδοκίας του ποιμνίου του, αναδειχθείς πατήρ στοργικός, στερρός αντιλήπτωρ των τυραννουμένων, προστάτης της παιδείας, πρόμαχος της ελευθερίας, δόκιμος κοινωνικός εργάτης.

Ο Δοσίθεος ενωρίς είχε μνηθή εις τη Φιλικήν Εταιρείαν, αναδειχθείς πολύτιμος συνεργάτης των αγωνιστών της περιοχής

κατά την εθνεγερσίαν. Αναγνώρισιν της εθνικής προσφοράς του αποτελεί το γεγονός ότι οι πρόκριτοι τον απέστειλαν πληρεξούσιόν των εις την Α' εν Επιδαύρω Εθνικὴν Συνέλευσιν ως «φιλογενή ὄντα εις ἄκρον και φιλελεύθερον, ἔχοντα ὅλην την ισχύν και κυριότητα δια να παραστήσῃ ακριβῶς τα δίκαια και την κατάστασιν της Επαρχίας μας και να ζητήσῃ παρά της σεβαστῆς Εθνικῆς Βουλῆς τα σωτηριώδη εφόδια και τα προς δόρθωσιν συντείνοντα».

Την μέριμναν του Δοσιθέου δια την παιδείαν τεκμηριώνει το γενικότερον υπέρ αυτής ενδιαφέρον, η οικονομική αρωγή του προς τα σχολεῖα και διδασκάλους, η επικοινωνία του με το Οικουμενικὸν Πατριαρχεῖον δια τη διασφάλισιν της λειτουργίας της Σχολῆς Προυσού και την επανασύστασιν της Σχολῆς Καρπενησίου. Απόδειξιν της κοινωνικῆς δραστηριότητος του Δοσιθέου φανερώνει η κατασκευή της μέχρισήμερον σωζομένης γεφύρας ἐπὶ του Καρπενησιώτου ποταμοῦ και αποκαλούμενης «Το γεφύρι του Δεσπότη». Περὶ αὐτῆς γράφει σχετικῆ «ενθύμησις»: «αιωρ' ἰδ' Ιουλίου (1818, 14 Ιουλίου) κωκοδόμηται η γέφυρα η εν τη υπερορία της ράχεως του Αγίου Δημητρίου δια φιλοπόνου δαπάνης του πανιερωτάτου και Θεοφιλεστάτου Αγίου Λιτζάς και Αγράφων κυρ Δοσιθέου του εκ Σοφάδων της Θεσσαλίας, ου η μνήμη αἰώνιος. Ἐκτοτε την προσηγορίαν ἔσχε: Γέφυρα του δεσπότη καλεῖσθαι». Εἰς αναγνώρισιν των προς την πατρίδα υπηρεσιῶν του, ο Δοσίθεος ἐτιμήθη εν ζωῇ με το «αργυροῦν νομισματόσημον» (αριστεῖον) και ἔγγραφον «ἀδειαν να φέρῃ το ἐντίμον τούτο παράσημον εις πάσαν περίστασιν».

Ο ἀπὸ Σοφάδων Επίσκοπος Λιτζάς και Αγράφων Δοσίθεος Παναγιωτίδης υπηρέτησεν ἐπαξίως την περιοχὴν της Ευρυτανίας ως ποιμενάρχης και εθνικός ηγῆτωρ ἐπὶ ἡμισυ αἰῶνος (σαρανταεννέα συναπτά ἔτη, 1793-1842), ανταποκριθεὶς ἀπολύτως εις τα καθήκοντά του προς το ποίμνιον και την πατρίδα. Την κλήσιν του ουρανοῦ ἐδέχθη την 1η Φεβρουαρίου 1842 εις ηλικίαν ογδοήκοντα ἐτῶν. Ετάφη εις τον περίβολον του ἱεροῦ ναοῦ της Παναγίας Καρπενησίου, ὅπου ἐπ' ευκαιρία των ἐκδηλώσεων διεμορφώθη ἀπειριπτον κενοτάφιον. Κατέλιπε μνήμην θεοσεβούς, ἐναρέτου, ταπεινοῦ, φιλανθρώπου και

φιλοπάτριδος Ἐπισκόπου, ο οποίος προσέφερε «θυσίαν αἰνέσεως, και λατρείαν εὐάρεστον» προς τον δωρεοδότην Κύριον.

Αὐτόν τον ἱεράρχην ἐτίμησεν η ἱερὰ Μητρόπολις Καρπενησίου. Η πρωτοβουλία της αὐτῆ συνίγηρε και τους συντοπίτας του Σοφαδίτες, οι οποίοι με συγκίνησιν, χαράν και ἐκδηλον ἐνθουσιασμόν μετέσχον των ἐκδηλώσεων με πρωτοπορείαν του Δημάρχου, του «Μορφωτικοῦ Συλλόγου Σοφάδων» και των «Ἐκπολιτιστικῶν Συλλόγων Σοφαδιτῶν» Ἀθηνῶν και Μαγνησίας. Ἐνεργὸς υπῆρξε και η συμμετοχὴ του Δήμου Καρπενησίου.

Το πρόγραμμα των ἐκδηλώσεων περιλάμβανε Ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εις τον Καθεδρικὸν Ναὸν της Αγίας Τριάδος, Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον υπέρ ἀναπαύσεως του μακαριστοῦ Ἐπισκόπου και πνευματικὴν ἀναφορὰν εις την αἴθουσαν του Συνδέσμου «Ευγένιος ο Αιτωλός». Κατ' αὐτήν, μετ' εισηγήσιν του ἀντιπροέδρου του συνδέσμου αἰδεσιμότη. π. Ἀγγέλου Παπαθανασίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Νικόλαος ἀπηύθυνεν ἐιδικὴν δια την περίπτωσιν εὐλογίαν. Ἐπηκολούθησε προσφώνησις του Δημάρχου Καρπενησίου κ. Δημητρίου Καρασίκη και ἀντιφώνησις του Δημάρχου Σοφάδων κ. Βασιλείου Κατσάρα. Κύριος ομιλήτης της ἐκδηλώσεως ἦτο ο πτυχιούχος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Θάνος Κ. Αθανασόπουλος, ο οποίος ἀνέπτυξε με ἐπιτυχίαν το θέμα: «Ο Ἐπίσκοπος Λιτζάς και Αγράφων Δοσίθεος Παναγιωτίδης, ἀληθῆς ποιμενάρχης και μέγας αγωνιστής».

Δια της λαμπρᾶς αὐτῆς ἐκδηλώσεως δεν ἐξεπληρώθη μόνον οφειλόμενον χρέος προς το πρόσωπον του ἱεράρχου και την παράδοσιν του τόπου. Ἐνταυτῷ συνετελέσθη ἀνασύνδεσις της ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρπενησίου προς την παλαιάν Μητρόπολιν Λιτζάς και Αγράφων και συνήφθη πνευματικὴ συγγένεια μεταξύ των Δήμων Καρπενησίου και Σοφάδων με συνδετικὸν κρίκον τον ἐπίσκοπον Δοσίθεον, εκ Σοφάδων καταγόμενον και εις Ευρυτανίαν διαπρέψαντα. Κατ' αὐτήν ἐξεδηλώθη ἐκατέρωθεν η πρόθεσις ἀπονομῆς εις αὐτόν και περαιτέρω τιμῶν, κατ' ἐφαρμογὴν του Γραφικοῦ «δόξα και τιμὴ και εἰρήνη παντὶ τῷ εργαζομένῳ το αγαθόν...» και του ἀρχαιοελληνικοῦ «κανδῶν αγαθῶν ἐργῶν γενομένων ἔργω και δηλούσθαι τας τιμάς».

Παναγιώτης Κ. Βλάχος

Πρόεδρος του εν Καρπενησίῳ Συνδέσμου «Ευγένιος ο Αιτωλός»

Γάμοι

Οι οικογένειες των αδελφών Μαστρογεωργόπουλου στο Μικρό Χωριό

• Στις 30 Ιουνίου 1995 στο πανέμορφο και ανακαινισμένο από τους αδελφούς Μαστρογεωργόπουλου εκκλησάκι των Αγίων Αποστόλων του Μικρού Χωριού, έγινε ο γάμος του Χρήστου Μαστρογεωργόπουλου γιού του Πάνου Μαστρογεωργόπουλου με την αμερικανίδα Ευγενία. Ο γαμπρός και η νύφη όπως η οικογένεια του Πάνου και οι οικογένειες των αδελφών του ήρθαν από την Καλιφόρνια για να παρευρεθούν στο γάμο. Ήταν συγκινητικό να έρθουν από τόσο μακριά συγγενείς και αρκετοί φίλοι για να συμμετάσχουν στη χαρά του νέου ζευγαριού. Επίσης στην τελετή του γάμου και στο γλέντι που επακολούθησε παρευρέθηκαν όλοι οι Μικροχωρίτες. Τα «Μικροχωρίτικα Γράμματα» εύχονται στο νεαρό ζευγάρι χαρούμενη και ευτυχημένη ζωή.

• Στις 30 Σεπτεμβρίου στον Ιερό ναό της Αγίας Κυριακής του Μικρού Χωριού έγινε ο γάμος του Γεωργίου Νούλα από το Καρπενήσι και της δεσποινίδας Μαρίας Φλώρου κόρης του συγχωριανού μας Γιάννη Φλώρου. Στο γάμο παραβρέθηκαν συγγενείς και φίλοι και όλοι οι Μικροχωρίτες. Τα «Μικροχωρίτικα Γράμματα» στο όμορφο και ταίριαστο ζευγάρι στέλνουν τις πιο θερμές και εγκάρδιες ευχές.

• Στις 21 Οκτωβρίου 1995 στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Καμμένων Βούρλων έγινε ο γάμος του κ. Χρήστου Κουφαλιώτη με την δεσποινίδα Ρούλα Θεοχαροπούλου. Ο Χρήστος είναι γιός του συγχωριανού μας κ. Μένιου Κουφαλιώτη, επιχειρηματία στην πόλη των Καμμένων Βούρλων. Τα «Μικροχωρίτικα Γράμματα» τους εύχονται κάθε ευτυχία και χαρά.

• Στις 11 Ιουνίου 1995 έγινε ο γάμος του κ. Δημήτρη Ηλ. Μπόζνου και της δεσποινίδας Κυριακής Λυμπεροπούλου στον Άγιο Δημήτριο Κηφισιάς. Τα «Μικροχωρίτικα Γράμματα» τους εύχονται ευτυχημένη και χαρούμενη ζωή.

Ο Δημήτρης είναι εγγονός του Παναγιώτη Παπαδή και γιός του Ηλία και της Ελένης Μπόζνου.

• Στις 11 Νοεμβρίου 1995 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Γλυφάδας έγινε ο γάμος του Δημητρίου Τσιφλικιώτη, μετά της δεσποινίδας Μαρίας Τριανταφύλλη κόρης της οικογενείας του Μικροχωρίτη Κώστα Τριανταφύλλη. Στο γάμο παραβρέθηκαν συγγενείς και φίλοι και πολλοί Μικροχωρίτες. Τα «Μικροχωρίτικα Γράμματα» στο όμορφο και ταίριαστο ζευγάρι στέλνουν τις πιο θερμές ευχές και τους εύχονται χαρούμενη και ευτυχημένη ζωή.

Γεννήσεις

Στο Γιώργο Παναγιωτόπουλο και στη σύζυγό του Κική τα «Μικροχωρίτικα Γράμματα» στέλνουν τις πιο θερμές ευχές για το όμορφο και υγιές κοριτσάκι που απέκτησαν. Επίσης στον παππού και στη γιαγιά, Γιάννη και Μαγδαληνή Γιολλάση.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 92

23 Μαΐου 1995

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 162 (5)

Εδαφική περιφέρεια, έδρα και ονομασία των συνδέσμων «συμβουλίων περιοχής» του νομού Ευρυτανίας, άρθρο 48 Ν. 2218/94 (Α 90).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 48 του Ν. 2218/94 (90Α) και του άρθρου 8 παρ. 13 του Ν. 2240/94 (153 Α).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 23 παρ. 1 του Ν. 1558/1985 (137/Α) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 4 του Π.Δ/τος 137/86 (51Α), καθώς και του άρθρου 29Α όπως προστέθηκε σ' αυτό με το άρθρο 27 του Ν. 2081/92 (154 Α).

3. Τις συγκοινωνιακές, πληθυσμιακές και δημογραφικές, γεωγραφικές, οικονομικές, κοινωνικές, πολιτιστικές και οικιστικές συνθήκες του νομού Ευρυτανίας.

4. Το γεγονός ότι από το παρόν διάταγμα δεν προκαλείται βλάβη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των οικείων ΟΤΑ.

5. Την 136/95 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο

Ορίζονται η εδαφική περιφέρεια, η ονομασία και η έδρα των συνδέσμων «συμβουλίων περιοχής» του Ν. Ευρυτανίας, άρθρο 48 του Ν. 2218/94 (90Α) ως εξής:

1. Εδαφική περιφέρεια:

Κοινότητες Κέδρων, Λεπιανών, Νέου Αργυρίου, Πρασίου, Ραπτοπούλου, Βαλαώρας Βούλπης, Γρανίτης, Λημερίου, Λιθοχωρίου, Σιβίλης και Τοπολιανών.

Έδρα: Η Κοινότητα Γρανίτης

Ονομασία: «Συμβούλιο Περιοχής 1ης Εδαφικής Περιφέρειας Ν. Ευρυτανίας».

2. Εδαφική Περιφέρεια:

Κοινότητες: Αγράφων, Βραγγιανών, Επιτανιών, Τριδένδρου, Τροβάτου, Μαράθου και Μοναστηρακίου.

Έδρα Κοιν. Αγράφων

Ονομασία: «Συμβούλιο Περιοχής 2ης Εδαφικής Περιφέρειας Ν. Ευρυτανίας».

3. Εδαφική Περιφέρεια:

Κοινότητες: Αγίου Δημητρίου, Βιθανής, Δάφνης, Κερασχωρίου, Μαυρομμάτας, Χρύσας, Ανατολικής Φραγκίστας, Δυτικής Φραγκίστας, Επισκοπής, Μαραθέας, Πα-

λαικαπούνος, Παιλασχωρίου και Τριποτάμου.

Έδρα: Κοιν. Κερασχωρίου
Ονομασία: «Συμβούλιο Περιοχής 3ης Εδαφικής Περιφέρειας Ν. Ευρυτανίας».

4. Εδαφική περιφέρεια: Δήμος Φουρνάς και Κοινότητες: Αγίας Τριάδος, Αγίου Χαλαλάμους, Δομανών, Πετραλώνων, Χόχλιος Βράχας και Κλειστού.

Έδρα: Δήμος Φουρνάς
Ονομασία: «Συμβούλιο Περιοχής 4ης Εδαφικής Περιφέρειας Ν. Ευρυτανίας».

5. Εδαφική Περιφέρεια: Δήμος Καρπενησιού και Κοινότητες: Αγίου Νικολάου, Βουτύρου, Καλεσιμένου, Κορυσιγδών (Κυμέλης), Μυρίκης, Παπαρούσιου, Κλαυσίου, Μουζίου, Αγίου Ανδρέου, Νοστήμου, Αγίας Βλαχέρνης, Σελλών, Στεφανίου, Φιδακίων, Μικρού Χωρίου, Μεγάλου Χωρίου, Στενώματος, Παυλοπούλου, Καρίτσας, Καρπενησιού και Ανιάδος.

Έδρα: Δ. Καρπενησιού
Ονομασία: «Συμβούλιο Περιοχής 5ης Εδαφικής Περιφέρειας Ν. Ευρυτανίας».

6. Εδαφική περιφέρεια:
Κοινότητες: Καστανέας, Προδρόμου, Προυσού, Τόρου, Αλεστίων, Ασπροπύργου, Βελωτών, Εσχωριών, Καταβόθρας, Σαρκήνης, Σταυροχωρίου, Χελιδόνος και Δερματίου.

Έδρα: Κοιν. Προυσού
Ονομασία: «Συμβούλιο Περιοχής 6ης Εδαφικής Περιφέρειας Ν. Ευρυτανίας».

7. Εδαφική περιφέρεια:
Κοινότητες: Αμπλιανής, (Σταυροπηγίου), Δομνίστης, Κρικέλλου, Μεσοκάμης, Ροσκάς, Στάβλων, Ψιανών και Συγκρέλλου.

Έδρα: Κοιν. Δομνίστης
Ονομασία: «Συμβούλιο Περιοχής 7ης Εδαφικής Περιφέρειας Ν. Ευρυτανίας».

Στον Υπουργό Εσωτερικών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1995

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

οι ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
Κ. ΛΑΛΩΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Στη στήλη αυτή παρουσιάζονται συνοπτικά, βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες και γενικά έντυπα που αποστέλλονται στην Αδελφότητα και στη Διεύθυνση του περιοδικού και αφορούν την Ευρυτανία και γενικότερα στη Ρούμελη

ΜΕ ΝΥΧΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΔΟΝΤΙΑ Αυτοβιογραφικό βιβλίο του Μικροχωρίτη Κώστα Τριανταφύλλη που περιγράφει με ρεαλισμό την πορεία της ζωή τους και τους αγώνες του από την παιδική ηλικία μέχρι σήμερα. Ξεκινώντας την αφήγησή του από τα πέτρινα χρόνια της Κατοχής και του Εμφυλίου ο συγγραφέας μας, μεταφέρει με τις περιγραφές και τις κρίσεις του ένα μήνυμα ελπίδας σε όλους τους ανθρώπους και κυρίως του νέους.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ - ΕΓΚΟΛΠΙΟ 1995 (Έκδοση της Ένωσης Ρουμελιωτών Βορείου Ελλάδος). Μια πλούσια έκδοση σε μορφή βιβλίου η οποία περιλαμβάνει πολλά ενδιαφέροντα θέματα όπως οι δραστηριότητες της Ένωσης, λαογραφικά θέματα, τουριστικός οδηγός Στερεάς Ελλάδας, κατάλογος μελών της Ένωσης κλπ.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ (Μηνιαία εικονογραφημένη επιθεώρηση ποικίλης ύλης). Το παλαιότερο έγκυρο περιοδικό που προβάλλει τους λαογραφικούς και ιστορικούς θησαυρούς της Ρούμελης μέσα από άρθρα γραμμένα από εκλεκτούς συνεργάτες.

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ (Μηνιαία ανεξάρτητη πολιτική εφημερίδα). Ανανεωμένη και με ενδιαφέρουσα θέματα.

ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ (Περιοδική έκδοση των μαθητών του Γενικού Λυκείου Καρπενησίου). Το δεύτερο τεύχος της καλαισθητής έκδοσης των μαθητών που αποτελεί μια πραγματικά αξιόπαινη πρωτοβουλία και αξίζει πολλών συγχαρητηρίων.

ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΛΑΛΟΙ

Το γνωστό περιοδικό του Γιάννη Βράχα που συνεχίζεται η έκδοσή του με την ίδια επιτυχία και μετά το θάνατο του - Νέα από τα χωριά Ψιανά, Δολιανά, Μεσοκώμη, Ανιάδα, Ρωσκά κλπ.

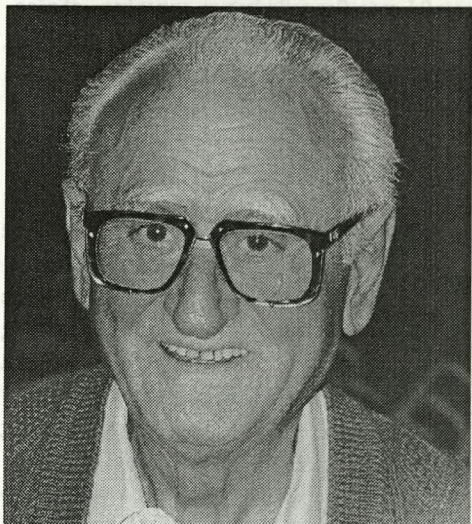
ΚΟΡΥΣΧΑΔΕΣ (Δελτίο επικοινωνίας του Συλλόγου των απανταχού Κορυσχαδιτών Ευρυτανίας), τ. 170, Ιούλιος - Αύγουστος - Σεπτέμβριος 1995. Στις Αυγουσιτιάτικες εκδηλώσεις του Συλλόγου, στην εκδρομή που πραγματοποιήθηκε στη Μονή Αγάθωνος και σε διάφορα τοπικά ζητήματα αφιερώνει μεγάλο μέρος της ύλης της η εφημερίδα των Κορυσχάδων.

ΕΥΡΥΤΟΣ

Μια πρωτότυπη εφημεριδούλα της Δομνίστας που διαβάζεται με ευχαρίστηση μα δίνει τακτικά τα νέα του χωριού και τις δραστηριότητες του Συλλόγου τους.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Η μνημόνευση προσφιλών προσώπων στη στήλη αυτή γίνεται μόνο με φροντίδα των οικείων των, οι οποίοι αν το επιθυμούν, θα πρέπει να φροντίζουν να μας δίνουν έτοιμο κείμενο ή τα απαραίτητα βιογραφικά στοιχεία για μια φωτογραφία.

Γιάννης Δερματάς

Συγγενείς και φίλους, συνεργάτες και παλαιούς συναγωνιστές του μας ξάφνιασε, μας πίκρανε το άγγελμα του αναπάντεχου χαμού του.

Γνωστός και με γενικότερη εκτίμηση από την κοινωνία της Θεσσαλονίκης, από τους αμέτρητους ασθενείς που πέρασαν από το ιατρείο και το χειρουργείο του, ο συναγωνιστής μας ΕΠΟΝίτης Γιάννης Δερματάς έγραψε τη δική του ιστορία.

Ιδιαίτερη πατρίδα του το Μικρό Χωριό Ευρυτανίας, στο οποίο είχε αδυναμία και αγάπη, που πήγαζε και από το γεγονός ότι ο τόπος του έπαιξε σημαντικό ρόλο στα χρόνια της Αντίστασης.

Νωρίς βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη που έγινε η νέα του πατρίδα. Φοιτητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, τα χρόνια της φασιστικής κατοχής, γραμματέας της ΕΠΟΝ της Ιατρικής Σχολής και μέλος του συμβουλίου της ΕΠΟΝ Πανεπιστημίου, υπήρξε δραστήριο και αξιόλογο στέλεχος, αγωνίστηκε μαζί με τη μεγάλη πλειοψηφία της αντιφασιστικής νεολαίας, μέσα από τις

τάξεις της Ενιαίας Πανελλαδικής Οργάνωσης Νέων της ΕΠΟΝ.

Πρώτος με τους πρώτους σε κάθε παράνομη τότε ή και νόμιμη δραστηριότητα της οργάνωσής μας, αφηφώντας τους σοβαρούς κινδύνους για τη ζωή του, για την επίτευξη των ιδανικών που πίστευε.

Τελείωσε την ιατρική σχολή του πανεπιστημίου, απ' όπου γύρισε με επιστημονική κατάρτιση πληρέστατη για να διαπρέψει σαν ουρολόγος χειρουργός, του οποίου το όνομα άξια έγινε γνωστό σε όλη την Ελλάδα.

Στη μακρόχρονη ιστορική του δραστηριότητα δέχθηκαν την πολύτιμη βοήθειά του χιλιάδες ασθενείς.

Οι διωγμοί και κατατρεγμοί του όμως του στήρησαν την πλήρη όπως άξιζε καταξίωσή του στις πανεπιστημιακές διακρίσεις.

Οι κοινωνικές ευαισθησίες, τα οράματά του για έναν κόσμο ειρηνικό και δίκαιο αποτελούσαν μόνιμο προβληματισμό του.

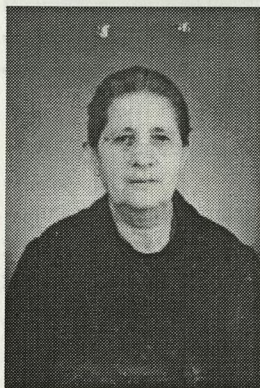
Ο Γιάννης Δερματάς παρέμεινε γνήσιος δημοκράτης -αριστερός- με ό,τι αυτή η λέξη εκφράζει στα χρόνια τα δύσκολα και δύσεκτα τα κατοχικά και τα κατοπινά.

Για τους φοιτητικούς αγώνες του μέσα από τις τάξεις της ΕΠΟΝ είχε σαν αποτέλεσμα να συλληφθεί και να εξοριστεί στη Σαμοθράκη, στον Άγιο Ευστράτιο και τελικά στη Μακρόνησο.

Οι συναγωνιστές και συναγωνίστρές του μαζί με όλους τους φίλους και συνεργάτες του, κοντά στην οικογένειά του βρεθήκαμε την 1η του Οκτώβρη στο σαρανταήμερο μνημόσυνο που έγινε στο Ναό της Μητρόπολης σαν δείγμα και διαβεβαίωση πως θα τον θυμόμαστε πάντα όσο θα ζει ο καθενας μας.

ΕΠΟΝΙΤΕΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΑΡΙΑ Ν. ΛΙΑΠΗ (ΚΑΝΟΥΤΟΥ)

Κοιμήθηκε, μεταβαίνοντας προς Κύριον, στις 14 Ιουνίου 1995 η Μαρία χήρα Νικολάου Ι. Λιάπη.

Η Μαρία Λιάπη το γένος Κανούτου γεννήθηκε στο χωριό Βούτυρο Ευρυτανίας το Μάιο

του 1899. Το 1926 νυμφεύθηκε το χωριανό μας Νικόλαο Ι. Λιάπη και εγκαταστάθηκε στο χωριό μας δημιουργώντας οικογένεια που αποτελούνταν από έξι παιδιά. Το 1948 και εξαιτίας των δύσκολων μεταπολεμικών χρόνων μετέθηκε οικογενειακώς στη Λαμία όπου και παρέμεινε μέχρι τέλους, χωρίς όμως να στήσει από μέσα της, καμμία στιγμή, η φλόγα της αγάπης της για το Μικρό Χωριό στο οποίο διατηρούσε με το σύζυγο και τα παιδιά της σπίτι. Το 1987 κοιμήθηκε ο σύζυγός της Νικόλαος αφήνοντας τη σ' ένα όμορφο και στοργικό οικογενειακό περιβάλλον που αποτελείται από τα παιδιά της, έντεκα εγγόνια και οκτώ δισέγγονα.

Έφυγε από τη ζωή σε βαθεία γεράματα με ακμαίο το ηθικό και με περισσή ζωντάνια που διατηρούσε μέχρι τις τελευταίες μέρες της ζωής της.

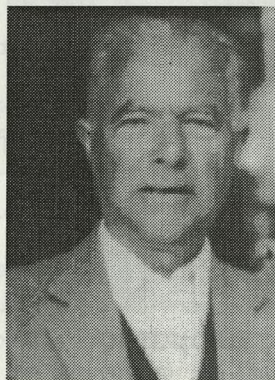
Η μνήμη της θα μείνει για πάντα στη σκέψη μας. Κοιμήσου ήσυχη κυρά Μαρία. Ο Θεός ας αναπαύσει την αγνή ψυχή σου και ας είναι ελαφρύ το χόμα της Λαμιώτικης γης που σε σκεπάζει. Θα σε θυμόμαστε πάντα. Αιώνια η μνήμη σου.

ΛΕΝΙΩ ΦΛΩΡΟΥ

Στις 18 Σεπτεμβρίου 1995 πέθανε η Λενιώ Φλώρου, χήρα Γεωργίου Φλώρου. Η κηδεία έγινε στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών

και στο τελευταίο της ταξίδι τη συνόδευσαν τα παιδιά της Αλίκη και Βαγγέλης Ευπόλητας, η Μαρία Φλώρου, τα εγγόνια τους, συγγενείς και αρκετοί Μικροχωρίτες. Τη Λενιώ θα τη θυμόμαστε σαν μια καλή, αγαθή και θεοσεβούμενη γυναίκα, εξαίρετη μητέρα και καλή νοικοκυρά. Ας είναι ελαφρύ το χόμα της Αττικής γης που τη σκεπάζει.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΕΡ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 6 του Ιούνη και σε ηλικία 90 χρόνων έφυγε από κοντά μας μια σπάνια μορφή του χωριού μας και της παληιάς γενιάς ο Γιάννης Ζαχαρόπουλος. Ο Γ.Ζ. γεννήθηκε στο Μικρό

Χωριό. Εννιεύτηκε από νεαρή ηλικία. Έζησε στη Θεσσαλονίκη και στην Κωνσταντινούπολη όπου παρέμεινε αρκετά χρόνια. Στο διάστημα της Κατοχής βρέθηκε στο χωριό και έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση. Με την απελευθέρωση γύρισε και εγκαταστάθηκε στη Λαμία. Δημιούργησε μια επιτυχημένη επιχείρηση εστιατορίου στην πλατεία Σιταγοράς -και που έγινε κέντρο συνάντησης των χωριανών και των φίλων του που πάντοτε πρόσφερε την φροντίδα του και τους βοηθούσε σε ότι είχαν ανάγκη.

Ήταν πλέον ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας.

Γεύτηκε κι αυτός την πίκρα της εμφλιοπολεμικής ζωής της Λαμίας. Τακτικός συνεργάτης του περιοδικού μας «Μικροχωρίτικα Γράμματα» έγραφε και δημοσιεύτηκαν αναμνήσεις από την Κατοχή, ποι-

ήματα και άλλα κείμενα σπάνιας γραφής.

Το Γιάννη τον διέκρινε η απέραντη καλοσύνη και ο αδαμάντινος χαρακτήρας του. Τα χαρίσματα αυτά τον έκαναν σεβαστό και αγαπητό στους χωριανούς, στους φίλους του και τους συνεργάτες του αλλά και στην κοινωνία της Λαμίας που έζησε τα περισσότερα χρόνια.

Έφυγε από τον κόσμο που κόσμησε με την υπέροχη παρουσία του.

Οι χωριανοί του, οι φίλοι του και οι συνεργάτες του θα τον θυμούνται πάντα.

Αναπαύσου εκλεκτέ μας στη φιλόξενη γη της Λαμίας που σε σκεπάζει και νάναι Αιώνια η μνήμη σου.

Κ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Μετά από μακρόχρονη ασθένεια πέθανε στις 28 Σεπτεμβρίου στον Πειραιά, ο Παντελής Νικολόπουλος. Η κηδεία του έγινε στον Ιερό Ναό της Ευαγγελίστριας στον Πειραιά και η ταφή έγινε στο νεκροταφείο της Αναστάσεως. Ο Παντελής Νικολόπουλος γεννήθηκε το 1904 στο Μικρό Χωριό και από μικρό παιδί -11 χρονών- ήρθε στον Πειραιά και δούλεψε σε διάφορα παντοπω-

λεία ενώ αργότερα εργάστηκε στην «Καπνοβιομηχανία Κεράνη» απ' όπου και συνταξιοδοτήθηκε. Άνθρωπος φιλήσυχος και αγαπητός σ' όλους όσους τον γνώρισαν, ήταν ο πό αγαπητός προϊστάμενος στον «Κεράνη» γιατί ήταν δίκαιος προς τους υφισταμένους του και πολύ εργατικός.

Στην Κατοχή, αρκετοί συνάδελφοί του Μικροχωρίτες που καταδιώκονταν από τα στρατεύματα Κατοχής, βρήκαν καταφύγιο στο σπίτι του. Μετά το θάνατο της γυναίκας του Μαρίας, έμενε στο σπίτι της ανηψιάς του Μαριάνθης Αρώνη της οποίας ολόκληρη η οικογένεια του συμπαραστάθηκε με παραδειγματική φροντίδα και αφοσίωση μέχρι το θάνατό του. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Πειραϊκής γης που τον σκεπάζει. Αιώνια η μνήμη του.

ΕΛΕΝΗ ΔΗΜ. ΠΛΑΤΑΝΙΑ

1905 - 1995

Εφοδιασμένη με αρετές και αγάπη τους συνανθρώπους της έφυγε από κοντά μας στις 9 του Σεπτεμβρη στο Καρπενήσι όπου

ζούσε η Ελένη Δημ. Πλατανιά. Έφυγε έτσι αθόρυθα όπως αθόρυθη ήταν σ' ολόκληρη τη ζωή της.

Η Ελένη γεννήθηκε το 1905 στο Μικρό Χωριό.

Το 1928 παντρεύτηκε το Δημήτρη Πλατανιά γνωστό οργανοπαίκτη από το Καρπενήσι.

Ήταν το γένος Χαλκούνη της Ελένης Φωτίου-Χειμάρρα από τις Κορυσχάδες.

Είχε την ατυχία να χάσει ενωρίς τον άνδρα της.

Μεγάλωσε με στοργή τα παιδιά της και τους έδωσε καλή ανατροφή.

Ήταν ευγενική ψυχή και άφησε αγαθές αναμνήσεις.

Όλοι θα την θυμούνται σαν πρόσχαρη και καλωσυνάτη γυναίκα. Ο Θεός ας αναπαύσει την αγνή ψυχή της. Και ας είναι ελαφρύ το χόμα που την σκεπάζει. Αιώνια η μνήμη της.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Ν. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ 1913-1995

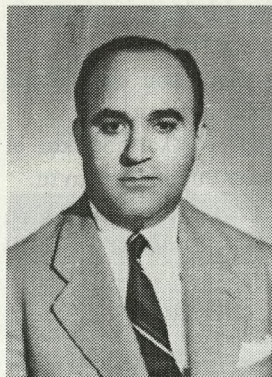

Στις 9 Αυγούστου 1995 μας άφησε χρόνους η Αλεξάνδρα Ν. Δημοπούλου που ήταν σύζυγος του Μικροχωρίτη Νίκου Δημόπουλου, αδελφή του επιτίμου Προέδρου της Αδελ-

φότητας Γ. Δημοπούλου. Είχε γεννηθεί στις Κορυσχάδες το 1913 και ήταν κόρη του Θεοδώρου Παπαγιαννόπουλου και της Θεοδώρας Τσιπούρη. Ο Νίκος με τη σύζυγό του Αλεξάνδρα έζησαν πολλά χρόνια στην Αμερική και όταν γύρισαν ήταν μεταξύ Αθήνας και Κορυσχάδων. Η Αλεξάνδρα έχασε τον άνδρα της το 1990. Ήταν ευγενική ψυχή και άφησε αγαθές αναμνήσεις. Ετάφη στην Αθήνα όπου ζούσε τα

τελευταία χρόνια. Την συνόδεψαν στην τελευταία της κατοικία συγγενείς, πατριώτες και φίλοι. Ας είναι ελαφρύ το χόμα που την σκεπάζει. Αιώνια η μνήμη της.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Τον περασμένο Αύγουστο έφυγε ξαφνικά και αναπάντεχα από κοντά μας ο εκλεκτός φίλος και συμπατριώτης μας Θανάσης Μητσόπουλος, από το Μεγάλο Χωριό. Ο Θανάσης Μητσόπουλος έφυ-

γε από το χωριό νέος και ασχολήθηκε με επιτυχία με διάφορες εμπορικές δραστηριότητες. Παντρεύτηκε τη Στέλλα Γιαννακοπούλου από το Μικρό Χωριό και απέκτησε δυό γιούς, τους οποίους ευτύχησε να δει συνεχιστές στις επιχειρηματικές δραστηριότητες που αυτός είχε δημιουργήσει. Φίλος και αγαπητός στους χωριανούς μας και τακτικός επισκέπτης του χωριού μας και φίλος της Αδελφότητας ήταν πολύ δεμένος με την ιδιαίτερη πατρίδα του το Μεγάλο Χωριό στο οποίο πρωτοστατούσε σε εκδηλώσεις προόδου και κοινωνικής προσφοράς, ενώ συμμετείχε ενεργά και στο προοδευτικό κίνημα. Η μοίρα του επεφύλαξε να φύγει νωρίς από τους δικούς του, τους φίλους του και το Μεγάλο Χωριό. Πάντα τη φωτεινή μορφή του όσοι τον γνώρισαν δεν θα την ξεχάσουν ποτέ. Να είναι ελαφρύ το χόμα της ευλογημένης γης που τον σκεπάζει και να είναι αιώνια η μνήμη του.

Υ.Γ. Ενώ υπωνόταν το περιοδικό έγινε γνωστό ότι απεβίωσε ο αειθαλής 95χρονος Μικροχωρίτης και μέλος της Αδελφότητας Σπύρος Κομπορόζος. Στο επόμενο τεύχος θα έχουμε σχετική νεκρολογία. Η Αδελφότητα και τα «Μικροχωρίτικα Γράμματα» επευθύνουν θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του

SUN & SEA

TRAVEL AGENCY

- Αεροπορικά εισιτήρια για όλο τον κόσμο • Συνέδρια - Εκθέσεις
- Οργανωμένες εκδρομές • Διαβατήρια - Βίζες

Στις οικονομικότερες τιμές!!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΟΥΡΝΑ - ΒΟΥΓΑΜεσογείων 6, Τηλ.: 7799.261, 7799. 558

**ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ
ΔΩΜΑΤΙΑ
ΡΙΝΑ ΤΑΣΙΟΥ**

Νέο Μικρό Χωριό
Πληρ. Τηλ. 0237/41349

**ΤΟ ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ
Ψησταριά
Εστιατόριο - Χωριάτικη Κουζίνα
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ**

Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 0237/41257/41103

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

**ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ
ΔΩΜΑΤΙΑ**

Νέο Μικρό Χωριό
Πληρ. Τηλ. 0237/41393

**ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΔΩΜΑΤΙΑ
ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΖΑΡΡΑ**

Νέο Μικρό Χωριό
Πληρ. Τηλ. 0237/41236/41433

ΑΖΑΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

**ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ
ΔΩΜΑΤΙΑ**

Νέο Μικρό Χωριό
Πληρ. Τηλ. 0237/41318

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

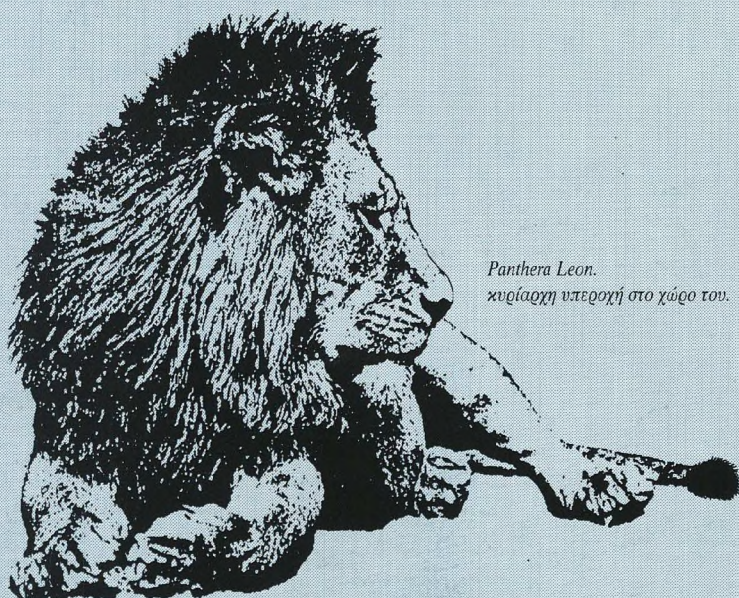
**ΨΗΣΤΑΡΙΑ - ΤΑΒΕΡΝΑ
Χωριάτικη Κουζίνα**

Πληρ. Τηλ. 0237/41300

**ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ -
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ - ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ
Η ΧΕΛΙΔΩΝΑ
Δ/ΝΣΗ ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΝΙΑΣ**

Θέα προς το Βελούχι
Παραδοσιακή φιλοξενία, εξυπηρέτηση
Παλαιό Μικρό Χωριό
Πληρ. Τηλ. 0237/41221

Κάποιοι ανάμεσά μας, Έχουν πιο Ανεπτυγμένο «ένστικτο» Υπεροχής:

*Panthera Leon.
κυρίαρχη υπεροχή στο χώρο του.*

ΙΔΙΩΤΙΚΟ Τ.Ε.Λ.
ΠΛΑΚΑ

- ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
- ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ
- ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
& ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ

Ιδιωτικό Τ. Ε. Λ.
Αναγνωρισμένο από το Κράτος

Ζωναρά 10, Τηλ.: 6457082-4,
5244011, 8250552, 6875421